

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 155

Ο ΠΕΡΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΣ

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ

Άρθρο

1. Συνοπτικός τίτλος.

ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

2. Ερμηνεία.
3. Πότε εφαρμόζεται το Αγγλικό δίκαιο.
3Α. **2 του 110(Ι) του 2018.** Τεκμήριο αθωότητας.
3Β. **2 του 110(Ι) του 2018.** Δημόσιες δηλώσεις δημόσιας αρχής.
3Γ. **2 του 110(Ι) του 2018.** Δικαίωμα σιωπής και δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησης.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ
ΑΝΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΩΞΗ
Ανάκριση ποινικών αδικημάτων

4. Ανακριτές.
5. Ανάκριση ποινικών αδικημάτων.
6. Διαταγή παρουσίας εγγράφων.
7. **2 του 186(Ι) του 2014.** Δικαίωμα υπόπτου και κατηγορουμένου σε πρόσβαση στα έγγραφα της υπόθεσής του.
8. Εφαρμογή των Δικαστικών Κανόνων
Σύλληψη και έρευνα
9. Σύλληψη
10. Έρευνα συλληφθέντα
11. Έρευνα χώρου κατά την καταδίωξη προσώπου που διαφεύγει τη σύλληψη
12. Εξουσία διάρρηξης και εξόδου προς το σκοπό ελευθέρωσης
13. Συλλαμβανόμενοι μεταφέρονται σε αστυνομικό σταθμό ή σε τόπο παραλαβής συλλαμβανόμενων
14. Σύλληψη από αστυνομικό χωρίς ένταλμα σε ορισμένες περιπτώσεις
15. Σύλληψη από ιδιώτη και από κύριο περιουσίας χωρίς ένταλμα
16. Σύλληψη κατά διαταγή ή δυνάμει διαταγής δικαστή
17. Μεταχείριση προσώπων που συλλήφθηκαν χωρίς ένταλμα
18. Έκδοση εντάλματος σύλληψης
19. Τύπος, περιεχόμενο και διάρκεια ισχύος εντάλματος σύλληψης
20. Αντικανονιότητες σε ένταλμα
21. Εκτέλεση εντάλματος και διαδικασία
22. Καταργήθηκε με 2 του 54(Ι) του 1998.
23. Εξουσία προς απόλυση συλληφθέντος με την υπογραφή εγγυητικού γραμματίου
24. Παραπομπή σε αστυνομική κράτηση
25. Έρευνα προσώπων και τόπων χωρίς ένταλμα
26. Εξουσία για έρευνα μεταφορικών μέσων
27. Εντάλματα έρευνας
28. Τύπος και διάρκεια ισχύος εντάλματος έρευνας
29. Εκτέλεση εντάλματος έρευνας
30. Είσοδος σε κλειστό τόπο
31. Απόλυση ύποπτου κατόχου ή άλλου προσώπου
32. Κατακράτηση ή διάθεση πραγμάτων που κατασχέθηκαν δυνάμει εντάλματος έρευνας
32Α. 2 του 219(Ι) του 2004. Έφεση κατά απόφασης δικαστηρίου που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 32(1).
33. Κατάσχεση περιουσίας που δεν αναφέρεται στο ένταλμα
34. Εξουσία Δικαστή σχετικά με έγγραφα ή πράγματα των οποίων η κατοχή είναι παράνομη

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΩΞΗ

- Εισαγωγικά
35. Πρόσωπα που καταδικάστηκαν ή αθωώθηκαν δεν δικάζονται εκ νέου για το ίδιο ποινικό αδίκημα
36. Δεν αναστέλλεται η θεραπεία με πολιτική αγωγή

Έναρξη ποινικής διαδικασίας και τρόπος
εξαναγκασμού εμφάνισης

37. Έναρξη με κατηγορητήριο
38. Τύπος κατηγορητηρίου
39. Διατάξεις αναφορικά με τη σύνταξη κατηγορητηρίων
40. Σφύρευση κατηγοριών στο κατηγορητήριο και εξουσίες του Δικαστηρίου
41. Περίληψη προσώπων στο ίδιο κατηγορητήριο και δίκη αυτών
42. Τρόπος κατά τον οποίο δύναται να κατηγορηθούν αυτοί που μετέχουν σε ποινικό αδίκημα
43. Παρουσίαση κατηγορητηρίου σε Δικαστή και καταχώριση
44. Κλήση ή ένταλμα για εξαναγκασμό παράστασης
45. Τύποι και περιεχόμενο κλήσεων
46. Επίδοση κλήσης

Διατάξεις που αφορούν όλες τις δίκες γενικά,
συνοπτικές και μη και προανακρίσεις

47. Κατά την εκδίκαση το Δικαστήριο αθώνει ή καταδικάζει
48. Αναβολή και προφυλάκιση

Εξαναγκασμός παράστασης και
εξέτασης μαρτύρων

49. Έκδοση κλήσης μάρτυρα
50. Ένταλμα για μάρτυρα
51. Παράσταση μάρτυρα κατά την ακροαματική διαδικασία που αναβλήθηκε
52. Ποινή για μάρτυρα που αρνείται να παραστεί
53. Κλήτευση φυλακισμένου κλπ., ως μάρτυρα
54. Εξουσία προς κλήση ή επανάκληση μαρτύρων
55. Μαρτυρία μάρτυρα δίνεται με όρκο ή με βεβαίωση
56. Σειρά εξέτασης μαρτύρων
57. Αντεξέταση μαρτύρων από συγκατηγορούμενο
58. Ανυπότακτοι μάρτυρες
59. Άλαλοι μάρτυρες
60. Το Δικαστήριο δύναται να διατάξει καταβολή των εξόδων και δαπανών μάρτυρα
61. Λήψη μαρτυρίας από εντεταλμένο

Γενικές διατάξεις ως προς τις απαντήσεις και διαδικασία
σε όλες τις δίκες, συνοπτικές και μη

62. Αίτηση σε κατηγορητήριο ή σε κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο
63. Παρουσία κατηγορούμενου κατά τη διάρκεια της δίκης
64. Ορισμός δικηγόρου από Δικαστήριο
65. Διερμηνεία μαρτυρίας στον κατηγορούμενο
66. Ένσταση στο κατηγορητήριο ή κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακούργιοδικείο
67. Απαντήσεις από κατηγορούμενο
68. Ομολογία ή μη ενοχής
69. Ειδικές απαντήσεις
70. 2 του 89(I) του 1997. Ψυχική διαταραχή κατηγορουμένου.
71. Απάντηση σε κατηγορία για προηγούμενη καταδίκη
72. Εμφάνιση και απάντηση στην κατηγορία από οργανισμό
73. Οι μάρτυρες εγκαταλείπουν το Δικαστήριο κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας
74. Ακροαματική διαδικασία
75. Διαδικασία κατά τη δίκη περισσότερων του ενός προσώπου
76. Αντεξέταση από συγκατηγορούμενο
77. Αθώωση ή καταδίκη
78. Allocutus
79. Εισήγηση για αναστολή απόφασης
80. Ποινή
- 80Α **2 του 111(Ι) του 2011.** Συνεκτίμηση προηγούμενων καταδικών.
81. Ποινικά αδικήματα για τα οποία δεν άρχισε ακόμα δίωξη ή δίκη
82. Ασυμφωνίες
83. Μεταβολή ελαττωματικού κατηγορητηρίου
84. Διαδικασία κατά τη μεταβολή του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο
85. Απόδειξη μέρους του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο ή ποινικού αδικήματος που δεν περιλαμβάνεται σε αυτά

86. Ακύρωση κατηγορητηρίου ή κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο
87. Αυτοψία

Ειδικές διατάξεις σε συνοπτικές δίκες

88. **2 του 129(I) του 2018.** Παραγραφή κατηγοριών σε συνοπτικές δίκες σε ορισμένες περιπτώσεις.
89. Διαδικασία στην περίπτωση που δεν εμφανίζεται κατηγορούμενος ή κατηγορός
90. **9 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Αδίκημα που αποδεικνύεται ακατάλληλο για συνοπτική διαδικασία
91. Ανάκληση κατηγορητηρίου

6 του 7(I) του 2012

Παραπομπή

92. **6 του 7(I) του 2012.** Απευθείας παραπομπή για ποινικά αδικήματα που δεν δικάζονται συνοπτικά.
93. **6 του 7(I) του 2012.** Διαβίβαση κατηγορητηρίου.
94. **6 του 7(I) του 2012.** Ο κατηγορούμενος εφοδιάζεται με αντίγραφα των καταθέσεων.
95. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Παραπομπή οργανισμού σε δίκη
96. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Τρόπος λήψης ένορκης κατάθεσης σε προανάκριση
97. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Λήψη της ένορκης κατάθεσης για την προανάκριση μάρτυρα που ασθενεί, κλπ.
98. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Οι ένορκες καταθέσεις στην προανάκριση δύνανται να διαβαστούν ως μαρτυρία σε ορισμένες περιπτώσεις
99. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Δέσμευση μαρτύρων
100. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Δέσμευση μαρτύρων με όρους
101. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Διαβίβαση πρακτικών προανάκρισης
102. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Ο κατηγορούμενος εφοδιάζεται με αντίγραφο των ένορκων καταθέσεων σε προανάκριση κλπ., έναντι πληρωμής
103. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Εξουσία του Δικαστή να δικάσει συνοπτικά κατά τη διάρκεια της προανάκρισης
104. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Προανάκριση δύνανται να συνεχιστεί από άλλο Δικαστή
105. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Μεταφορά υπόθεσης όταν το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε εκτός της κατά τόπο δικαιοδοσίας
106. **10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.** Παραπομπή σε δίκη χωρίς προανάκριση

Ειδικές διατάξεις για δίκες βάσει κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο

107. Δίκη ενόπιον Κακουργιοδικείου εγείρεται βάσει κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο.
108. **8 του 7(I) του 2012.** Το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο δύνανται να προσάψει στον κατηγορούμενο οποιαδήποτε κατηγορία που αποκαλύπτεται από τις καταθέσεις που λήφθηκαν κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης.
108Α **9 του 7(I) του 2012. Καταργήθηκε.** Κλήση ή ένταλμα για εξαναγκασμό παράστασης.
108Β **9 του 7(I) του 2012. Καταργήθηκε.** Τύπος και περιεχόμενο κλήσεων.
108Γ **9 του 7(I) του 2012. Καταργήθηκε.** Επίδοση κλήσης.
109. Τύπος κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο
110. Τα άρθρα 40, 41 και 42 ισχύουν για τα κατηγορητήρια που καταχωρίστηκαν σε Κακουργιοδικείο
111. Επιπρόσθετοι μάρτυρες

Δικαστικές αποφάσεις

112. Τρόπος έκδοσης απόφασης
113. Περιεχόμενο απόφασης
114. Έκδοση απόφασης από άλλο Δικαστή σε ορισμένες περιπτώσεις
115. Αντίγραφο απόφασης στον κατηγορούμενο
116. Σημειώσεις των αποδείξεων και έκθεση αποστέλλονται σε ορισμένες περιπτώσεις στο Υπουργικό Συμβούλιο
117. Έναρξη έκτισης ποινής φυλάκισης

ΜΕΡΟΣ IV

ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΗΨΗ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

118. Πληρωμή χρηματικής ποινής
119. Ανάκριση προσώπου σχετικά με τους πόρους του
120. Ένταλμα για την είσπραξη χρηματικής ποινής
121. Τρόπος εκτέλεσης εντάλματος

122. Αξίωση σε περιουσία που κατασχέθηκε
123. Φυλάκιση
124. Φυλάκιση αντί ένταλμα εκτέλεσης
- 124A **2 του 21(Ι) του 2012. Φυλάκιση λόγω παράλειψης πληρωμής διατροφής.**
125. Πληρωμή μετά τη φυλάκιση
126. Διάθεση ποσού που λήφθηκε δυνάμει εντάλματος
127. Μείωση περιόδου φυλάκισης με μερική πληρωμή χρηματικής ποινής
128. Περίοδος φυλάκισης σε περίπτωση παραπομπής σε φυλάκιση
129. Κράτηση μετά το ένταλμα εκτέλεσης
130. Διατάγματα από Κακουργιοδικεία

ΜΕΡΟΣ V

ΕΦΕΣΕΙΣ, ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΠΙΦΥΛΑΧΤΗΚΑΝ, ΚΛΠ.

131. Δεν χωρεί έφεση σε ποινικές υποθέσεις εκτός όπως προβλέπεται
132. Εφέσεις από αποφάσεις Κακουργιοδικείου εναντίον της καταδίκης
133. Έφεση από απόφαση Επαρχιακού Δικαστηρίου κατά της καταδίκης
134. Παράταση του χρόνου ειδοποίησης για έφεση κλπ.
135. Έφεση μετά από ομολογία ενοχής
136. Δεν χωρεί έφεση εναντίον φυλάκισης σε ορισμένες περιπτώσεις
137. Έφεση από Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
- 137A. 2 του 14(Ι) του 2001. Έφεση από διάταγμα κράτησης.
138. Τύπος ειδοποίησης και αίτηση για άδεια έφεσης
139. Διαδικασία για την παραλαβή ειδοποίησης, ή αίτησης για άδεια έφεσης
140. Διαδικασία μετά την παραλαβή του φακέλλου δικογραφίας
141. Ορισμός ημερομηνίας για ακρόαση έφεσης και η ειδοποίηση προς αυτό
142. Εγκατάλειψη έφεσης ή αίτησης για άδεια έφεσης
143. Διαδικασία κατά την ακρόαση έφεσης
144. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν ακούει οποιοδήποτε διάδικο εκτός επί των λόγων της έφεσης
145. Εξουσία του Ανώτατου Δικαστηρίου κατά την εκδίκαση εφέσεων
146. Συμπληρωματικές εξουσίες του Ανώτατου Δικαστηρίου κατά την ακρόαση έφεσης
147. Εξουσία του Ανώτατου Δικαστηρίου σχετικά με την έναρξη ή αναστολή της ποινής κλπ.
148. Νομικό ζήτημα που επιφυλάχτηκε για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο
149. Παραπομπή από Δικαστή ζήτηματος με υπόμνημα για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο
Γενικές Διατάξεις
150. Ειδοποιήσεις κλπ., που αφήνονται σε κατονομαζόμενες διευθύνσεις
151. Έξοδα έφεσης
152. Η δικαστική απόφαση καταχωρείται σε βιβλία κλπ.
153. Καμιά δικαστική απόφαση δεν ανατρέπεται κατά την έφεση λόγω παρατυπίας ή ασυμφωνίας, εκτός αν η ένσταση υποβλήθηκε κατά τη δίκη

ΜΕΡΟΣ VI

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Γενικές εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας σε ποινικές διαδικασίες

154. Αναστολή δίωξης σε ποινικές υποθέσεις
155. **4 του 160(Ι) του 2012.** Εξουσία του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας να παραπέμπει υπόθεση σε κατώτερο Δικαστήριο.
156. Μεταβίβαση εξουσιών από Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
Εγγύηση και προσωπική υποχρέωση
157. Απόλυση με εγγύηση
158. Γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση
159. Εξουσία αύξησης εγγύησης και διαταγής επαρκών εγγυητών
160. Επικείμενη αναχώρηση από τη Δημοκρατία προσώπου που απολύθηκε με εγγύηση
161. Απόλυση του προσώπου που βρίσκεται υπό κράτηση και ένταλμα ελευθέρωσης
162. Απαλλαγή εγγυητών
163. Θάνατος εγγυητών
164. Κατάπτωση γραμματίου απόλυσης με εγγύηση και η διαδικασία μετά από αυτή
165. Ορισμένες διατάξεις που ισχύουν για τις προσωπικές υποχρεώσεις
Έξοδα και απόδοση περιουσίας
166. Τρόπος καταβολής εξόδων
167. Έξοδα μαρτύρων υπεράσπισης
168. Καταβολή εξόδων από κατηγορούμενο
169. Επιδίκαση εξόδων στον κατηγορούμενο

170. Διάθεση περιουσίας που τελεί υπό την κατοχή της αστυνομίας
 171. Απόδοση περιουσίας
 172. Απόδοση κατοχής ακίνητης περιουσίας
 Ποικίλες Διατάξεις
 173. Σημειώσεις αποδείξεων
 174. Αλλαγή του τόπου εκδίκασης
 175. Γενικές εξουσίες των Δικαστηρίων προς ρύθμιση διαδικασίας
 176. Διαδικαστικοί Κανονισμοί

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΚΑΙ ΕΝΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟ
 ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ**

Συνοπτικός τίτλος. **1.** Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος.

- Κεφ.155
 93 του 1972
 2 του 1975
 12 του 1975
 41 του 1978
 162 του 1989
 142 του 1991
 9 του 1992
 10(I) του 1996
 89(I) του 1997
 54(I) του 1998
 96(I) του 1998
 14(I) του 2001
 185(I) του 2003
 219(I) του 2004
 57(I) του 2007
 9(I) του 2009
 111(I) του 2011
 165(I) του 2011
 7(I) του 2012
 21(I) του 2012
 160(I) του 2012
 23(I) του 2013
 16(I) του 2014
 42(I) του 2014
 186(I) του 2014
 129(I) του 2018.

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ερμηνεία. **2.** Στο Νόμο αυτό —

"Δικαστήριο" σημαίνει το αρμόδιο Δικαστήριο·

"Δικαστής" σημαίνει δικαστή Επαρχιακού Δικαστηρίου·

2(α) του 165(I) του 2011. "κατηγορητήριο" σημαίνει τη γραπτή κατηγορία για ποινικό αδίκημα για το οποίο κατηγορείται κάποιος κατηγορούμενος σε συνοπτική δίκη ή για σκοπούς παραπομπής σε δίκη ενώπιον Κακουργιοδικείου ·
 2 του 7(I) του 2012.

"κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο" σημαίνει τη γραπτή κατηγορία για ποινικό αδίκημα η οποία καταχωρίστηκε από, ή εκ μέρους, του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας σε Κακουργιοδικείο εναντίον κατηγορούμενου για δίκη ενώπιον του δικαστηρίου αυτού·

"νομοθέτημα" περιλαμβάνει νόμους και διοικητικές πράξεις·

2(β) του 165(I) του 2011.

"ποινική διαδικασία" και συναφείς εκφράσεις σημαίνουν οποιαδήποτε διαδικασία που εγείρεται ενώπιον Δικαστηρίου εναντίον οποιουδήποτε προσώπου προς τιμωρία του για ποινικό αδίκημα που διαπράχθηκε κατά παράβαση οποιουδήποτε νομοθετήματος·

"ποινικό αδίκημα" σημαίνει πράξη, απόπειρα ή αξιόποινη παράλειψη δυνάμει οποιουδήποτε νομοθετήματος·

"προανάκριση" Διαγράφηκε με το 2(γ) του 165(I) του 2011.

"συνοπτική δίκη" σημαίνει δίκη από δικαστή κατά την άσκηση της συνοπτικής του δικαιοδοσίας·

"τόπος" περιλαμβάνει οποιαδήποτε οικία, γραφείο, δωμάτιο ή κτίριο και οποιοδήποτε χώρο ή τοπικό σημείο είτε ανοικτό είτε περικλειστό, επίσης δε οποιοδήποτε όχημα, προσγειωμένο αεροσκάφος και οποιοδήποτε πλοίο, λέμβο ή άλλο σκάφος που επιπλέει ή όχι·

"υπεύθυνος αστυνομικού σταθμού" περιλαμβάνει, κάθε φορά που ο υπεύθυνος αστυνομικού σταθμού απουσιάζει από το οίκημα του σταθμού ή αδυνατεί για οποιοδήποτε λόγο να εκτελέσει τα καθήκοντά του, τον αστυνομικό, ο οποίος είναι παρών στον αστυνομικό σταθμό και ο οποίος έπεται ιεραρχικά του υπεύθυνου αυτού ή ο οποίος στην απουσία του εν λόγω υπεύθυνου εκτελεί τα καθήκοντα αυτού·

"χρηματική ποινή" σημαίνει χρηματική ποινή που επιβλήθηκε δυνάμει οποιουδήποτε νομοθετήματος που ισχύει εκάστοτε, κάθε ποσό από εγγυητικό γραμμάτιο για απόλυση που κατατέθηκε ή από προσωπική υποχρέωση, κάθε ποσό που επιδικάστηκε σε ποινική διαδικασία για να καταβληθεί από οποιοδήποτε πρόσωπο υπό μορφή αποζημίωσης, εξόδων ή άλλως και περιλαμβάνει τα έξοδα εκτέλεσης προς ανάληψη αυτών.

Πότε εφαρμόζεται το Αγγλικό δίκαιο.

3. Αναφορικά με ζητήματα ποινικής δικονομίας για τα οποία δεν υπάρχει ειδική διάταξη στο Νόμο αυτό ή σε οποιοδήποτε άλλο νομοθέτημα που ισχύει εκάστοτε, κάθε Δικαστήριο εφαρμόζει σε ποινική διαδικασία, το δίκαιο που ισχύει εκάστοτε στην Αγγλία και κανόνες πρακτικής οι οποίοι αφορούν την ποινική δικονομία.

2 του 110(I) του 2018.
Τεκμήριο αθωότητας.

3A. (1) Οποιοδήποτε πρόσωπο είναι ύποπτο ή κατηγορούμενο για τέλεση αξιόποινης πράξης, θεωρείται αθώο μέχρις ότου αποδειχτεί ένοχο σύμφωνα με νόμο.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε φυσικό πρόσωπο κατά την ποινική διαδικασία, από τη στιγμή κατά την οποία αυτό είναι ύποπτο ή κατηγορούμενο για τέλεση αξιόποινης πράξης, μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας που συνίσταται στην έκδοση τελικής δικαστικής απόφασης.

2 του 110(I) του 2018.
Δημόσιες δηλώσεις δημόσιας αρχής.

3B. (1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης για την ενοχή ύποπτου ή κατηγορούμενου προσώπου, δεν επιτρέπεται σε δημόσια δήλωση δημόσιας αρχής και σε δικαστική απόφαση, με εξαίρεση τις τελικές δικαστικές αποφάσεις περί της ενοχής, το ύποπτο ή κατηγορούμενο πρόσωπο να αναφέρεται ως ένοχο.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) -

(α) Δεν επηρεάζουν τη συνταγματική εξουσία του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας να κινεί, να διεξάγει, να επιλαμβάνεται και να συνεχίζει ή να διακόπτει οποιαδήποτε διαδικασία ή να διατάσσει δίωξη εναντίον οποιουδήποτε προσώπου στη Δημοκρατία για οποιοδήποτε αδίκημα,

(β) δεν επηρεάζουν τις προκαταρκτικές ή/και ενδιάμεσες αποφάσεις που λαμβάνονται από δικαστικές ή/και αστυνομικές αρχές και βασίζονται σε υπόνοιες, ενδείξεις και/ή ενοχοποιητικά στοιχεία και δεν εμποδίζουν τις δημόσιες αρχές να προβαίνουν σε δημόσια μετάδοση πληροφοριών σχετικά με την ποινική διαδικασία, όταν αυτό είναι απολύτως απαραίτητο για λόγους σχετικούς με την ποινική έρευνα ή το δημόσιο

συμφέρον.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου-

«δημόσια αρχή» σημαίνει οποιαδήποτε από τα ακόλουθα πρόσωπα, αρχές ή δικαστήρια:

(α) Αστυνομικές αρχές και πρόσωπα που διεξάγουν ανακρίσεις·

(β) δικαστήριο που ασκεί ποινική δικαιοδοσία· και

(γ) οποιοδήποτε κρατικό αξιωματούχο·

«αξιωματούχος» σημαίνει πρόσωπο το οποίο αναλαμβάνει ή ανέλαβε οποιοδήποτε λειτούργημα, αξίωμα ή θέση·

«δημόσια δήλωση δημόσιας αρχής» σημαίνει οποιαδήποτε δημόσια δήλωση που αναφέρεται σε ύποπτο ή κατηγορούμενο πρόσωπο ως ένοχο και η οποία προέρχεται από δημόσια αρχή ως ορίζεται στο παρόν άρθρο·

«λειτούργημα ή αξίωμα ή θέση» σημαίνει οποιοδήποτε λειτούργημα ή αξίωμα ή θέση για τα οποία ο μισθός ή η αντιμισθία ή η αποζημίωση ή η χορηγία καταβάλλεται από τη Δημοκρατία ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή οργανισμό δημοσίου δικαίου, και περιλαμβάνει-

(α) τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας,

(β) το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας,

(γ) το Βοηθό Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας,

(δ) τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου,

(ε) δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου,

(στ) το Γενικό Ελεγκτή,
)

(ζ) το Βοηθό Γενικού Ελεγκτή,

(η) το Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου,

(θ) το Γενικό Λογιστή,

(ι) το Βοηθό Γενικού Λογιστή,

(ια) Υπουργό,

(ιβ) Υφυπουργό,

(ιγ) τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο,

(ιδ) πρόσωπο που εργάζεται με σύμβαση εργοδότησης για αγορά υπηρεσιών σε κυβερνητική υπηρεσία,

(ιε) πρόσωπο που κατέχει θέση Επιτρόπου ή Εφόρου ή Προέδρου ή Μέλους Αρχής ή άλλου Σώματος ή άλλου αξιωματούχου και του οποίου το λειτούργημα ή αξίωμα ή θέση προβλέπεται ή καθιερύεται δυνάμει του Συντάγματος ή οποιουδήποτε νόμου της Δημοκρατίας.

2 του 110(I) του 2018.
Δικαίωμα σιωπής και δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησης.

3Γ.(1) Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα σιωπής σε ότι αφορά την αξιόποινη πράξη για την οποία είναι ύποπτος ή διώκεται.

(2)(α) Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα της μη αυτοενοχοποίησης.

(β) Το δικαίωμα της μη αυτοενοχοποίησης συνίσταται στη μη υποχρέωση του υπόπτου ή κατηγορουμένου να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ή έγγραφα ή να παράσχει πληροφορίες που μπορεί να οδηγήσουν στην αυτοενοχοποίησή του, όταν αυτός καλείται να προβεί σε δήλωση ή να απαντήσει σε ερωτήσεις.

(γ) Η άσκηση του δικαιώματος της μη αυτοενοχοποίησης δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές από τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων τα οποία μπορούν να ληφθούν νόμιμα από τον ύποπτο ή κατηγορούμενο μέσω άσκησης εξουσιών νόμιμου καταναγκασμού και τα οποία υφίστανται ανεξάρτητα από τη βούληση του υπόπτου ή κατηγορουμένου.

(3) Η άσκηση από τον ύποπτο ή κατηγορούμενο του δικαιώματος σιωπής ή/και της μη αυτοενοχοποίησης δεν χρησιμοποιείται εναντίον του ούτε θεωρείται από μόνη της απόδειξη ότι ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει διαπράξει την αξιόποινη πράξη:

Νοείται ότι οι διατάξεις του παρόντος εδαφίου δεν επηρεάζουν τις διατάξεις του περί Αποδείξεως Νόμου αναφορικά με την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων από τα δικαστήρια.

Κεφ. 9.
42 του 1978
86 του 1986
54(I) του 1994
94(I) του 1994
32(I) του 2004
108(I) του 2006
14(I) του 2009
122(I) του 2010
170(I) του 2011
53(I) του 2018.

ΜΕΡΟΣ II

ΑΝΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΩΞΗ

Ανάκριση ποινικών αδικημάτων

Ανακριτές. **4.—(1)** Οποιοσδήποτε αστυνομικός δύναται να διεξάγει ανάκριση σε σχέση με τη διάπραξη ποινικού αδικήματος.

2 του 23(I) του 2013. (2) Το Υπουργικό Συμβούλιο ή ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται να εξουσιοδοτήσει οποιοδήποτε πρόσωπο, με το όνομα ή το αξίωμα του, το οποίο θεωρεί κατάλληλο για το σκοπό, να διεξάγει ανακρίσεις σε σχέση με τη διάπραξη οποιουδήποτε ποινικού αδικήματος.

(3) Αστυνομικός ή πρόσωπο εξουσιοδοτημένο δυνάμει του εδαφίου (2) που διεξάγει ανάκριση σε σχέση με τη διάπραξη ποινικού αδικήματος στο εξής στο Νόμο αυτό αναφέρεται ως "ανακριτής".

Ανάκριση ποινικών αδικημάτων. **5.—(1)** Κάθε ανακριτής δύναται να απαιτήσει από οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο αυτός έχει λόγο να θεωρεί ενήμερο των γεγονότων ή περιστατικών του ποινικού αδικήματος για το οποίο διεξάγει ανακρίσεις, να παραστεί σε τέτοιο τόπο και χρόνο ως ο ανακριτής ήθελε εύλογα ορίσει για το σκοπό εξέτασης και λήψης κατάθεσης από αυτό σε σχέση με το ποινικό αδίκημα.

(2) Ο ανακριτής δύναται να καταγράψει οποιαδήποτε κατάθεση του εξεταζόμενου

προσώπου, η οποία τότε διαβάζεται στο πρόσωπο αυτό που στη συνέχεια την υπογράφει ή αν είναι αναλφάβητο, θέτει το σημείο του σε αυτήν και αν το πρόσωπο αυτό αρνείται να ενεργήσει με αυτό τον τρόπο, ο ανακριτής σημειώνει την άρνηση στο τέλος της κατάθεσης αναφέροντας επίσης το λόγο της, αν εξακριβώθηκε, και η κατάθεση στη συνέχεια υπογράφεται από τον ανακριτή.

(3) Κάθε τέτοια κατάθεση, αν αποδειχτεί ότι έγινε θεληματικά, είναι δεκτή ως μαρτυρία σε οποιαδήποτε ποινική διαδικασία εναντίον του προσώπου που κατέθεσε.

3 του 166/87. (4) Όποιος, χωρίς εύλογη αιτία, αρνείται να παραστεί σε τέτοιο τόπο και χρόνο ως ήθελεν ορίσει ο ανακριτής, είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές.

Διαταγή παρουσίας εγγράφων. 6.—(1) Ο ανακριτής δύναται κατά τη διάρκεια της ανάκρισης για ποινικό αδίκημα, αν αυτός θεωρεί την παρουσίαση καποιου εγγράφου αναγκαία ή επιθυμητή για τους σκοπούς της ανάκρισης, να εκδώσει γραπτή διαταγή στο πρόσωπο υπό την κατοχή ή τον έλεγχο του οποίου βρίσκεται το έγγραφο αυτό ή πιστεύεται ότι βρίσκεται, απαιτώντας από αυτό την παρουσίαση του εγγράφου σε τέτοιο εύλογο τόπο και χρόνο ως ήθελε καθοριστεί στη διαταγή.

(2) Κάθε πρόσωπο που καλείται βάσει γραπτής διαταγής δυνάμει του παρόντος άρθρου να παρουσιάσει έγγραφο, θεωρείται ότι συμμορφώθηκε με τη διαταγή, αν προκάλεσε, την παρουσίαση του εγγράφου αντί να παρεβρεθεί αυτοπροσώπως για να το παρουσιάσει.

3 του 166/87. (3) Όποιος χωρίς εύλογη αιτία, όταν διαταχτεί δυνάμει του παρόντος άρθρου να παρουσιάσει οποιοδήποτε έγγραφο, αρνείται να ενεργήσει με τον τρόπο αυτό, είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές.

(4) Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται για οποιοδήποτε έγγραφο για την παρουσίαση του οποίου απαιτείται από το Νόμο αυτό ή από άλλο Νόμο ένταλμα του Υπουργικού Συμβουλίου ή διάταγμα του Δικαστηρίου.

2 του 186(I) του 2014. 7.(1) Πρόσωπο, το οποίο συλλαμβάνεται και κρατείται, δικαιούται να ζητήσει όπως Δικαίωμα υπόπτου και κατηγορουμένου σε πρόσβαση στα έγγραφα της υπόθεσής του. χορηγηθεί εγκαίρως στο ίδιο ή το δικηγόρο του πρόσβαση στα ουσιαστικά έγγραφα, που είναι σχετικά με τη συγκεκριμένη υπόθεση και βρίσκονται στην κατοχή της κατηγορούσας αρχής και τα οποία είναι απαραίτητα για την αποτελεσματική αμφισβήτηση της νομιμότητας της σύλληψης και της κράτησής του.

Για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου «ουσιαστικά έγγραφα» θεωρούνται το αντίγραφο του εντάλματος σύλληψης και κράτησης και το αντίγραφο της αίτησης και της ένορκης δήλωσης βάσει των οποίων εκδόθηκε το ένταλμα.

(2) Όταν κλήση ή ένταλμα που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 44 του παρόντος Νόμου επιδοθεί στον κατηγορούμενο, αυτός δικαιούται με γραπτό αίτημά του προς την κατηγορούσα αρχή να έχει δωρεάν πρόσβαση στις καταθέσεις και τα έγγραφα που λήφθηκαν κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης αναφορικά με το υπό εκδίκαση ποινικό αδίκημα, προκειμένου να διασφαλιστεί ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας και η προετοιμασία της υπεράσπισης του κατηγορουμένου:

Νοείται ότι, εφόσον, περιέλθει στην κατοχή της κατηγορούσας αρχής νέο υλικό, το οποίο αυτή προτίθεται να χρησιμοποιήσει στη διαδικασία, παραχωρείται στον κατηγορούμενο περαιτέρω πρόσβαση στο υλικό αυτό.

(3) Σε περίπτωση κατά την οποία ο κατηγορούμενος αιτείται γραπτώς την παροχή αντιγράφων τέτοιου υλικού, καταβάλλεται το τέλος, το οποίο καθορίζεται εκάστοτε από τον Αρχηγό Αστυνομίας, με την έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας

Τάξεως.

(4) Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του εδαφίου (2), εφόσον δεν θίγεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, δεν επιτρέπεται η πρόσβαση σε τμήμα των καταθέσεων και των εγγράφων που λήφθηκαν κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης, αν αυτή ενδέχεται να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο τη ζωή ή τα θεμελιώδη δικαιώματα άλλου προσώπου, ή στην περίπτωση που τέτοια άρνηση θεωρείται απολύτως απαραίτητη για την προστασία σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, ή που η πρόσβαση ενδέχεται να διακυβεύσει τη διεξαγωγή έρευνας ή να βλάψει σοβαρά την εθνική ασφάλεια της Δημοκρατίας.

(5) Σε περίπτωση κατά την οποία δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (4) η κατηγορούσα αρχή δεν παρέχει στον κατηγορούμενο πρόσβαση σε τμήμα των καταθέσεων και των εγγράφων που λήφθηκαν κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης, αυτός δύναται κατά την πρώτη δικάσιμο της υπόθεσής του να ζητήσει από το εκδικάζον δικαστήριο να εξετάσει τους λόγους της άρνησης αυτής και να εκδώσει οποιοδήποτε διάταγμα ήθελε υπό τις περιστάσεις κρίνει πρέπον.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, στον όρο «αντίγραφο» περιλαμβάνονται φωτοαντίγραφα των καταθέσεων και των εγγράφων στην κατάσταση στην οποία αυτά βρίσκονται.

Εφαρμογή των Δικαστικών Κανόνων. **8.** Άνευ επηρεασμού της γενικότητας του άρθρου 3 και άνευ επηρεασμού της εφαρμογής του άρθρου 5 οι εκάστοτε εγκρινόμενοι από τους δικαστές της Αυτής Μεγαλειότητας του Queen's Bench Division της Αγγλίας κανόνες που αφορούν τη λήψη καταθέσεων από αστυνομικούς (γνωστοί ως "Οι Δικαστικοί Κανόνες") ("The Judges' Rules") ισχύουν για τη λήψη καταθέσεων στη Δημοκρατία όπως αυτοί ισχύουν για τη λήψη καταθέσεων στην Αγγλία.

Σύλληψη και έρευνα

Σύλληψη. **9.**—(1) Κατά τη σύλληψη, ο αστυνομικός ή άλλο πρόσωπο που προβαίνει σε αυτή, πρέπει πράγματι να αγγίξει το άτομο που θα συλληφθεί ή να περιορίσει αυτό, εκτός αν υπάρχει με λόγια ή με έργα υποταγή στην κράτηση.

(2) Αν το πρόσωπο που θα συλληφθεί βίαια αντιστέκεται στην προσπάθεια σύλληψής του ή αποπειράται να διαφύγει αυτήν, ο αστυνομικός ή άλλο πρόσωπο που προβαίνει στη σύλληψη δύναται να χρησιμοποιήσει όλα τα αναγκαία μέσα προς επίτευξη αυτής:

Νοείται ότι καμιά διάταξη που περιέχεται στο άρθρο αυτό δεν θεωρείται ότι δικαιολογεί τη χρήση βίας μεγαλύτερης από αυτή που απαιτείται εύλογα υπό τις περιστάσεις υπό τις οποίες χρησιμοποιήθηκε ή από αυτή που ήταν αναγκαία για τη σύλληψη του υπαίτιου.

(3) Εκτός αν το πρόσωπο που συλλαμβάνεται, συλλαμβάνεται επί αυτοφώρω ή καταδιώκεται αμέσως μετά τη διάπραξη ποινικού αδικήματος ή αποδρά από νόμιμη κράτηση, ο αστυνομικός ή άλλο πρόσωπο που προβαίνει στη σύλληψη πληροφορεί αυτό για το λόγο της σύλληψης.

Έρευνα συλληφθέντα. **10.**—(1) Όταν συλλαμβάνεται πρόσωπο, ο αστυνομικός ο οποίος προβαίνει στη σύλληψη ή στον οποίο το πρόσωπο που συλλήφθηκε παραδίδεται δύναται να το ερευνήσει, χρησιμοποιώντας τέτοια βία η οποία είναι ευλόγως αναγκαία για το σκοπό αυτό και δύναται να κατάσχει κάθε αντικείμενο ή έγγραφο που βρέθηκε στην κατοχή του προσώπου αυτού το οποίο ο αστυνομικός έχει επαρκή λόγο να πιστεύει ότι δύναται να αποτελέσει ουσιώδη μαρτυρία εναντίον του προσώπου που ερευνήθηκε ή άλλου προσώπου, σε ποινική κατηγορία και δύναται, σε κάθε περίπτωση, να αφαιρέσει από το πρόσωπο που συλλήφθηκε οποιοδήποτε όργανο βίας ή άλλο επιθετικό όπλο το οποίο το πρόσωπο αυτό έχει μαζί του.

(2) Όταν είναι αναγκαίο να ερευνηθεί γυναίκα, η έρευνα διεξάγεται από γυναίκα.

(3) Όταν περιουσία κατασχέθηκε ή αφαιρέθηκε από οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει του άρθρου αυτού και αυτό απολύεται για το λόγο ότι δεν υπάρχει επαρκής αιτία να πιστευτεί ότι διέπραξε ποινικό αδίκημα, η περιουσία που αφαιρέθηκε με τον τρόπο αυτό επιστρέφεται σε αυτό από το πρόσωπο που έχει την ευθύνη της εκτός αν το πρόσωπο αυτό έχει επαρκή λόγο να πιστευτεί ότι η περιουσία αυτή δύναται να αποτελέσει ουσιώδη μαρτυρία εναντίον οποιουδήποτε άλλου προσώπου σε ποινική κατηγορία.

Έρευνα χώρου κατά την καταδίωξη προσώπου που διαφεύγει τη σύλληψη. **11.**—(1) Αν οποιοσδήποτε, που έχει εξουσία να προβεί σε σύλληψη είτε δυνάμει εντάλματος ή όχι, έχει λόγο να πιστευτεί ότι το πρόσωπο που θα συλληφθεί έχει εισέλθει ή βρίσκεται εντός οποιουδήποτε χώρου, καθέννας που διαμένει σε αυτό το χώρο ή ο υπεύθυνος αυτού, κατόπι αίτησης, πρέπει να επιτρέψει ελεύθερη είσοδο στο πρόσωπο που έχει την εξουσία αυτή και να παρέχει κάθε εύλογη διευκόλυνση για τη διεξαγωγή έρευνας σε αυτό για ανακάλυψη του αναζητούμενου προς σύλληψη.

(2) Αν η είσοδος στο χώρο αυτό δεν δύναται να επιτευχθεί δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού, καθέννας που έχει εξουσία να προβεί στη σύλληψη δύναται να εισέλθει στο χώρο αυτό και να ερευνήσει αυτό για την ανεύρεση εκείνου που θα συλληφθεί και για να επιτύχει είσοδο σε αυτό, δύναται να διαρρήξει οποιαδήποτε εξωτερική ή εσωτερική πόρτα ή παράθυρο οποιασδήποτε οικίας ή χώρου, που βρίσκονται είτε υπό την ευθύνη εκείνου που θα συλληφθεί ή άλλου προσώπου ή να επιτύχει είσοδο στην οικία αυτή ή χώρο με οποιοδήποτε άλλο τρόπο.

Εξουσία διάρρηξης και εξόδου προς το σκοπό ελευθέρωσης. **12.** Πρόσωπο που έχει εξουσία να προβεί σε σύλληψη είτε δυνάμει εντάλματος είτε όχι δύναται να διαρρήξει και εξέλθει από οποιαδήποτε κατοικία ή τόπο για να ελευθερώσει τον εαυτό του ή άλλο πρόσωπο το οποίο, αφού εισήλθε νόμιμα για τη διενέργεια σύλληψης, κατακρατείται εκεί.

Συλλαμβανόμενοι μεταφέρονται σε αστυνομικό σταθμό ή σε τόπο παραλαβής συλλαμβανομένων. 3(α) του 186(I) του 2014. **13.** Όποιος συλλαμβάνεται, είτε με ένταλμα είτε χωρίς ένταλμα, πρέπει να μεταφέρεται με κάθε εύλογη σπουδή σε αστυνομικό σταθμό ή άλλο τόπο παραλαβής συλληφθέντων και, χωρίς καθυστέρηση να πληροφορείται σε κατανοητή από αυτόν γλώσσα για τους λόγους της σύλληψής του, περιλαμβανομένης της αξιόποινης πράξης την οποία φέρεται ή κατηγορείται ότι διέπραξε.

Σε κάθε τέτοιο πρόσωπο, ενώ τελεί υπό κράτηση, πρέπει να παρέχονται εύλογες διευκολύνσεις για να εξασφαλίσει νομική συμβουλή για να προβεί σε διαβήματα για εξασφάλιση απόλυσης με εγγύηση και διαφορετικά για να προβεί σε διευθετήσεις για την υπεράσπιση ή απόλυσή του:

3(β) του 186(I) του 2014. Νοείται ότι, ο συλληφθείς πληροφορείται αμέσως αναφορικά με οποιαδήποτε αλλαγή στην παρεχόμενη, σύμφωνα με το διάταγμα του παρόντος άρθρου ενημέρωση, η οποία επηρεάζει σημαντικά τη θέση του ως υπόπτου.

Σύλληψη από αστυνομικό χωρίς ένταλμα σε ορισμένες περιπτώσεις. **14.**—(1) Αστυνομικός δύναται, χωρίς ένταλμα, να συλλάβει οποιοδήποτε —
(α) τον οποίο βάσει εύλογης αιτίας υποπτεύεται ότι διέπραξε ποινικό αδίκημα τιμωρούμενο με θανατική ποινή ή φυλάκιση για περίοδο που υπερβαίνει τα δύο έτη·

(β) ο οποίος διαπράττει στην παρουσία του ποινικό αδίκημα τιμωρούμενο με φυλάκιση·

(γ) ο οποίος παρεμποδίζει αστυνομικό, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ή ο οποίος απέδρασε ή αποπειράται να αποδράσει από νόμιμη κράτηση·

(δ) στην κατοχή του οποίου βρίσκεται οτιδήποτε για το οποίο δύναται εύλογα να υπάρξει υποψία ότι είναι κλοπιμαίο και για το οποίο δύναται εύλογα να υπάρξει υποψία ότι διέπραξε ποινικό αδίκημα αναφορικά με αυτό·

(ε) τον οποίο βάσει εύλογης αιτίας υποπτεύεται ότι είναι λιποτάκτης από Ναυτικό,

Στρατό ή Αεροπορία της Δημοκρατίας·

(στ) τον οποίο υποπτεύεται βάσει εύλογης αιτίας ότι είχε σχέση με οποιαδήποτε πράξη που τελέστηκε σε οποιοδήποτε τόπο εκτός της Δημοκρατίας η οποία, αν εγίνετο στη Δημοκρατία θα ετιμωρείτο ως ποινικό αδίκημα και για την οποία αυτός δυνάμει νόμου ή διατάγματος του οποίου η ισχύς επεκτάθηκε στη Δημοκρατία υπόκειται σε σύλληψη και κράτηση στη Δημοκρατία·

(ζ) για τον οποίο έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι εκδόθηκε από Δικαστήριο ένταλμα σύλληψης·

(η) ο οποίος δεν έχει εμφανείς πόρους συντήρησης και αδυνατεί να δώσει επαρκείς εξηγήσεις για τον εαυτό του·

(θ) ο οποίος βρίσκεται να λαμβάνει προφυλάξεις για απόκρυψη της παρουσίας του υπό περιστάσεις οι οποίες παρέχουν λόγο να πιστεύεται ότι λαμβάνει τις προφυλάξεις αυτές με σκοπό τη διάπραξη ποινικού αδικήματος·

(ι) τον οποίο αυτός διατάσσεται από δικαστή να συλλάβει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 16·

(ια) τον οποίο υποπτεύεται βάσει εύλογης αιτίας ότι διέπραξε ποινικό αδίκημα τιμωρούμενο με φυλάκιση και ο οποίος αρνείται να δώσει το όνομα και τη διεύθυνση του ή δίνει όνομα ή διεύθυνση τα οποία ο αστυνομικός υποπτεύεται ότι είναι ψευδή·

(ιβ) ο οποίος δύναται να συλληφθεί χωρίς ένταλμα δυνάμει οποιοδήποτε νομοθετήματος το οποίο βρίσκεται εκάστοτε σε ισχύ·

(2) Η εξουσία η οποία παρέχεται σε αστυνομικό να προβαίνει σε σύλληψη χωρίς ένταλμα δεν μπορεί να ασκηθεί σε σχέση με ποινικό αδίκημα αν το νομοθέτημα το οποίο δημιουργεί το ποινικό αδίκημα προβλέπει ότι ο υπαίτιος δεν δύναται να συλληφθεί χωρίς ένταλμα, παρά μόνο στην περίπτωση κατά την οποία το ποινικό αδίκημα διαπράττεται στην παρουσία του αστυνομικού και ο υπαίτιος αρνείται να δώσει το όνομα και τη διεύθυνσή του ή δίνει όνομα ή διεύθυνση τα οποία ο αστυνομικός υποπτεύεται ότι είναι ψευδή, σε αυτή την περίπτωση ο αστυνομικός αυτός δύναται να ασκήσει τέτοια εξουσία ανεξάρτητα από τις διατάξεις του νομοθετήματος αυτού.

Σύλληψη από ιδιώτη και από κύριο περιουσίας χωρίς ένταλμα. **15.—(1) Κάθε ιδιώτης δύναται, χωρίς ένταλμα, να συλλάβει άλλον —**

(α) ο οποίος διαπράττει στην παρουσία του ποινικό αδίκημα τιμωρούμενο με θανατική ποινή ή φυλάκιση που υπερβαίνει τα δύο έτη·

(β) τον οποίο αυτός εύλογα υποπτεύεται ότι διέπραξε ποινικό αδίκημα τιμωρούμενο όπως προβλέπεται πιο πάνω στην παράγραφο (α), αν αυτός που προβαίνει στη σύλληψη αυτή έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι αυτός που θα συλληφθεί δυνατό να διαφύγει την τιμωρία

(γ) τον οποίο αυτός διατάσσεται από δικαστή να συλλάβει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 16·

(δ) ο οποίος έχει αποδράσει από νόμιμη κράτηση ή ο οποίος αποπειράται να διαφύγει νόμιμη σύλληψη·

(ε) ο οποίος δύναται να συλληφθεί χωρίς ένταλμα από οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει οποιοδήποτε νομοθετήματος που ισχύει εκάστοτε.

(2) Πρόσωπα που καταλαμβάνονται να διαπράττουν ποινικό αδίκημα που προξενεί βλάβη σε περιουσία δύναται να συλληφθούν χωρίς ένταλμα από τον κύριο της περιουσίας ή τον υπηρέτη του ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από

τον κύριο.

(3) (α) Καθένας που συλλαμβάνει άλλον δυνάμει των διατάξεων του άρθρου αυτού πρέπει, χωρίς άσκοπη καθυστέρηση να παραδώσει το συλληφθέντα σε αστυνομικό ή, ελλείψει αστυνομικού, να τον μεταφέρει στον πλησιέστερο αστυνομικό σταθμό

(β) αν υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι το πρόσωπο που συλλήφθηκε εμπίπτει στις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 14, του Νόμου αυτού, ο αστυνομικός τον επανασυλλαμβάνει.

Σύλληψη κατά διαταγή ή δυνάμει διαταγής δικαστή. **16.** Δικαστής δύναται αυτοπροσώπως να συλλάβει ή να διατάξει τη σύλληψη οποιουδήποτε στην παρουσία του —

(α) ο οποίος καταλαμβάνεται να διαπράττει ποινικό αδίκημα στην παρουσία του·

(β) για τη σύλληψη του οποίου αυτός είναι κατά τον εν λόγω χρόνο και υπό τις περιστάσεις αρμόδιος να εκδώσει ένταλμα και δύναται να μεταχειριστεί το πρόσωπο που συλλήφθηκε με τον τρόπο αυτό κατά τον ίδιο τρόπο ωσάν αυτός είχε προσαχθεί κανονικά ενώπιον του δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού για να τύχει περαιτέρω μεταχείρισης σύμφωνα με το Νόμο.

Μεταχείριση προσώπων που συλλήφθηκαν χωρίς ένταλμα. **17.** Όταν πρόσωπο τίθεται υπό κράτηση χωρίς ένταλμα για άλλο ποινικό αδίκημα ή αδίκημα τιμωρούμενο με θανατική ποινή, ο υπεύθυνος του αστυνομικού σταθμού προς τον οποίο το πρόσωπο αυτό προσάγεται δύναται—

(α) σε οποιαδήποτε περίπτωση, και πρέπει, αν δεν φαίνεται πρακτικά δυνατή η προσαγωγή του προσώπου αυτού ενώπιον Δικαστηρίου εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από το χρόνο που τέθηκε υπό κράτηση, να προκαλέσει τη διεξαγωγή ανακρίσεων για την υπόθεση και εκτός αν το ποινικό αδίκημα φαίνεται στον υπεύθυνο ότι είναι σοβαρού χαρακτήρα, να απολύσει το πρόσωπο που συλλήφθηκε αφού αυτός υπογράψει εγγυητικό γραμμάτιο με ή χωρίς εγγυητές, για εύλογο ποσό ότι θα εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου σε χρόνο και τόπο που έχει προσδιοριστεί στο εγγυητικό γραμμάτιο, αλλά οποτεδήποτε πρόσωπο συνεχίζει να τελεί υπό κράτηση πρέπει να προσάγεται ενώπιον δικαστού μόλις αυτό καταστεί πρακτικά δυνατό·

(β) αν φαίνεται σε αυτόν ότι οι ανακρίσεις για την υπόθεση δεν δύνανται να συμπληρωθούν αμέσως, να απολύσει το εν λόγω πρόσωπο αφού αυτό αναλάβει προσωπική υποχρέωση, με ή χωρίς εγγυητές για εύλογο χρηματικό ποσό, για να εμφανιστεί σε τέτοιο αστυνομικό σταθμό και κατά τέτοιο χρόνο όπως προσδιορίζεται στην προσωπική υποχρέωση, εκτός αν λάβει προηγουμένως γραπτή ειδοποίηση από τον αξιωματικό της αστυνομίας τον υπεύθυνο για τον εν λόγω αστυνομικό σταθμό ότι η παρουσία του δεν είναι αναγκαία·

(γ) να απολύσει πρόσωπο που έχει συλληφθεί λόγω υποψίας διάπραξης ποινικού αδικήματος, όταν μετά τις δέουσες αστυνομικές ανακρίσεις, προκύπτει κατά την άποψη αυτού, μαρτυρία ανεπαρκής για να προσαχθεί κατηγορία.

Έκδοση εντάλματος σύλληψης. 2 του 10(I) του 1996. **18.**—(1) Όταν δικαστής ικανοποιείται με γραπτή ένορκη δήλωση ότι υπάρχει εύλογη υπόνοια να πιστεύεται ότι ένα πρόσωπο διέπραξε αδίκημα ή όταν η σύλληψη ή η κράτηση θεωρηθεί ευλόγως αναγκαία για παρεμπόδιση διαπράξεως αδικήματος η αποδράσεως μετά τη διάπραξη αυτού, ο δικαστής δύναται να εκδώσει ένταλμα (που θα αναφέρεται στον παρόντα Νόμο ως ένταλμα σύλληψεως) το οποίο να εξουσιοδοτεί τη σύλληψη του ατόμου εναντίον του οποίου στρέφεται το ένταλμα.

(2) Ένταλμα σύλληψης δύναται να εκδοθεί σε οποιαδήποτε ημέρα περιλαμβανόμενης Κυριακής ή δημόσιας αργίας.

Τύπος, περιεχόμενο και διάρκεια ισχύος εντάλματος σύλληψης. 3 του 10(I) του 1996. **19.**—(1) Κάθε ένταλμα σύλληψεως φέρει την υπογραφή του δικαστή που το εκδίδει, την ημερομηνία και ώρα εκδόσεως, καθώς επίσης και βεβαίωση του δικαστή ότι έχει ικανοποιηθεί λογικά για την ύπαρξη της ανάγκης εκδόσεως του εντάλματος.

(2) Κάθε τέτοιο έγγραφο αναφέρει σε συντομία το ποινικό αδίκημα ή ζήτημα για το οποίο εκδίδεται, κατονομάζει ή με άλλο τρόπο περιγράφει το πρόσωπο που θα συλληφθεί και διατάσσει τον αστυνομικό ή άλλο πρόσωπο προς το οποίο αυτό απευθύνεται να συλλάβει το πρόσωπο εναντίον του οποίου εκδίδεται και να προσάγει αυτό ενώπιον του Δικαστηρίου που έκδωσε το ένταλμα ή άλλου Δικαστηρίου αρμόδιου για την περίπτωση, για να απολογηθεί στο ποινικό αδίκημα ή ζήτημα που αναφέρεται στο ένταλμα και να τύχει περαιτέρω μεταχείρισης σύμφωνα με το νόμο.

(3) Κάθε τέτοιο ένταλμα συνήθως απευθύνεται γενικά προς όλους τους αστυνομικούς· αλλά ο Δικαστής που εκδίδει τέτοιο ένταλμα δύναται, αν είναι αναγκαία ή άμεση εκτέλεσή του και δεν υπάρχει αμέσως διαθέσιμος αστυνομικός, να απευθύνει αυτό προς οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή πρόσωπα, και το πρόσωπο αυτό ή πρόσωπα το εκτελούν, όταν δε το ένταλμα απευθύνεται σε περισσότερους από ένα αστυνομικούς ή περισσότερα από ένα πρόσωπα, αυτό δύναται να εκτελεστεί από όλους ή από οποιοδήποτε ή από περισσότερους του ενός από αυτούς.

(4) Κάθε τέτοιο ένταλμα παραμένει σε ισχύ μέχρις ότου εκτελεστεί ή ακυρωθεί από δικαστή.

Αντικανονικότητες σε ένταλμα. **20.** Καμιά αντικανονικότητα ή μειονέκτημα σε σχέση με την ουσία ή τον τύπο εντάλματος σύλληψης και καμιά ασυμφωνία μεταξύ αυτού και του κατηγορητηρίου ή μεταξύ καθενός από αυτά και της απόδειξης που προσάχθηκε από την κατηγορία κατά την ανάκριση ή τη δίκη, επηρεάζει το κύρος οποιασδήποτε διαδικασίας κατά την ακροαματική διαδικασία ή μεταγενέστερα, αλλά οποιαδήποτε τέτοια ασυμφωνία φαίνεται στο Δικαστήριο ότι είναι τέτοια ώστε ο κατηγορούμενος να εξαπατήθηκε ή παραπλανήθηκε με αυτή, το Δικαστήριο δύναται, μετά από αίτηση του κατηγορουμένου, να αναβάλει την ακροαματική διαδικασία για άλλη ημερομηνία και εν τω μεταξύ να προφυλακίσει τον κατηγορούμενο ή να τον απολύσει με εγγύηση.

Εκτέλεση εντάλματος και διαδικασία. **21.—**(1) Κάθε ένταλμα σύλληψης δύναται να εκτελεστεί σε οποιοδήποτε χρόνο και σε οποιοδήποτε τόπο στη Δημοκρατία σε οποιαδήποτε ημέρα περιλαμβανόμενης Κυριακής ή δημόσιας αργίας.

(2) Το πρόσωπο που εκτελεί τέτοιο ένταλμα, πριν από τη διενέργεια της σύλληψης, πληροφορεί το πρόσωπο που θα συλληφθεί για την ύπαρξη εντάλματος για τη σύλληψη του εκτός αν υπάρχει εύλογη αιτία να απέχει από την παροχή τέτοιας πληροφορίας για το λόγο ότι αυτό ενδέχεται να προκαλέσει απόδραση, αντίσταση ή ελευθέρωση.

(3) Όποιος έχει συλληφθεί δυνάμει τέτοιου εντάλματος, προσάγεται τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 22 και 23 και μόλις είναι πρακτικά δυνατό μετά τη σύλληψη του ενώπιον του Δικαστηρίου που έχει εκδώσει το ένταλμα.

(4) Ένταλμα σύλληψης δύναται να εκτελεστεί και αν ακόμη αυτό δεν βρίσκεται κατά το χρόνο της εκτέλεσης στην κατοχή του προσώπου που το εκτελεί, αλλά, αν απαιτήσει αυτό το πρόσωπο που θα συλληφθεί, το ένταλμα πρέπει να επιδεικνύεται σε αυτό μόλις είναι πρακτικά δυνατό μετά τη σύλληψή του.

22. Καταργήθηκε με 2 του 54(I) του 1998.

Εξουσία προς απόλυτη συλληφθέντος με την υπογραφή εγγυητικού γραμματίου. **23.—**(1) Δικαστής, κατά την έκδοση εντάλματος για τη σύλληψη προσώπου σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο ζήτημα ή ποινικό αδίκημα τιμωρούμενο με θανατική ποινή, δύναται, αν θεωρεί αυτό σκόπιμο, με οπισθογράφιση στο ένταλμα, να διατάξει όπως το πρόσωπο που κατονομάζεται στο ένταλμα απολυθεί μετά τη σύλληψη αφού υπογράψει για την εμφάνιση του ως ήθελε οριστεί στην οπισθογράφιση.

(2) Η οπισθογράφιση ορίζει—

(α) τον αριθμό των εγγυητών·

(β) το ποσό για το οποίο αυτοί και το πρόσωπο που κατονομάζεται στο ένταλμα θα δεσμευτούν αντίστοιχα·

(γ) το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου ο συλληφθείς πρέπει να παραστεί· και

(δ) το χρόνο κατά τον οποίο ο συλληφθείς πρέπει να παραστεί περιλαμβανόμενης υπόσχεσης να εμφανιστεί σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρόνο ως ήθελε οριστεί από οποιοδήποτε Δικαστήριο ενώπιον του οποίου το πρόσωπο αυτό ήθελε εμφανιστεί.

(3) Όταν γίνεται τέτοια οπισθογράφιση, ο υπεύθυνος του αστυνομικού σταθμού στον οποίο το πρόσωπο που κατονομάζεται στο ένταλμα προσάγεται με τη σύλληψή του, τον απολύει αφού υπογράψει εγγυητικό γραμματίο για απόλυση σύμφωνα με την οπισθογράφιση, με την επιφύλαξη εμφάνισής του ενώπιον του Δικαστηρίου κατά το χρόνο και τόπο όπως ορίζεται στο εγγυητικό γραμματίο. Το γραμματίο αυτό διαβιβάζεται τότε στο Δικαστήριο ενώπιον του οποίου το πρόσωπο που κατονομάζεται σε αυτό δεσμεύεται να εμφανιστεί.

(4) Όταν λαμβάνονται μέτρα δυνάμει του άρθρου αυτού ο εγγυητής ή εγγυητές, αν υπάρχουν, είναι τέτοιοι ως ήθελαν εγκριθεί από τον υπεύθυνο που λαμβάνει την εγγύηση.

Παραπομπή σε αστυνομική κράτηση. **24.** Όταν αποδεικνύεται σε δικαστή ότι δεν συμπληρώθηκε η διεξαγωγή των ανακρίσεων για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος για το οποίο κάποιο πρόσωπο συλλήφθηκε, κατόπι αίτησης αστυνομικού που έχει βαθμό υπαστυνόμου ή ανώτερου, είναι νόμιμο για το δικαστή, είτε αυτός έχει ή όχι αρμοδιότητα να επιληφθεί του ποινικού αδικήματος για το οποίο διεξάγονται οι ανακρίσεις, να παραπέμψει, από καιρό σε καιρό, το συλληφθέντα σε αστυνομική κράτηση για περίοδο που δεν υπερβαίνει τις οκτώ ημέρες σε κάθε περίπτωση ως το Δικαστήριο ήθελε κρίνει σκόπιμο, υπολογίζοντας ως πρώτη ημέρα αυτής την αμέσως επόμενη ημέρα της παραπομπής.

Έρευνα προσώπων και τόπων χωρίς ένταλμα. **25.**—(1) Κάθε αστυνομικός δύναται, χωρίς ένταλμα —

(α) να κατακρατήσει και ερευνήσει οποιοδήποτε τον οποίο αυτός εύλογα υποπτεύεται ότι φέρει, μεταφέρει ή αποκρύπτει αντικείμενο ή έγγραφο σε σχέση με το οποίο πρόκειται να διαπραχτεί ή διαπράττεται ή έχει πρόσφατα διαπραχτεί ποινικό αδίκημα·

(β) να εισέλθει και ερευνήσει οποιοδήποτε τόπο —

(i) αν έχει λόγο να πιστεύει ότι σε αυτό πρόκειται να διαπραχτεί ή διαπράττεται, ή έχει πρόσφατα διαπραχτεί ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με θανατική ποινή ή με φυλάκιση που υπερβαίνει τα δύο έτη ή ότι δύναται να βρεθεί σε αυτό οποιοδήποτε όργανο με το οποίο έχει πρόσφατα διαπραχτεί οποιοδήποτε τέτοιο ποινικό αδίκημα·

(ii) αν ο κάτοχος του τόπου ζητά τη βοήθεια της αστυνομίας·

(iii) αν οποιοσδήποτε στον τόπο αυτό ζητά τη βοήθεια της αστυνομίας και υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι διαπράττεται αδίκημα εντός αυτού·

(iv) σε οποιαδήποτε περίπτωση κατά την οποία δύναται να εισέλθει και ερευνήσει οποιοδήποτε τόπο χωρίς ένταλμα δυνάμει οποιουδήποτε νομοθετήματος που ισχύει εκάστοτε.

(2) Οτιδήποτε βρεθεί κατά τη διάρκεια έρευνας που διεξάγεται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού το οποίο θα μπορούσε να κατασχεθεί αν η έρευνα διεξαγόταν δυνάμει εντάλματος, δύναται να κατασχεθεί και τύχει μεταχείρισης κατά τον ίδιο τρόπο ως αν αυτό ήταν πράγμα που κατασχέθηκε κατά τη διάρκεια έρευνας δυνάμει εντάλματος, εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 32, με τις αναγκαίες προσαρμογές, σε οποιοδήποτε τέτοιο πράγμα.

Εξουσία για έρευνα **26.**—(1) Άνευ επηρεασμού οποιασδήποτε άλλης εξουσίας που χορηγείται από το Νόμο

μεταφορικών μέσων. αυτό ή από οποιοδήποτε άλλο Νόμο —

(α) αστυνομικός· ή

(β) οποιοδήποτε μέλος των Δυνάμεων της Δημοκρατίας το οποίο εξουσιοδοτείται ειδικά για το σκοπό αυτό από τον αρχηγό του,

δύναται, με εύλογη υποψία, να ανακόψει και ερευνήσει οποιοδήποτε μεταφορικό μέσο για το σκοπό εξακρίβωσης κατά πόσο παράνομα μεταφέρεται σε αυτό οποιαδήποτε εκρηκτική ύλη, επιθετικό όπλο ή άλλο όργανο βιαιότητας.

(2) Οτιδήποτε βρεθεί κατά τη διάρκεια έρευνας που διεξάγεται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού το οποίο θα μπορούσε να κατασχεθεί αν η έρευνα διεξαγόταν δυνάμει εντάλματος, δύναται να κατασχεθεί και τύχει μεταχείρισης με τον ίδιο τρόπο ως αν αυτό ήταν πράγμα που κατασχέθηκε κατά τη διάρκεια έρευνας δυνάμει εντάλματος, εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 32, με τις αναγκαίες προσαρμογές, σε οποιοδήποτε τέτοιο πράγμα:

Νοείται ότι οποιαδήποτε εκρηκτική ύλη, επιθετικό όπλο ή άλλο αντικείμενο ή έγγραφο που ανευρίσκεται κατά τη διάρκεια οποιαδήποτε τέτοιας έρευνας το οποίο υπόκειται σε κατάσχεση δυνάμει των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου Νόμου που ισχύει εκάστοτε, κατάσχεται.

3 του 166/87. (3) Κάθε υπεύθυνος μεταφορικού μέσου καλούμενος δυνάμει του εδαφίου (1) να σταματήσει και επιτρέψει όπως το μεταφορικό αυτό μέσο ερευνηθεί, ο οποίος αρνείται να σταματήσει ή επιτρέψει την έρευνα αυτή ή ο οποίος παρεμποδίζει αστυνομικό, ή μέλος των Δυνάμεων της Δημοκρατίας είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε φυλάκιση για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές.

(4) Στην έννοια του άρθρου αυτού —

"εκρηκτική ύλη" σημαίνει πυρίτιδα, νιτρογλυκερίνη, δυναμίτιδα, βαμβακοπυρίτιδα, εκρηκτική σκόνη ανατινάξεων, βροντώδη υδράργυρο ή άλλα βροντώδη μέταλλα, έγχρωμα πυροτεχνήματα και κάθε άλλη ύλη, παρόμοια με τα πιο πάνω ή όχι, η οποία χρησιμοποιείται ή κατασκευάζεται με σκοπό την παραγωγή πρακτικού αποτελέσματος με έκρηξη ή πυροτεχνικό αποτέλεσμα, και περιλαμβάνει πυροτεχνήματα ομίχλης, πυροτεχνήματα γενικά, πυροσωλήνες, πύραυλους, καψούλια, πυροκροτητές, φυσίγγια, πυρομαχικά κάθε είδους, και κάθε διασκευή ή παρασκευάσμα οποιασδήποτε εκρηκτικής ύλης όπως ορίζεται πιο πάνω και οποιαδήποτε συσκευή, μηχανή ή εργαλείο ή μέρος αυτών, ή υλικά που χρησιμοποιούνται ή είναι προορισμένα να χρησιμοποιηθούν ή διασκευασμένα προς πρόκληση ή υποβοήθηση πρόκλησης οποιασδήποτε έκρηξης σε εκρηκτική ύλη ή με εκρηκτική ύλη.

"μεταφορικό μέσο" σημαίνει αεροσκάφος, ζώο, άμαξα, σκάφος, σιδηροδρομικό βαγόνι, ποδήλατο, μηχανοκίνητο όχημα κάθε είδους ή οποιοδήποτε άλλο όχημα που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά προσώπων ή αγαθών.

"επιθετικό όπλο" σημαίνει αντικείμενο που κατασκευάζεται ή διασκευάζεται για χρήση προς πρόκληση σωματικής βλάβης ή προοριζόμενο από το πρόσωπο που το μεταφέρει για τέτοια χρήση από αυτό.

Ένταλμα. 27. Όταν δικαστής ικανοποιείται με εγγράφου δηλώσεως ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι σε οποιοδήποτε τόπο υπάρχει —
4 του 10(I) του 1996.

(α) οτιδήποτε στο οποίο ή σε σχέση με το οποίο διαπράχτηκε ποινικό αδίκημα ή υπάρχει υποψία ότι διαπράχτηκε· ή

(β) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι θα παρέχει απόδειξη ως προς τη διάπραξη ποινικού αδικήματος· ή

(γ) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό διάπραξης ποινικού αδικήματος,

ο δικαστής δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να εκδώσει ένταλμα (το οποίο αναφέρεται στο νόμο αυτό ως "ένταλμα έρευνας"), που εξουσιοδοτεί το πρόσωπο που κατονομάζεται σε αυτό —

(i) να ερευνήσει τον τόπο αυτό προς ανεύρεση οποιουδήποτε τέτοιου πράγματος και να κατάσχει και μεταφέρει αυτό ενώπιον του Δικαστηρίου από το οποίο εκδόθηκε το ένταλμα έρευνας ή ενώπιον άλλου Δικαστηρίου για να τύχει αυτό μεταχείρισης σύμφωνα με το νόμο· και

(ii) να συλλάβει και να προσαγάγει ενώπιον Δικαστή τον κάτοχο της οικίας ή του τόπου όπου βρέθηκε το πράγμα ή οποιοδήποτε πρόσωπο εντός ή πέριξ της οικίας αυτής ή του τόπου το οποίο κατέχει τέτοιο πράγμα, αν ο Δικαστής κρίνει σκόπιμο να διατάξει με αυτό τον τρόπο στο ένταλμα.

Τύπος και διάρκεια ισχύος εντάλματος έρευνας. 5 του 10(I) του 1996. **28**—(1) Κάθε ένταλμα έρευνας φέρει την υπογραφή του δικαστή που το εκδίδει, την ημερομηνία και ώρα εκδόσεως, καθώς επίσης και βεβαίωση του δικαστή ότι έχει ικανοποιηθεί λογικά για την ύπαρξη της ανάγκης εκδόσεως του εντάλματος.

(2) Κάθε τέτοιο ένταλμα συνήθως απευθύνεται γενικά προς όλους τους αστυνομικούς· αλλά ο Δικαστής που εκδίδει τέτοιο ένταλμα δύναται, αν η άμεση εκτέλεσή του είναι αναγκαία, και δεν υπάρχει αμέσως διαθέσιμος αστυνομικός, να απευθύνει αυτό σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή πρόσωπα, και το πρόσωπο αυτό ή πρόσωπα εκτελούν αυτό, όταν δε το ένταλμα απευθύνεται σε περισσότερους από ένα αστυνομικούς ή περισσότερα από ένα πρόσωπα, αυτό δύναται να εκτελεστεί από όλους, ή από οποιοδήποτε ή από περισσότερους του ενός από αυτούς.

(3) Κάθε τέτοιο ένταλμα παραμένει σε ισχύ μέχρις ότου εκτελεστεί ή ακυρωθεί από Δικαστή.

Εκτέλεση εντάλματος έρευνας. **29**—(1) Ένταλμα έρευνας δύναται να εκδοθεί και εκτελεστεί σε οποιαδήποτε ημέρα περιλαμβανομένης Κυριακής ή δημόσιας αργίας, πρέπει δε να εκτελείται μεταξύ της πέμπτης πρωινής ώρας και της όγδοης νυκτερινής, αλλά ο Δικαστής δύναται, κατά τη διακριτική του εξουσία, να εξουσιοδοτήσει την εκτέλεση του εντάλματος σε οποιαδήποτε ώρα.

(2) Όταν ο Δικαστής εξουσιοδοτεί την εκτέλεση εντάλματος έρευνας σε οποιαδήποτε ώρα άλλη από αυτή μεταξύ της πέμπτης πρωινής και της όγδοης νυκτερινής, η εξουσιοδότηση αυτή δύναται να περιληφθεί στο ένταλμα κατά το χρόνο της έκδοσής του ή δύναται να οπισθογραφηθεί σε αυτό από οποιοδήποτε δικαστή κατά οποιοδήποτε χρόνο μεταγενέστερο της έκδοσης αλλά προηγούμενο της εκτέλεσής.

Είσοδος σε κλειστό τόπο. **30**—(1) Όταν τόπος που υπόκειται σε έρευνα είναι κλειστός, καθέναν που διαμένει σε αυτόν ή είναι υπεύθυνος για αυτόν, κατά την απαίτηση αστυνομικού ή άλλου προσώπου που έχει εξουσία έρευνας, πρέπει να επιτρέψει ελεύθερη είσοδο στον αστυνομικό αυτό ή το πρόσωπο και να παρέχει κάθε εύλογη διευκόλυνση προς διεξαγωγή έρευνας σε αυτό.

(2) Αν δεν δύναται να εξασφαλιστεί είσοδος με τον τρόπο αυτό σε τέτοιο τόπο, ο αστυνομικός ή άλλο πρόσωπο που έχει εξουσία έρευνας δύναται να προχωρήσει σύμφωνα με τον τρόπο που καθορίζεται στο εδάφιο (2) του άρθρου 11.

(3) Όταν υπάρχει εύλογη υποψία για οποιοδήποτε πρόσωπο εντός ή πέριξ του τόπου αυτού ότι κρύβει πάνω του οποιοδήποτε αντικείμενο για το οποίο έπρεπε να διεξαχθεί έρευνα, το πρόσωπο αυτό δύναται να ερευνηθεί. Αν το πρόσωπο που πρόκειται να ερευνηθεί είναι γυναίκα, αυτή ερευνάται από γυναίκα και δύναται να μεταφερθεί σε αστυνομικό σταθμό για το σκοπό αυτό.

Απόλυση υπόπτου κατόχου ή άλλου προσώπου. **31.** Αν ο κάτοχος οποιουδήποτε τόπου στον οποίο, ή το πρόσωπο υπό την κατοχή του οποίου βρίσκεται οτιδήποτε που κατονομάζεται στο ένταλμα έρευνας προσαχθεί ενώπιον Δικαστή, και ο Δικαστής δεν ικανοποιηθεί ότι ο κάτοχος αυτός ή πρόσωπο διέπραξε ποινικό αδίκημα, αυτός απολύεται χωρίς αναβολή από το Δικαστή αυτό.

Κατακράτηση ή διάθεση πραγμάτων που κατασχέθηκαν δυνάμει εντάλματος έρευνας. **32.**—(1) Όταν, κατά την εκτέλεση εντάλματος έρευνας, κατασχεθεί οτιδήποτε και προσκομιστεί ενώπιον Δικαστή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 27, το πράγμα αυτό, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου αυτού, δύναται να κατακρατηθεί από τέτοιο πρόσωπο ως ο Δικαστής ήθελε ορίσει, λαμβανόμενης πάντοτε εύλογης φροντίδας για τη διατήρησή του μέχρι την αποπεράτωση οποιασδήποτε ποινικής διαδικασίας η οποία είναι δυνατό να διεξαχθεί σε σχέση με αυτό.

(2) Όταν οτιδήποτε που κατασχέθηκε δυνάμει εντάλματος έρευνας και προσκομίστηκε ενώπιον Δικαστή υπόκειται σε φθορά ή είναι επιβλαβές, το πράγμα αυτό δύναται αμέσως να διατεθεί με τέτοιο τρόπο όπως ο Δικαστής ήθελε ορίσει.

(3) Αν ο Δικαστής είναι της γνώμης ότι οτιδήποτε που κατασχέθηκε δυνάμει εντάλματος έρευνας δεν απαιτείται πλέον για οποιαδήποτε ποινική διαδικασία, τότε εκτός αν εξουσιοδοτείται ή υποχρεώνεται από αυτόν ή οποιοδήποτε άλλο Νόμο να διαθέσει αυτό διαφορετικά, διατάσσει—

(α) όπως το πράγμα ή οποιοδήποτε μέρος του επιστραφεί στο πρόσωπο το οποίο φαίνεται στο Δικαστή ότι έχει δικαίωμα σε αυτό και, αν το εν λόγω πρόσωπο είναι ο κατηγορούμενος, όπως επιστραφεί στον ίδιο ή σε τέτοιο άλλο πρόσωπο ως ο κατηγορούμενος ήθελε ορίσει· ή

(β) όπως το πράγμα αυτό, αν ανήκει στον κατηγορούμενο, ή μέρος αυτού, χρησιμοποιηθεί για την πληρωμή οποιωνδήποτε εξόδων ή αποζημιώσεων τα οποία ο κατηγορούμενος διατάχτηκε να πληρώσει.

2 του 219(1) του 2004. Εφεση κατά απόφασης δικαστηρίου που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 32(1). **32A.**—(1) Κάθε απόφαση δικαστηρίου, η οποία εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 32, υπόκειται σε έφεση.

(2) Έφεση δυνάμει του άρθρου αυτού ασκείται με την καταχώριση ειδοποίησης έφεσης στον Πρωτοκολλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου εναντίον της απόφασης του οποίου ασκείται η έφεση εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση.

Κατάσχεση περιουσίας που δεν αναφέρεται στο ένταλμα. **33.** Αν κατά την έρευνα κάποιου τόπου δυνάμει εντάλματος, ο εξουσιοδοτημένος να διεξάγει την έρευνα βρει περιουσία που δεν αναφέρεται στο ένταλμα αλλά σε σχέση με την οποία υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι διαπράχτηκε ή σκοπεύεται να διαπραχθεί ποινικό αδίκημα, αυτός δύναται να κατάσχει την περιουσία αυτή και να τη μεταφέρει ενώπιον του Δικαστή που έκδωσε το ένταλμα, ο οποίος δύναται να εκδώσει τέτοιο διάταγμα αναφορικά με την κατακράτηση ή διάθεση της περιουσίας ως ήθελε φανεί σε αυτόν σκόπιμο.

Εξουσία Δικαστή σχετικά με έγγραφα ή πράγματα των οποίων η κατοχή είναι παράνομη. **34.** Αν δυνάμει εντάλματος έρευνας, προσκομίζεται ενώπιον Δικαστή έγγραφο ή πράγμα του οποίου η χρήση ή η κατοχή είναι παράνομη, ο Δικαστής δύναται, ελλείψει κάποιας νόμιμης δικαιολογίας που θα αποδειχτεί από το πρόσωπο που το κατέχει, να προκαλέσει την κατάσχεση, παραμόρφωση, ή καταστροφή του εγγράφου αυτού ή του πράγματος ανεξάρτητα του ότι κανένα πρόσωπο δεν διώκεται σε σχέση με αυτό.

ΜΕΡΟΣ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΩΣΗ

Εισαγωγικά

Πρόσωπα που καταδικάστηκαν ή αθωώθηκαν δεν δικάζονται εκ νέου για το ίδιο ποινικό αδίκημα. **35.** Όποιος δικάστηκε μια φορά από αρμόδιο Δικαστήριο για ποινικό αδίκημα και καταδικάστηκε ή αθωώθηκε για αυτό το ποινικό αδίκημα, εφόσον αυτή η καταδίκη ή η αθώωση παραμένει σε ισχύ, δε δικάζεται εκ νέου βάσει των ίδιων γεγονότων για το ίδιο ποινικό αδίκημα.

Δεν αναστέλλεται η θεραπεία με πολιτική αγωγή. **36.** Τηρουμένων των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου Νόμου καμιά θεραπεία με παράλειψη, αναστέλλεται ή με οποιοδήποτε τρόπο επηρεάζεται λόγω του ότι η πράξη αυτή ή η παράλειψη ανάγεται σε ποινικό αδίκημα.

Έναρξη ποινικής διαδικασίας και τρόπος εξαναγκασμού εμφάνισης

Έναρξη με κατηγορητήριο. **37.** Τηρουμένων των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου Νόμου, η ποινική δίωξη προσώπου αρχίζει με κατηγορητήριο που απαγγέλλεται εναντίον του προσώπου αυτού ενώπιον Δικαστηρίου.

Τύπος κατηγορητηρίου. **38.** Κάθε κατηγορητήριο είναι στον καθορισμένο τύπο-υπογράφεται από ή εκ μέρους του προσώπου που απαγγέλλει αυτό και όταν το κατηγορητήριο απαγγέλλεται από Κυβερνητικό Τμήμα το κατηγορητήριο αυτό υπογράφεται από αντιπρόσωπο του Τμήματος, αναφέρει το όνομα του Δικαστηρίου ενώπιον του οποίου θα διεξαχθεί η συνοπτική δίκη ή το οποίο θα παραπέμψει την υπόθεση στο Κακουργιοδικείο και περιλαμβάνει επίσης τις ακόλουθες λεπτομέρειες:

(α) το όνομα και περιγραφή του κατηγορουμένου όπως αυτά είναι γνωστά στον κατηγορο τα οποία είναι εύλογα επαρκή προς διαπίστωση της ταυτότητας του κατηγορουμένου·

(β) το ποινικό αδίκημα ή ποινικά αδικήματα για τα οποία κατηγορείται ο κατηγορούμενος τα οποία περιλαμβάνουν τις λεπτομέρειες που εκτίθενται στο άρθρο 39.

Διατάξεις αναφορικά με τη σύνταξη κατηγορητηρίων. **39.** Οι ακόλουθες διατάξεις εφαρμόζονται σε κάθε κατηγορητήριο και ανεξάρτητα από οποιοδήποτε Νόμο ή κανόνα πρακτικής, το κατηγορητήριο, τηρουμένων των διατάξεων του Νόμου αυτού, δεν επιδέχεται ένσταση σε σχέση με τον τύπο ή το περιεχόμενο αυτού αν είναι συνταγμένο σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αυτού —

(α) εκτίθεται στο κατηγορητήριο σε χωριστή παράγραφο που καλείται κατηγορία η διατύπωση του ποινικού αδικήματος που βρίσκεται στο κατηγορητήριο ή όταν προσάπτονται κατηγορίες για περισσότερα από ένα ποινικά αδικήματα η διατύπωση καθενός τέτοιου ποινικού αδικήματος·

(β) όταν το κατηγορητήριο περιλαμβάνει περισσότερες από μία κατηγορίες, οι κατηγορίες αριθμούνται κατά σειρά·

(γ) η κατηγορία στο κατηγορητήριο περιγράφει εν συντομία σε κοινή γλώσσα το ποινικό αδίκημα για το οποίο κατηγορείται ο κατηγορούμενος, αποφεύγοντας, στο μέτρο του δυνατού τη χρήση τεχνικών όρων και χωρίς απαραίτητα να εκτίθενται όλα τα ουσιώδη στοιχεία του ποινικού αδικήματος, και περιλαμβάνει αναφορά στο άρθρο του νομοθέτηματος που δημιουργεί το ποινικό αδίκημα.

Όταν κάποιο αδίκημα συνίσταται από πράγμα το οποίο απαγορεύεται από το συνδυασμένο αποτέλεσμα περισσότερων του ενός νομοθετημάτων, το κατηγορητήριο περιλαμβάνει αναφορά και στα δύο αυτά νομοθετήματα και αν το ποινικό αδίκημα ορίζεται από ένα και η ποινή προβλέπεται από άλλο νομοθέτημα γίνεται επίσης αναφορά στο νομοθέτημα που προβλέπει την ποινή·

(δ) όταν το νομοθέτημα που συνιστά το ποινικό αδίκημα αναφέρει ότι το ποινικό αδίκημα είναι η τέλεση ή η παράλειψη τέλεσης οποιασδήποτε από τις διάφορες πράξεις διαζευτικά ή η τέλεση ή η παράλειψη τέλεσης οποιασδήποτε πράξης με οποιαδήποτε

από τις διάφορες ιδιότητες, ή με οποιαδήποτε από τις διάφορες προθέσεις ή διατυπώνει οποιοδήποτε μέρος του ποινικού αδικήματος διαζευκτικά, οι πράξεις, παραλείψεις, ιδιότητες ή προθέσεις, ή άλλα ζητήματα που συνιστούν τη διάξευση στο νομοθέτημα δύνανται να διατυπωθούν διαζευκτικά στην κατηγορία που προσάπτεται για το εν λόγω ποινικό αδίκημα.

(ε) σε οποιαδήποτε κατηγορία για ποινικό αδίκημα, δεν είναι αναγκαίο να αντικρούεται οποιαδήποτε εξαίρεση ή απαλλαγή από την εφαρμογή ή επιφύλαξη ή περιορισμό στην εφαρμογή του νομοθετήματος που δημιουργεί το ποινικό αδίκημα.

(στ) αν το ποινικό αδίκημα για το οποίο προσάπτεται κατηγορία συνίσταται από οποιαδήποτε πράξη που σχετίζεται με περιουσία ή σε περιουσία, δεν είναι αναγκαίο να αναφερθεί ότι η περιουσία ανήκει σε συγκεκριμένο πρόσωπο, εκτός όταν αυτό απαιτηθεί για το σκοπό περιγραφής ποινικού αδικήματος που εξαρτάται από ειδική ιδιοκτησία περιουσίας ή από ειδική αξία περιουσίας, και είτε γίνεται είτε όχι τέτοια αναφορά, είναι αρκετό για την κατηγορία να αποδείξει τέτοια γεγονότα ως προς την ιδιοκτησία ώστε να καταδεικνύεται ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται.

(ζ) δεν είναι αναγκαίο ή δεν χρησιμοποιείται βεβαιότητα ή λεπτομέρεια αναφοράς σχετικά με έγγραφα, γεγονότα, πράγματα, πρόσωπα, τόπους, χρόνο ή οποιοδήποτε άλλο ζήτημα, στο κατηγορητήριο μεγαλύτερη από αυτή που είναι εύλογα επαρκή για το σκοπό παροχής ειδοποίησης στον κατηγορούμενο για αυτά.

Γεγονότα και έγγραφα δύνανται να καταρτιστούν ως παράρτημα και αντίγραφα αυτών δύνανται να συναφθούν στο κατηγορητήριο αν η μέθοδος αυτή είναι κατάλληλη.

(η) δεν είναι αναγκαίο κατά την αναφορά οποιασδήποτε πρόθεσης καταδολίευσης, απάτης ή βλάβης να αναφέρεται πρόθεση να καταδολιευθεί, εξαπατηθεί ή βλαφτεί συγκεκριμένο πρόσωπο, εκτός αν το νομοθέτημα που δημιουργεί το αδίκημα καθιστά την πρόθεση να καταδολιευθεί, εξαπατηθεί ή βλαφτεί συγκεκριμένο πρόσωπο ουσιαστικό στοιχείο του ποινικού αδικήματος.

(θ) όταν ο κατηγορούμενος κατηγορείται για ποινική κατάχρηση εμπιστοσύνης, δόλια ιδιοποίηση περιουσίας, δόλια παραποίηση λογαριασμών, δόλιο σφετερισμό ή δεκασμό ή κατάχρηση αξιώματος, είναι αρκετό να οριστεί το συνολικό ποσό σε σχέση με το οποίο υπάρχει ισχυρισμός ότι το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε και οι ημερομηνίες μεταξύ των οποίων υπάρχει ισχυρισμός ότι διαπράχθηκε αυτό χωρίς ορισμό συγκεκριμένων επί μέρους ποσών ή ακριβών ημερομηνιών.

(ι) όταν το κατηγορητήριο περιλαμβάνει προηγούμενη καταδίκη για ποινικό αδίκημα αυτή πρέπει να περιλαμβάνεται στο τέλος της κατηγορίας με αναφορά ότι ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε προηγουμένως για το εν λόγω ποινικό αδίκημα σε ορισμένο χρόνο και τόπο χωρίς να εκτεθούν οι λεπτομέρειες του αδικήματος.

Νοείται ότι κανένα λάθος στην έκθεση του ποινικού αδικήματος ή των λεπτομερειών που απαιτούνται να αναφερθούν στο κατηγορητήριο δεν θεωρείται σε οποιοδήποτε στάδιο της υπόθεσης ως μη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του Νόμου αυτού εκτός αν σύμφωνα με τη γνώμη του Δικαστηρίου, ο κατηγορούμενος πράγματι παραπλανήθηκε λόγω του λάθους αυτού.

Σώρευση κατηγοριών στο κατηγορητήριο και εξουσίες του δικαστηρίου.

40.—(1) Οποιοσδήποτε αριθμός κατηγοριών είτε για το ίδιο ποινικό αδίκημα είτε για διαφορετικά ποινικά αδικήματα δύνανται να περιληφθεί στο ίδιο κατηγορητήριο και το Δικαστήριο δύνανται είτε να καταδικάσει είτε να αθωώσει τον κατηγορούμενο γενικά για ολόκληρο το κατηγορητήριο είτε να τον καταδικάσει για μια ή μερικές από τις κατηγορίες και να τον αθωώσει για άλλες.

(2) Αν διαφορετικές κατηγορίες αφορούν διαφορετικά πραγματικά γεγονότα, το Δικαστήριο δύνανται, αν θεωρεί αυτό ότι εξυπηρετεί το σκοπό της δικαιοσύνης, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, να διατάξει όπως ο κατηγορούμενος δικαστεί

χωριστά για οποιαδήποτε ή περισσότερες από τις κατηγορίες αυτές.

(3) Αν το Δικαστήριο καταδικάσει τον κατηγορούμενο γενικά επί ολόκληρου του κατηγορητηρίου, το νομικό αποτέλεσμα της καταδίκης αυτής θα είναι να καταδικαστεί αυτός για κάθε κατηγορία που περιλαμβάνεται στο κατηγορητήριο και το Δικαστήριο δύναται, μετά από αυτά, να επιβάλει στον κατηγορούμενο την ίδια ποινή ωσάν αυτός να είχε καταδικαστεί για κάθε τέτοια κατηγορία ξεχωριστά:

Νοείται ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν επιβάλλεται σε οποιοδήποτε πρόσωπο με βάση τα ίδια γεγονότα πέρα της μιας ποινής.

Περίληψη προσώπων στο ίδιο κατηγορητήριο και δίκη αυτών. **41.** Τα ακόλουθα πρόσωπα δύνανται να περιληφθούν στο ίδιο κατηγορητήριο και να δικάστούν μαζί, εκτός αν το Δικαστήριο διατάξει ότι θα δικάστούν ξεχωριστά, δηλαδή πρόσωπα κατηγορούμενα —

(α) για το ίδιο ποινικό αδίκημα·

(β) για διάφορα ποινικά αδικήματα που έχουν διαπραχτεί κατά τη διάρκεια της ίδιας πράξης·

(γ) για ποινικό αδίκημα και πρόσωπα τα οποία, δυνάμει των διατάξεων οποιουδήποτε νομοθετήματος, θεωρούνται ότι έχουν μετάσχει στη διάπραξη του ποινικού αυτού αδικήματος·

(δ) για ποινικό αδίκημα και πρόσωπα κατηγορούμενα για απόπειρα διάπραξης του ποινικού αυτού αδικήματος·

(ε) για ποινικό αδίκημα που αφορά κλοπή, δόλια κατάχρηση εμπιστοσύνης, δόλια ιδιοποίηση περιουσίας, δόλια παραποίηση λογαριασμών ή δόλιο σφετερισμό και πρόσωπα κατηγορούμενα για αποδοχή ή ανάληψη από τα ίδια του ελέγχου ή της διάθεσης του αντικειμένου του ποινικού αυτού αδικήματος.

Τρόπος κατά τον οποίο δύναται να κατηγορηθούν αυτοί που μετέχουν σε ποινικό αδίκημα. **42.** Καθένας ο οποίος υπόκειται σε τιμωρία δυνάμει οποιουδήποτε νομοθετήματος ως πρόσωπο που μετείχε σε ποινικό αδίκημα δύναται να κατηγορηθεί είτε για διάπραξη του εν λόγω ποινικού αδικήματος ή για συμμετοχή στη διάπραξη αυτού ή για άμεση ή έμμεση παρακίνηση οποιουδήποτε άλλου προσώπου να διαπράξει το ποινικό αδίκημα, είτε το άλλο πρόσωπο που μετείχε στο αδίκημα έχει ή δεν έχει κατηγορηθεί ή καταδικαστεί είτε υπόκειται ή όχι στη δικαιοσύνη.

Παρουσίαση κατηγορητηρίου σε Δικαστή και καταχώριση. **43.—(1)** Κάθε κατηγορητήριο παρουσιάζεται σε Δικαστή του Δικαστηρίου στο οποίο το κατηγορητήριο απαγγέλλεται.

(2) Κατόπιν μελέτης του κατηγορητηρίου ο Δικαστής δύναται να διατάξει όπως αυτό καταχωριστεί ή, αν αρνείται να δώσει τέτοια διαταγή, αυτός πρέπει, αν παρακληθεί με αυτό τον τρόπο από το πρόσωπο που απαγγέλλει την κατηγορία εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της άρνησης, να δώσει σε αυτό βεβαίωση της άρνησης, και το πρόσωπο αυτό δύναται, εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της εξασφάλισης της βεβαίωσης να ζητήσει από το Ανώτατο Δικαστήριο ή Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου την έκδοση διατάγματος που να διατάσσει την καταχώριση του κατηγορητηρίου και, αν το διάταγμα εκδοθεί, το κατηγορητήριο καταχωρίζεται ανάλογα.

Κλήση ή ένταλμα για εξαναγκασμό παράστασης. 5 του 165(I) του 2011. 5 του 7(I) του 2012. **44.—(1)** Κατά οποιοδήποτε χρόνο μετά την καταχώριση του κατηγορητηρίου, Δικαστής δύναται να εκδώσει είτε κλήση είτε ένταλμα που να εξαναγκάζει την παράσταση του κατηγορουμένου ενώπιον του Δικαστηρίου είτε για συνοπτική δίκη είτε για παραπομπή του στο Κακουργιοδικείο, ανάλογα με την περίπτωση:

Νοείται ότι δεν εκδίδεται ένταλμα εκτός για κάποιο ειδικό λόγο ο οποίος καταχωρείται από το Δικαστή και υποστηρίζεται με όρκο ή εκτός αν ο κατηγορούμενος παράλειψε να

εμφανιστεί σε ανταπόκριση κλήσης που έχει ήδη εκδοθεί και της οποίας έχει αποδειχτεί η επίδοση.

(2) Οι διατάξεις των άρθρων 18, 19, 20, 21 και 22 εφαρμόζονται, επιφέροντας τις αναγκαίες προσαρμογές σε κάθε ένταλμα που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου αυτού.

Τύποι και περιεχόμενο κλήσεων. **45.**—(1) Κάθε κλήση που εκδίδεται από Δικαστή δυνάμει του Νόμου αυτού εκδίδεται κατά τον καθορισμένο τύπο-υπογράφεται από Δικαστή ή λειτουργό Δικαστηρίου από τον οποίο εκδίδεται και απευθύνεται προς τον κατηγορούμενο ζητώντας από αυτόν να εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου σε χρόνο και τόπο που αναφέρεται σε αυτή και αναφέρει σε συντομία το ποινικό αδίκημα ή ποινικά αδικήματα για τα οποία κατηγορείται το πρόσωπο εναντίον του οποίου εκδίδεται:

Νοείται ότι Δικαστής ή, σε τέτοιες κατηγορίες ποινικών αδικημάτων όπως ο πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου δύναται να ορίσει με γενική διαταγή, Πρωτοκολλητής, δύναται με ειδική διαταγή στην κλήση να απαλλάξει τον κατηγορούμενο από την υποχρέωση να παραστεί αυτοπροσώπως, και

(α) να επιτρέψει σε αυτόν να εμφανιστεί να απαντήσει στην κατηγορία με δικηγόρο οπότε στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος δύναται να εμφανιστεί και απαντήσει με αυτό τον τρόπο:

2 του 9/92. Νοείται ότι, όταν ο κατηγορούμενος κατηγορείται μόνο υπό την ιδιότητα του διευθυντή ή του γραμματέα της εταιρείας και δεν κατηγορείται ο ίδιος προσωπικά για οποιοδήποτε αδίκημα, δεν υποχρεούται να παρίσταται αυτοπροσώπως στο Δικαστήριο είτε για να απαντήσει στην κατηγορία είτε σε οποιοδήποτε άλλο στάδιο της υπόθεσης, με εξαίρεση το στάδιο της ακρόασης της υπόθεσης, αλλά δικαιούται να εκπροσωπείται από συνήγορο·

2 του 16(I) του 2014. (β) να επιτρέψει σε αυτόν, αν αυτός επιθυμεί να ομολογήσει ενοχή, να αποστείλει στο
3 του 54(I) του 1998. Δικαστήριο την απάντηση αυτή κανονικά βεβαιωμένη και σφραγισμένη από
Κεφ. 39. πρωτοκολλητή ή Λοχία ή Αξιωματικό ή Ανώτερο Αξιωματικό της Αστυνομίας,
95 του 1973 δυνάμει του περί Αστυνομίας Νόμου ή πιστοποιούντα υπάλληλο δυνάμει του περί
88 του 1986. Πιστοποιούντων Υπαλλήλων Νόμου ή από δικηγόρο δυνάμει του περί Δικηγόρων
Κεφ. 2. Νόμου ο οποίος χρησιμοποιεί για το σκοπό αυτό την προσωπική του σφραγίδα στην
42 του 1961 οποία φαίνεται καθαρά το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνσή του, ή από κοινοτάρχη,
20 του 1963 μαζί με την κλήση αναφορικά με την οποία δίνεται η απάντηση, οπότε στην περίπτωση
46 του 1970 αυτή η απάντηση θεωρείται ως ομολογία ενοχής για τους σκοπούς της διαδικασίας:
40 του 1975
55 του 1978

71 του 1981 Νοείται περαιτέρω ότι ο Δικαστής ανεξάρτητα από οποιαδήποτε ειδική εντολή,
92 του 1983 δύναται, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να διατάξει την αυτοπρόσωπη
98 του 1984 παράσταση του κατηγορουμένου.
17 του 1985

52 του 1985 (2) Καμιά αντικανονικότητα, μειονέκτημα ή λάθος σχετικά με την έκδοση, τον τύπο ή
9 του 1989 την ουσία της κλήσης ακυρώνει αυτήν ή οποιαδήποτε μεταγενέστερη διαδικασία βάσει
175 του 1991 αυτής.
212 του 1991

9(I) του 1993
56(I) του 1993
83(I) του 1994
76(I) του 1995
103(I) του 1996.

73(I) του 2004
94(I) του 2005
28(I) του 2006
73(I) του 2006
153(I) του 2006
93(I) του 2008
36(I) του 2010
169(I) του 2011
52(I) του 2012
115(I) του 2012

4(I) του 2013.

Επίδοση κλήσης. **46.**—(1) Κάθε κλήση δύναται να επιδοθεί οπουδήποτε στη Δημοκρατία από αστυνομικό ή λειτουργό του Δικαστηρίου από το οποίο αυτή εκδίδεται ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο όπως το Δικαστήριο δύναται να διατάξει· και—

(α) αν ο κατηγορούμενος είναι άτομο, η κλήση επιδίδεται είτε με παράδοση στον ίδιο προσωπικά ή αφήνεται σε κάποιο ενήλικο πρόσωπο που ζεί με αυτό ή σε υπεύθυνο του τόπου όπου αυτό διαμένει ή του τόπου εργασίας ή ασχολίας αυτού·

(β) αν το πρόσωπο προς το οποίο γίνεται η επίδοση είναι συνεταιρισμός ή οργανισμός, η κλήση επιδίδεται στον κεντρικό τόπο των εργασιών του συνεταιρισμού ή του οργανισμού στη Δημοκρατία ή με την παράδοσή της—

(ι) σε ένα από τους συνεταίρους·

(ii) στο διευθυντή·

(iii) στο γραμματέα·

(iv) στον κύριο αντιπρόσωπο στην κατά τόπο δικαιοδοσία· ή

(v) σε οποιοδήποτε που έχει τον έλεγχο των εργασιών του συνεταιρισμού ή του οργανισμού κατά το χρόνο της επίδοσης.

2 του 42(I) του 2014. (1A) Αν ήθελε φανεί στο Δικαστήριο ότι για οποιοδήποτε λόγο είναι αδύνατο να γίνει επίδοση σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, το Δικαστήριο δύναται κατόπιν προφορικού αιτήματος της κατηγορούσας αρχής να διατάξει επίδοση με άλλο τρόπο που θα θεωρήσει δίκαιο.

(2) Η επίδοση κάθε κλήσης αποδεικνύεται είτε προφορικά από το πρόσωπο που επέδωσε αυτή είτε με ένορκη δήλωση αυτού.

6 του 165(I) του 2011

Διατάξεις που αφορούν όλες τις δίκες γενικά,
συνοπτικές και μη

Κατά την εκδίκαση το Δικαστήριο αθώνει ή καταδικάζει. **47.** Τηρουμένων των εξουσιών αναβολής της ακροαματικής διαδικασίας υπόθεσης όπως προβλέπεται στο Νόμο αυτό, κάθε Δικαστήριο, κατά τη δίκη οποιοδήποτε προσώπου, είτε αθώνει αυτό και για αυτό το απαλλάσσει είτε το καταδικάζει και επιβάλλει σε αυτό τέτοια ποινή όπως προβλέπεται από το νομοθέτημα δυνάμει του οποίου καταδικάζεται και όπως απαιτούν τα περιστατικά της υπόθεσης:

Νοείται ότι, αν κάποιο πρόσωπο αθώνεται εξ αιτίας φρενοπάθειας δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού, το Δικαστήριο διατάσσει να τεθεί υπό περιορισμό ως το Υπουργικό Συμβούλιο ήθελε ορίσει όπως προβλέπεται στο Νόμο αυτό.

Αναβολή και προφυλάκιση. **48.** Κάθε Δικαστήριο δύναται, αν θεωρεί αυτό σκόπιμο να αναβάλει οποιαδήποτε υπόθεση που είναι ενώπιόν του και βάσει της αναβολής αυτής δύναται, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 157, είτε να απολύσει τον κατηγορούμενο υπό τέτοιους όρους τους οποίους θεωρεί εύλογους είτε να προφυλακίσει αυτόν.

Εξαναγκασμός παράστασης και εξέτασης μαρτύρων

Έκδοση κλήσης μάρτυρα.. **49.**—(1) Αν σε οποιαδήποτε ποινική διαδικασία το Δικαστήριο είναι ικανοποιημένο ότι κάποιο πρόσωπο ενδέχεται να δώσει ουσιώδη μαρτυρία για την κατηγορία ή την υπεράσπιση, το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει κλήση στο πρόσωπο αυτό η οποία να απαιτεί από αυτό να παραστεί ενώπιον του Δικαστηρίου σε χρόνο και τόπο που αναφέρεται στην κλήση, για να δώσει μαρτυρία σε σχέση με την υπόθεση και για να μεταφέρει μαζί του οποιοδήποτε ορισμένο έγγραφο ή πράγμα και οποιοδήποτε άλλο

έγγραφο ή πράγμα που αφορά την υπόθεση το οποίο δυνατό να βρίσκεται στην κατοχή ή την εξουσία ή τον έλεγχο αυτού:

Νοείται ότι, αν το Δικαστήριο ικανοποιείται με ένορκη απόδειξη ότι οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο ενδέχεται να δώσει ουσιώδη μαρτυρία δεν θα παραστεί να δώσει μαρτυρία με κλήτευση τότε, αντί της έκδοσης κλήσης, το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει από την αρχή ένταλμα για τη σύλληψη του προσώπου αυτού:

Νοείται περαιτέρω ότι οποιοδήποτε πρόσωπο παρόν στο Δικαστήριο και εξαναγκασμένο να καταθέσει ως μάρτυρας, είτε είναι διάδικος ή όχι, δύναται να εξαναγκαστεί από το Δικαστήριο να δώσει μαρτυρία και να παρουσιάσει οποιοδήποτε έγγραφο ή πράγμα που βρίσκεται στην κατοχή ή την εξουσία του, με τον ίδιο τρόπο και τηρουμένων των ίδιων κανονισμών ωσάν να είχε κλητευθεί να παραστεί και δώσει μαρτυρία ή να παρουσιάσει τέτοιο έγγραφο ή πράγμα και δύναται να επιβληθεί σε αυτό ποινή κατά παρόμοιο τρόπο για οποιαδήποτε άρνηση του να υπακούσει σε διαταγή του Δικαστηρίου.

(2) Αν ο κατηγορος δεν είναι δημόσιος λειτουργός κανένα πρόσωπο προς το οποίο απευθύνεται η κλήση δεν υποχρεώνεται να παραστεί εκτός αν προσφέρονται σε αυτό ή καταθέτονται στον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου που εκδίδει την κλήση εύλογα οδοιπορικά και έξοδα συντήρησης, που γίνεται για αυτό σημείωση στην κλήση.

(3) Οι διατάξεις του άρθρου 46 εφαρμόζονται σε επίδοση κλήσης μάρτυρα δυνάμει του άρθρου αυτού με τις αναγκαίες προσαρμογές.

Ένταλμα για μάρτυρα. **50.**—(1) Σε περίπτωση ανυπακοής σε κλήση προς μάρτυρα χωρίς νόμιμη δικαιολογία, κατόπι απόδειξης της επίδοσης κλήσης δύναται να εκδοθεί ένταλμα σύλληψης προς εξαναγκασμό της εμφάνισης του προσώπου που κλητεύθηκε.

(2) Οι διατάξεις των άρθρων 18, 19, 20, 21 και 22 εφαρμόζονται με τις ανάλογες προσαρμογές σε κάθε ένταλμα που εκδίδεται προς εξαναγκασμό της παράστασης μάρτυρα δυνάμει του άρθρου αυτού.

Παράσταση μάρτυρα κατά την ακροαματική διαδικασία που αναβλήθηκε. **51.** Κάθε μάρτυρας που είναι παρών κατά την αναβολή της ακροαματικής διαδικασίας υπόθεσης ή ο οποίος ειδοποιήθηκε από το Δικαστήριο ή λειτουργό του Δικαστηρίου για το χρόνο και τόπο για τον οποίο αναβάλλεται η ακροαματική διαδικασία, δεσμεύεται, χωρίς περαιτέρω ειδοποίηση, να παραστεί σε τέτοιο χρόνο και τόπο και σε περίπτωση παράλειψης να ενεργήσει με τον τρόπο αυτό, δύναται να τύχει μεταχείρισης με τον ίδιο τρόπο όπως αν αρνείτο ή παρέλειπε να παραστεί ενώπιον του Δικαστηρίου συμμορφούμενος με κλήση να παραστεί και δώσει μαρτυρία.

Ποινή για μάρτυρα που αρνείται να παραστεί. **52.** Όποιος αφού κλητευθεί να παραστεί ως μάρτυρας παραλείπει, χωρίς νόμιμη δικαιολογία, να παραστεί όπως απαιτείται από κλήση που επιδόθηκε κανονικά ή ο οποίος αφού παραστεί αναχωρεί χωρίς την άδεια του Δικαστηρίου ή, αφού ειδοποιηθεί κανονικά για το χρόνο και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας που αναβλήθηκε παραλείπει να παραστεί κατά τη διαδικασία αυτή που αναβλήθηκε, υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες ή σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις εκατόν πενήντα λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές και, επιπρόσθετα, διατάσσεται να καταβάλει όλα τα έξοδα που έχουν προκύψει από την παράλειψή του να παραστεί:

3 του 166/87.

Νοείται ότι κανένας δεν διώκεται για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα δυνάμει του άρθρου αυτού, εκτός δυνάμει διαταγής του Δικαστηρίου που εκδίδεται κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας της υπόθεσης για την οποία απαιτείται η μαρτυρία.

Κλήτευση φυλακισμένου κλπ. ως μάρτυρα. **53.** Όταν πρόσωπο περιορισμένο σε φυλακή ή ίδρυμα ή πρόσωπο που τελεί υπό κράτηση υποχρεώνεται να δώσει μαρτυρία, το Δικαστήριο ή οποιοσδήποτε δικαστής αυτού μπορεί να εκδώσει διάταγμα το οποίο να διατάσσει τον υπεύθυνο για το πρόσωπο αυτό λειτουργό να μεριμνήσει για την προσαγωγή τούτου κάτω από κατάλληλη φρούρηση ενώπιον του Δικαστηρίου σε χρόνο που κατονομάζεται στο

2 του 162/89.

διάταγμα, και ο λειτουργός αυτός, αφού πάρει το διάταγμα, το κοινοποιεί αμέσως προς τον Αρχηγό της Αστυνομίας ο οποίος πρέπει να ενεργήσει σύμφωνα με αυτό και να μεριμνήσει για την ασφαλή φρούρηση του εν λόγω προσώπου για όσο χρόνο απουσιάζει από τον τόπο όπου τελούσε υπό περιορισμό ή εκρατείτο.

Εξουσία προς κλήση ή επανάκληση μαρτύρων. **54.** Το Δικαστήριο σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, δύναται να καλέσει οποιοδήποτε πρόσωπο ως μάρτυρα ή να επανακαλέσει και εξετάσει περαιτέρω οποιοδήποτε πρόσωπο που έχει ήδη εξεταστεί και το Δικαστήριο δύναται να εξετάσει ή επανακαλέσει και εξετάσει περαιτέρω οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο αν η μαρτυρία του φαίνεται στο Δικαστήριο ότι είναι ουσιώδης για τη δίκαιη κρίση της υπόθεσης.

Μαρτυρία μάρτυρα δίνεται με όρκο ή με βεβαίωση. 2(α) του 9(1) του 2009. **55.**—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), κάθε μάρτυρας σε ποινική διαδικασία εξετάζεται ενόρκως και το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εμφανίζεται μάρτυρας έχει πλήρη εξουσία να επάγει σε αυτό τέτοιο όρκο όπως συνηθίζεται να επάγεται σε πρόσωπα που πρεσβεύουν το ίδιο με το μάρτυρα θρησκειά ή θρησκεία:

2(β) του 9(1) του 2009. Νοείται ότι πρόσωπο, που ενίσταται να ορμιστεί και που αναφέρει ως λόγο της ένστασης αυτής είτε ότι δεν θρησκευεται είτε ότι το να ορκιστεί αντίκειται στη θρησκεία του (το γεγονός καταχωρείται στα πρακτικά της διαδικασίας), δικαιούται, αντί να ορκιστεί να προβεί σε βεβαίωση αφού υποσχεθεί και δηλώσει επίσημα ότι η μαρτυρία που θα δοθεί από αυτό στο Δικαστήριο είναι η αλήθεια, όλη η αλήθεια, και τίποτε άλλο παρά η αλήθεια, και η βεβαίωση αυτή έχει την ίδια ισχύ και το ίδιο αποτέλεσμα ωσάν αυτός να είχε ορκιστεί.

(2) Όταν επαχθεί και δοθεί όρκος κανονικά, το γεγονός ότι κατά το χρόνο της ορκωμοσίας το πρόσωπο στο οποίο επάχθηκε ο όρκος δεν θρησκευέτο ή η ορκωμοσία αντίκειται στη θρησκεία του δεν επηρεάζει για οποιοδήποτε σκοπό την εγκυρότητα του όρκου αυτού.

2(γ) του 9(1) του 2009. (3) Σε οποιαδήποτε ποινική διαδικασία όποιος έχει ηλικία κάτω των δεκατεσσάρων χρόνων εξετάζεται χωρίς όρκο.

Σειρά εξέτασης μαρτύρων. **56.**—(1) Κάθε μάρτυρας σε ποινική διαδικασία εξετάζεται πρώτα κύρια από το μέρος που τον καλεί, ύστερα, αν οποιοδήποτε άλλο μέρος επιθυμεί αυτό, αντεξετάζεται και ύστερα αν το μέρος που τον καλεί αυτό επιθυμεί, επανεξετάζεται.

(2) Η εξέταση και η αντεξέταση πρέπει να αφορούν γεγονότα συναφή. Δεν είναι όμως αναγκαίο όπως η αντεξέταση περιορίζεται σε γεγονότα για τα οποία ο μάρτυρας κατάθεσε στην κύρια εξέτασή του.

(3) Εκτός κατόπι άδειας του Δικαστηρίου, η επανεξέταση αποσκοπεί στην εξήγηση ζητημάτων που αναφέρθηκαν στην αντεξέταση και, αν κατόπι άδειας του Δικαστηρίου εισαχθούν νέα ζητήματα κατά την επανεξέταση, το άλλο μέρος δύναται να αντεξετάσει περαιτέρω για τα εν λόγω ζητήματα.

(4) Αν εμφανίζεται δικηγόρος για οποιοδήποτε μέρος, η κύρια εξέταση, η αντεξέταση και η επανεξέταση όπως προβλέπεται στο παρόν άρθρο διεξάγεται από το δικηγόρο.

Αντεξέταση μαρτύρων από συγκατηγορούμενο. **57.** Σε οποιαδήποτε ποινική διαδικασία κατά την οποία κατηγορούνται συγχρόνως περισσότεροι από ένας κατηγορούμενοι —

(α) επιτρέπεται σε κάθε κατηγορούμενο να αντεξετάσει οποιοδήποτε μάρτυρα που κλητεύτηκε από την κατηγορούσα αρχή προτού ο μάρτυρας επανεξεταστεί·

(β) αν μάρτυρας ο οποίος κλητεύτηκε από ένα από τους κατηγορούμενους με τη μαρτυρία του ενοχοποιεί άλλο συγκατηγορούμενο, ο μάρτυρας αυτός δύναται να αντεξεταστεί από τον συγκατηγορούμενο αυτό, και αν αντεξεταστεί με αυτό τον τρόπο, η αντεξέταση αυτή πρέπει να προηγείται από την αντεξέταση που γίνεται από τον κατηγορο.

Ανυπόστατοι μάρτυρες. **58.**—(1) Όταν οποιοδήποτε πρόσωπο, που εμφανίζεται είτε συμμορφούμενο προς κλήση ή δυνάμει εντάλματος ή παριστάμενο στο Δικαστήριο και καλούμενο από το Δικαστήριο να δώσει μαρτυρία —

(α) αρνείται να ορκιστεί ή να δώσει βεβαίωση· ή

(β) αφού ορκιστεί ή δώσει βεβαίωση, αρνείται να απαντήσει σε οποιαδήποτε ερώτηση που του υποβάλλεται· ή

8(α) του 165(I) του 2011. (γ) αρνείται ή αμελεί να παρουσιάσει οποιοδήποτε έγγραφο ή πράγμα το οποίο απαιτείται από αυτό να παρουσιάσει, χωρίς να παρέχει σε οποιαδήποτε τέτοια περίπτωση δικαιολογία που ικανοποιεί το Δικαστήριο για την άρνηση αυτή ή αμέλεια, το Δικαστήριο δύναται, με ένταλμα, να φυλακίσει αυτό, εκτός αν αυτό νωρίτερα συναίνεσε να πράξει ότι απαιτείται από αυτό.

(δ) Διαγράφηκε με το 8(β) του 165(I) του 2011.

(2) Αν το πρόσωπο αυτό, κατά την προσαγωγή του ενώπιον του Δικαστηρίου και πάλι αρνείται να πράξει ότι απαιτείται από αυτό, το Δικαστήριο δύναται, αν θεωρεί αυτό σκόπιμο, και πάλι να φυλακίσει αυτό και τούτο θα επαναλαμβάνεται κατά διαστήματα μέχρις ότου το πρόσωπο αυτό συναινέσει να πράξει ότι απαιτείται από αυτό.

(3) Κάθε πρόσωπο που φυλακίστηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου αυτού δύναται να ασκήσει έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου και οι διατάξεις του Νόμου αυτού που αφορούν σε εφέσεις που ασκούνται ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου από πρόσωπα που καταδικάστηκαν από το Επαρχιακό Δικαστήριο εφαρμόζονται με τις ανάλογες προσαρμογές σε περίπτωση μάρτυρα που φυλακίστηκε δυνάμει του άρθρου αυτού.

(4) Οι παρούσες διατάξεις καθόλου δεν επηρεάζουν την ευθύνη οποιουδήποτε τέτοιου προσώπου να υπόκειται σε οποιαδήποτε άλλη ποινή ή διαδικασία για άρνηση ή αμέλεια να πράξει ότι απαιτείται από αυτό ή εμποδίζουν το Δικαστήριο από το να εκδικάσει στο μεταξύ την υπόθεση σύμφωνα με οποιαδήποτε άλλη επαρκή μαρτυρία που λήφθηκε ενώπιόν του.

Αλαλοι μάρτυρες. **59.**—(1) Μάρτυρας ανίκανος να ομιλήσει δύναται να ορκιστεί ή βεβαιώσει και δύναται να δώσει τη μαρτυρία του με οποιοδήποτε τρόπο κατά τον οποίο είναι ικανός να καταστήσει αυτή αντιληπτή, όπως με γραφή ή με νεύματα αλλά η γραφή αυτή πρέπει να γραφεί και τα νεύματα να εκτελεστούν σε δημόσια συνεδρίαση του εκδικάζοντος Δικαστηρίου.

(2) Μαρτυρία που δόθηκε με αυτό τον τρόπο θεωρείται ως προφορική μαρτυρία.

Το Δικαστήριο δύναται να διατάξει καταβολή των εξόδων και δαπανών μάρτυρα. **60.** Όταν πρόσωπο εμφανίζεται ενώπιον Δικαστηρίου κατόπι κλήτευσης ή λόγω ανάληψης προσωπικής υποχρέωσης ή δυνάμει εντάλματος για να δώσει μαρτυρία είτε εκ μέρους του κατηγορούμενου είτε εκ μέρους του κατηγορούμενου, το Δικαστήριο δύναται, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να διατάξει την καταβολή των εξόδων και δαπανών του μάρτυρα μαζί με αποζημιώσεις για την ενόχλησή του και την απώλεια χρόνου, ως ήθελε καθοριστεί.

Λήψη μαρτυρίας από εντεταλμένο. **61.** Κάθε δικαστήριο δύναται, σε οποιαδήποτε ποινική διαδικασία στην οποία φαίνεται αναγκαίο για τους σκοπούς της δικαιοσύνης να ενεργήσει με τον τρόπο αυτό, να εκδώσει διάταγμα για τη λήψη ένορκης μαρτυρίας ενώπιον οποιουδήποτε λειτουργού του Δικαστηρίου ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου ή προσώπων και σε οποιοδήποτε τόπο εντός ή εκτός της Δημοκρατίας, από οποιοδήποτε μάρτυρα ή πρόσωπο και δύναται να διατάξει όπως μαρτυρία που λήφθηκε με αυτό τον τρόπο καταχωριστεί στο Δικαστήριο και δύναται να εξουσιοδοτήσει είτε τον κατηγορο είτε τον κατηγορούμενο να προσάγει τη μαρτυρία αυτή με τέτοιους όρους όπως το Δικαστήριο ήθελε διατάξει. Διάταγμα που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου αυτού εφεσιβάλλεται ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου και η έφεση ασκείται με την παράδοση ειδοποίησης έφεσης

στον Αρχιπρωτοκολλητή και το άλλο μέρος εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία του διατάγματος και το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να ακυρώσει, επικυρώσει ή τροποποιήσει το διάταγμα αυτό.

Γενικές διατάξεις ως προς τις απαντήσεις και διαδικασία σε όλες τις δίκες, συνοπτικές και μη

Αίτηση σε κατηγορητήριο ή σε κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο. **62.** Το πρόσωπο που θα δικαστεί βάσει κατηγορητηρίου ή κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο, όταν είναι παρόν, τοποθετείται ενώπιον του Δικαστηρίου χωρίς δεσμά εκτός αν το Δικαστήριο διατάξει διαφορετικά και το κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο διαβάζεται σε αυτό από το Δικαστή ή άλλο λειτουργό του Δικαστηρίου, ο οποίος δύναται, αν είναι αναγκαίο, να εξηγήσει το ζήτημα και το περιεχόμενό του, και το πρόσωπο αυτό καλείται να απαντήσει σε αυτό αμέσως:

Νοείται ότι ο κατηγορούμενος δύναται, προτού απαντήσει να ζητήσει όπως εφοδιαστεί με αντίγραφο του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε στο Κακούργιοδικείο και το Δικαστήριο μεριμνά ώστε να εφοδιαστεί αυτός με τέτοιο αντίγραφο ή αυτός δύναται να ζητήσει παράταση χρόνου για να απαντήσει και το Δικαστήριο δύναται να παραχωρήσει παράταση χρόνου υπό τέτοιους όρους ως ήθελε θεωρήσει σκόπιμο.

Παρουσία κατηγορουμένου κατά τη διάρκεια της δίκης. **63.—**(1) Ο κατηγορούμενος δικαιούται να είναι παρόν στο Δικαστήριο καθόλη τη διάρκεια της δίκης εφόσον συμπεριφέρεται ευπρεπώς.

(2) Αν ο κατηγορούμενος δεν συμπεριφέρεται ευπρεπώς, το Δικαστήριο δύναται, κατά τη διακριτική του εξουσία, να διατάξει όπως ο κατηγορούμενος μεταφερθεί και παραμείνει υπό κράτηση και να συνεχίσει τη δίκη στην απουσία του προβαίνοντας σε τέτοιες διευθετήσεις οι οποίες κατά την κρίση του φαίνονται επαρκείς για την ενημέρωση του κατηγορούμενου για όσα ανταλλάχθηκαν κατά τη δίκη και για την προετοιμασία της υπεράσπισής του.

(3) Το Δικαστήριο δύναται, αν θεωρεί αυτό κατάλληλο, να επιτρέψει στον κατηγορούμενο να παραμείνει εκτός του Δικαστηρίου καθόλη τη διάρκεια ή μέρος της δίκης, με τέτοιους όρους ως αυτό ήθελε θεωρήσει σκόπιμο.

Ορισμός δικηγόρου από Δικαστήριο. **64.—**(1) Το Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου δικάζεται κατηγορούμενος βάσει κατηγορητηρίου ή κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο ή κατά την ακροαματική διαδικασία έφεσης από απόφαση Κακούργιοδικείου, δύναται να ορίσει δικηγόρο για να υπερασπίσει τον κατηγορούμενο ή τον εφεσείοντα, ανάλογα με την περίπτωση, αν η σοβαρότητα, η δυσκολία ή άλλα περιστατικά της υπόθεσης καθιστούν αυτό επιθυμητό προς το συμφέρον της δικαιοσύνης και το Δικαστήριο πρέπει να ορίσει δικηγόρο για να υπερασπίσει μη υπερασπιζόμενο πρόσωπο το οποίο δικάζεται για ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με θανατική ποινή.

(2) Δικηγόρος που ορίστηκε από το Δικαστήριο λαμβάνει από το δημόσιο ταμείο τέτοια αμοιβή, την οποία το Δικαστήριο, τηρούμενης της γενικής διαταγής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ήθελε χορηγήσει.

Διερμηνεία μαρτυρίας στον κατηγορούμενο. **65.—**(1) Όταν μαρτυρία δίνεται σε γλώσσα μη κατανοητή από τον κατηγορούμενο και αυτός είναι παρών, αυτή διερμηνεύεται σε αυτόν σε δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου σε γλώσσα κατανοητή από αυτόν:

Νοείται ότι όταν αυτός υπερασπίζεται από δικηγόρο η διερμηνεία δύναται, με τη συναίνεση του δικηγόρου και την έγκριση του Δικαστηρίου, να παραλειφθεί.

(2) Όταν καταθέτονται έγγραφα για σκοπούς τυπικής απόδειξης, επαφίεται στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου η διερμηνεία τόσου μέρους αυτών όπως φαίνεται αναγκαίο.

(3) Το Δικαστήριο δύναται να ελέγξει την ικανότητα του διερμηνέα με τέτοιο τρόπο όπως ήθελε θεωρήσει σκόπιμο και δύναται να επάγει σε αυτόν όρκο, όπως αυτό ήθελε θεωρήσει σκόπιμο, ότι αυτός καλώς και αληθώς θα εκτελέσει τη διερμηνεία.

Ένσταση στο κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακούργιο-δικείο.

66. Οποιαδήποτε ένσταση στο κατηγορητήριο ή σε κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο για οποιοδήποτε εκ πρώτης όψεως τυπικό μειονέκτημα αυτού προβάλλεται αμέσως μετά την ανάγνωση στον κατηγορούμενο του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε στο Κακούργιοδικείο και προτού αυτός απαντήσει σε αυτό αλλά όχι αργότερα.

Απαντήσεις στο κατηγορητήριο.

67. Όταν ο κατηγορούμενος κληθεί να απαντήσει, αυτός δύναται να ομολογήσει ή όχι ενοχή ή να κάμει οποιαδήποτε ειδική απολογία όπως καθορίζεται στο άρθρο 69 του Νόμου αυτού και η απάντησή του καταχωρείται από το Δικαστήριο.

Ομολογία ή μη ενοχής.

68.—(1) Αν ο κατηγορούμενος ομολογήσει ενοχή και το Δικαστήριο είναι ικανοποιημένο ότι αυτός αντιλήφθηκε το χαρακτήρα της απάντησής του, αυτό προχωρεί ωςάν ο κατηγορούμενος να είχε καταδικαστεί με απόφαση του Δικαστηρίου.

(2) Αν ο κατηγορούμενος δεν ομολογεί ενοχή, το Δικαστήριο προχωρεί στην ακροαματική διαδικασία της υπόθεσης, κατά τον τρόπο που προβλέπεται από το άρθρο 74.

(3) Αν ο κατηγορούμενος αρνείται, ή δεν απαντά αμέσως ή λόγω σωματικής αναπηρίας είναι ανίκανος να απαντήσει, το Δικαστήριο προχωρεί με τον ίδιο τρόπο ωςάν αυτός δεν ομολόγησε ενοχή.

Ειδικές απαντήσεις.

69.—(1) Ο κατηγορούμενος δύναται, προτού απαντήσει στο κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο, να ισχυριστεί—

(α) ότι το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου αυτός καλείται να απαντήσει δεν έχει δικαιοδοσία και ότι άλλο Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία σε σχέση με αυτόν ή για το ποινικό αδίκημα για το οποίο αυτός κατηγορείται, και, αν ο ισχυρισμός γίνει αποδεκτός, το Δικαστήριο παραπέμπει την υπόθεση για να εκδικαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου της Δημοκρατίας το οποίο έχει δικαιοδοσία για τον υπαίτιο ή για το ποινικό αδίκημα·

(β) ότι έχει προηγουμένως καταδικαστεί ή αθωωθεί ανάλογα με την περίπτωση, βάσει των ιδίων γεγονότων για το ίδιο ποινικό αδίκημα·

(γ) ότι έτυχε χάριτος για το ποινικό του αδίκημα.

(2) Αν καθένας από τους ισχυρισμούς των παραγράφων (β) ή (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού προβληθεί αλλά προβάλλεται άρνηση ως προς την πραγματική αλήθεια αυτού, το Δικαστήριο δικάζει κατά πόσο ο ισχυρισμός αυτός είναι πράγματι αληθινός ή όχι.

Αν το Δικαστήριο αποφασίσει ότι τα γεγονότα που ισχυρίζεται ο κατηγορούμενος δεν αποδεικνύουν τον ισχυρισμό, ή ότι ο ισχυρισμός είναι πράγματι ψευδής, ο κατηγορούμενος υποχρεώνεται να απαντήσει στο κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο.

2 του 89(I) του 1997.
Ψυχική διαταραχή κατηγορουμένου.

70.—(1) Αν κατά τη δίκη οποιοδήποτε προσώπου εγείρεται το ερώτημα, είτε εκ μέρους της υπεράσπισης είτε εκ μέρους οποιοδήποτε άλλου ενδιαφερόμενου μέρους στη διαδικασία είτε εκ μέρους του δικαστηρίου, κατά πόσο ο κατηγορούμενος είναι ανίκανος λόγω ψυχικής διαταραχής σύμφωνα με το άρθρο 3 του περί Ψυχιατρικής Νοσηλείας Νόμου να παρακολουθήσει τη διαδικασία, το δικαστήριο, τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3) δύναται να διατάξει τη διεξαγωγή έρευνας, για να εξακριβώσει κατά πόσο ο κατηγορούμενος πάσχει από ψυχική διαταραχή που τον καθιστά ανίκανο να παρακολουθήσει τη διαδικασία. Αν, μετά τη διεξαγωγή της έρευνας, το δικαστήριο είναι της γνώμης ότι ο κατηγορούμενος είναι πράγματι

ανίκανος να παρακολουθήσει τη διαδικασία, τότε διατάσσει αυτός να—

(α) Κρατηθεί σε κρατικό ψυχιατρικό κέντρο σύνηθες ή ασφαλούς κράτησης για τη νοσηλεία ψυχικά ασθενών προσώπων για χρονική περίοδο όπως αυτή ορίζεται στο εδάφιο (5)· η

(β) τεθεί υπό παρακολούθηση ψυχιάτρου για την παροχή της αναγκαίας νοσηλείας, μέχρις ότου βελτιωθεί η κατάστασή του σε σημείο που να δύναται να παρακολουθήσει τη διαδικασία. Το δικαστήριο στην περίπτωση αυτή αναβάλλει την υπόθεση για χρονικά διαστήματα τα οποία στο σύνολό τους δεν υπερβαίνουν τους τέσσερις μήνες. Αν στο τέλος της περιόδου αυτής ο κατηγορούμενος εξακολουθεί να μην είναι σε θέση να παρακολουθήσει τη διαδικασία, το δικαστήριο εκδίδει διάταγμα όπως αναφέρεται στην παράγραφο (α).

(2) Το δικαστήριο προτού διατάξει τη διεξαγωγή έρευνας βεβαιώνεται ότι υπάρχουν καταθέσεις και τυχόν άλλα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία εύλογα στοιχειοθετούν το αδίκημα με το οποίο βαρύνεται ο κατηγορούμενος. Για το σκοπό αυτό το δικαστήριο επιθεωρεί και μελετά στην παρουσία του κατηγορουμένου ή του δικηγόρου του όλες τις καταθέσεις και τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται στη διάθεση της κατηγορούσας αρχής, επί των οποίων στηρίζεται η κατηγορία.

(3) Σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο κρίνει ότι η διαθέσιμη εναντίον του κατηγορουμένου μαρτυρία και τα άλλα αποδεικτικά στοιχεία δε στοιχειοθετούν το αδίκημα, απαλλάσσει τον κατηγορούμενο από τις κατηγορίες με τις οποίες βαρύνεται, ως αν αυτές να είχαν αποσυρθεί δυνάμει του άρθρου 92 του παρόντος Νόμου, προτού κληθεί ο κατηγορούμενος να απαντήσει στο κατηγορητήριο, ανεξάρτητα αν ο κατηγορούμενος απάντησε ή όχι στο κατηγορητήριο.

(4) Στις περιπτώσεις που πρόσωπο αθωώνεται κατόπιν δίκης δυνάμει του άρθρου 12 του Ποινικού Κώδικα, το δικαστήριο καταγράφει στην απόφασή του ότι ο κατηγορούμενος έχει τελέσει την πράξη που συνιστά το αδίκημα, αλλά αθωώνεται λόγω ψυχικής διαταραχής και ακολούθως εκδίδει διάταγμα για κράτησή του σε κρατικό ψυχιατρικό κέντρο σύνηθες ή ασφαλούς κράτησης για τη νοσηλεία ψυχικά ασθενών προσώπων ανάλογα με την κατάσταση του κατηγορουμένου.

Κεφ. 154.
3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991
6(1) του 1994
3(1) του 1996
36(1) του 1997.

(5) Η χρονική περίοδος κράτησης δυνάμει του παρόντος άρθρου ρυθμίζεται με τον ίδιο τρόπο ως αν ο κατηγορούμενος να είναι πρόσωπο για το οποίο εκδόθηκε διάταγμα διάρκειας δυνάμει του περί Ψυχιατρικής Νοσηλείας Νόμου και υπόκειται στις ίδιες διατάξεις σχετικά με την ανανέωση ή τον τερματισμό του.

Απάντηση σε κατηγορία για προηγούμενη καταδίκη. **71.—(1)** Κάθε φορά που κατηγορούμενος κατηγορείται για προηγούμενη καταδίκη, όταν κληθεί να απαντήσει στην κατηγορία δεν υποχρεώνεται να απαντήσει σε οποιαδήποτε αναφορά για την οποία κατηγορείται για προηγούμενη καταδίκη παρά στο τέλος της δίκης και μόνο αν ομολόγησε ενοχή, ή βρέθηκε ένοχος, για το υπόλοιπο μέρος του κατηγορητηρίου το οποίο περιλαμβάνει την αναφορά αυτή.

(2) Όταν είναι δυνατό να απαιτηθεί κανονικά από πρόσωπο να απαντήσει σε αναφορά

για την οποία κατηγορείται για προηγούμενη καταδίκη, αυτό ερωτάται αν καταδικάστηκε προηγουμένως όπως υπάρχει ισχυρισμός και, αν παραδεχτεί ότι καταδικάστηκε με αυτό τον τρόπο προηγουμένως, το Δικαστήριο δύναται να προχωρήσει στην επιβολή ποινής αλλά, αν αρνηθεί ότι καταδικάστηκε προηγουμένως με αυτό τον τρόπο ή σιωπά κακόβουλα ή δεν απαντά ευθέως στην ερώτηση αυτή, το Δικαστήριο προβαίνει σε έρευνα αναφορικά με την προηγούμενη καταδίκη και προχωρεί στην επιβολή ποινής ως τα περιστατικά της υπόθεσης ήθελαν απαιτήσει.

Εμφάνιση και απάντηση στην κατηγορία από οργανισμό. **72.** Όταν ο κατηγορούμενος είναι οργανισμός, αυτός δύναται να εμφανιστεί και απαντήσει σε κατηγορητήριο ή σε κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο, με τον αντιπρόσωπό του, καταχωρώντας έγγραφη απάντηση· και, αν είτε ο οργανισμός δεν εμφανίζεται με αντιπρόσωπο είτε, άνκαι εμφανίζεται με αυτό τον τρόπο παραλείπει να καταχωρίσει οποιαδήποτε απάντηση, το Δικαστήριο προκαλεί την καταχώριση μη ομολογίας και η δίκη προχωρεί ανάλογα.

(2) Στο άρθρο αυτό ο όρος "αντιπρόσωπος" αναφορικά με οργανισμό σημαίνει πρόσωπο που έχει διοριστεί κανονικά από τον οργανισμό για να αντιπροσωπεύσει αυτόν προς τέλεση οποιασδήποτε πράξης ή πράγματος για το οποίο ο αντιπρόσωπος οργανισμού με το άρθρο αυτό εξουσιοδοτείται να τελέσει, αλλά πρόσωπο που διορίστηκε με αυτό τον τρόπο δεν είναι αρμόδιο να ενεργεί εκ μέρους του οργανισμού ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου για οποιοδήποτε άλλο σκοπό, δυνάμει μόνο του διορισμού αυτού.

Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού δεν είναι αναγκαίο ο αντιπρόσωπος να διορίζεται με έγγραφο που φέρει την επίσημη σφραγίδα του οργανισμού αλλά έγγραφη δήλωση που φέρεται ότι είναι υπογραμμένη από διευθύνοντα σύμβουλο του οργανισμού ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, το οποίο αποκαλείται με οποιοδήποτε όνομα, το οποίο έχει ή είναι από τα πρόσωπα που έχουν τη διεύθυνση των υποθέσεων του οργανισμού η οποία συνεπάγει ότι το πρόσωπο που κατονομάζεται στη δήλωση έχει διοριστεί ως αντιπρόσωπος του οργανισμού για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, είναι δεκτή χωρίς περαιτέρω απόδειξη ως εκ πρώτης όψεως απόδειξη ότι το πρόσωπο αυτό έχει διοριστεί με αυτό τον τρόπο.

Οι μάρτυρες εγκαταλείπουν το Δικαστήριο κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας. **73.** Αν ο κατηγορούμενος δεν ομολογήσει ενοχή, το Δικαστήριο διατάσσει όπως όλοι οι μάρτυρες, εγκαταλείψουν το Δικαστήριο:

Νοείται ότι —

(α) το Δικαστήριο δύναται να επιτρέψει σε μάρτυρες για θέματα της ειδικότητάς τους και τέτοιους τεχνικούς να παραμείνουν στο Δικαστήριο· και

(β) παράλειψης συμμόρφωσης με τις διατάξεις του άρθρου αυτού δεν καθιστά άκυρη τη διαδικασία.

Ακροαματική διαδικασία. **74.**—(1) Μετά την εγκατάλειψη του Δικαστηρίου από τους μάρτυρες όπως προβλέπεται στο άρθρο 73, το Δικαστήριο προχωρεί στην ακροαματική διαδικασία της υπόθεσης κατά τον ακόλουθο τρόπο:

(α) ο κατηγορός ή ο δικηγόρος της κατηγορίας προχωρεί στην κλήση των μαρτύρων και προσάγει τέτοια άλλη μαρτυρία η οποία δύναται να προσαχθεί προς υποστήριξη της υπόθεσης για την κατηγορία·

(β) μετά το πέρας της υπόθεσης για την κατηγορία, ο κατηγορούμενος ή ο δικηγόρος του δύναται να υποβάλει ότι δεν αποδείχτηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του κατηγορουμένου επαρκώς ώστε να υποχρεώνεται να προβάλλει υπεράσπιση και, αν το Δικαστήριο αποδεχτεί την εισήγηση, αθώνει τον κατηγορούμενο·

(γ) μετά το πέρας της υπόθεσης για την κατηγορία αν φαίνεται στο Δικαστήριο ότι αποδείχτηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του κατηγορούμενου επαρκώς ώστε να υποχρεώνεται να προβάλλει την υπεράσπισή του, το Δικαστήριο καλεί αυτόν να

προβάλλει την υπεράσπισή του και τον πληροφορεί ότι δύναται να προβεί σε κατάθεση χωρίς όρκο, από τη θέση στην οποία βρίσκεται κατά τον εν λόγω χρόνο, οπότε δεν υπόκειται σε αντεξέταση ή ότι δύναται να δώσει μαρτυρία από τη θέση εξεταζόμενου μάρτυρα, αφού ορκιστεί ως μάρτυρας, οπότε υπόκειται σε αντεξέταση ως μάρτυρας·

(δ) μετά τη χωρίς όρκο κατάθεση του κατηγορουμένου ή την ένορκη μαρτυρία όπως προβλέπεται πιο πάνω αυτός δύναται να καλέσει οποιοδήποτε μάρτυρα ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία έχει να προβάλλει προς υπεράσπισή του·

(ε) αν ο κατηγορούμενος προβάλλει προς υπεράσπισή του νέα στοιχεία τα οποία η κατηγορία δεν μπορούσε να προβλέψει, ο κατηγορούμενος ή ο δικηγόρος για την κατηγορία δύναται, με άδεια του Δικαστηρίου, να παρουσιάσει μαρτυρία προς ανατροπή των νέων αυτών στοιχείων.

(2) Σε κάθε δίκη, ο κατήγορος και ο κατηγορούμενος ή οι αντίστοιχοι δικηγόροι τους δύναται να εισάγουν την υπόθεσή τους εξηγώντας αυτήν σε γενικές γραμμές, και στο τέλος της δίκης, η πλευρά η οποία εκάλεσε τελευταία μάρτυρα δύναται να αγορεύσει στο δικαστήριο και η άλλη πλευρά δύναται τότε να αγορεύσει σε απάντησή·

Νοείται ότι, όταν εμφανίζεται για την κατηγορία Νομικός Λειτουργός, ο λειτουργός αυτός έχει δικαίωμα απάντησης σε όλες τις περιπτώσεις.

Διαδικασία κατά τη δίκη περισσότερων του ενός προσώπου. **75.** Κάθε φορά που δικάζονται μαζί περισσότερα του ενός πρόσωπα, το Δικαστήριο δύναται να ρυθμίσει τη διαδικασία που θα ακολουθείται κατά την ακροαματική διαδικασία με οποιοδήποτε τρόπο ο οποίος δυνατό να φανεί επιθυμητός και ο οποίος δεν είναι ασυμβίβαστος με τις διατάξεις του Νόμου αυτού.

Αντεξέταση από συγκατηγορούμενο. **76.** Όταν κατά τη διάρκεια της συνεκδίκασης ή κατά τη συνεκδίκαση, ένας από τους κατηγορούμενους δίνει μαρτυρία δυνάμει του άρθρου 74(γ), και ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, ενοχοποιεί ένα από τους συγκατηγορούμενούς του, ο συγκατηγορούμενος δικαιούται να αντεξετάσει αυτόν και η αντεξέταση αυτή προηγείται της αντεξέτασης που γίνεται από την κατηγορία.

Αθώωση ή καταδίκη. **77.**—(1) Στο τέλος της ακροαματικής διαδικασίας το Δικαστήριο μελετά ολόκληρη την υπόθεση και εκδίδει την απόφασή του και, για το σκοπό αυτό δύναται να αναβάλει τη δίκη.

(2) Όταν το Δικαστήριο απαρτίζεται από περισσότερους του ενός δικαστές, εκτός αν η πλειοψηφία του Δικαστηρίου κρίνει τον κατηγορούμενο ένοχο, αυτός αθώνεται.

(3) Αν ο κατηγορούμενος βρεθεί ένοχος το Δικαστήριο τον καταδικάζει και τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 78 και 79, προχωρεί στη μελέτη της ποινής που θα του επιβληθεί.

Κατά τη λήψη απόφασης για την ποινή που θα επιβληθεί, σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο απαρτίζεται από περισσότερους του ενός δικαστές και υπάρχει ισοψηφία, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου έχει πρόσθετη ή νικώσα ψήφο.

(4) Αν το Δικαστήριο αθώσει τον κατηγορούμενο αυτός απολύεται αμέσως από την κράτηση εκτός αν αθωώθηκε λόγω φρενοπάθειας.

Allocutus. **78.** Αν το Δικαστήριο βρεί τον κατηγορούμενο ένοχο ή αν ο κατηγορούμενος ομολογήσει ενοχή, είναι καθήκον του δικαστή ή άλλου λειτουργού του Δικαστηρίου να ερωτήσει αυτόν αν έχει να πει οτιδήποτε γιατί δεν θα έπρεπε να του επιβληθεί ποινή σύμφωνα με το νόμο, αλλά η παράλειψη να ερωτηθεί δεν επηρεάζει το έγκυρο της διαδικασίας.

Εισήγηση για αναστολή απόφασης. **79.**—(1) Ο κατηγορούμενος δύναται, σε οποιοδήποτε χρόνο πριν από την επιβολή ποινής, είτε στην ομολογία ενοχής του ή άλλως, να εισηγηθεί αναστολή της απόφασης για το λόγο ότι το κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε

Κακουργιοδικείο, μετά από οποιαδήποτε μεταβολή την οποία το Δικαστήριο είναι πρόθυμο και έχει εξουσία να επιφέρει, δεν εκθέτει οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα το οποίο το Δικαστήριο έχει εξουσία να δικάσει.

(2) Το Δικαστήριο δύναται, κατά τη διακριτική του εξουσία, είτε να ακούσει και αποφασίσει το ζήτημα κατά τη διάρκεια της ίδιας συνεδρίασης, ή να αναβάλει την ακρόαση αυτού σε μελλοντικό χρόνο που θα οριστεί για τον εν λόγω σκοπό.

(3) Αν το Δικαστήριο αποφασίσει υπέρ του κατηγορούμενου, αυτός απαλλάσσεται από το κατηγορητήριο ή από το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο.

Ποινή. **80.** Αν το Δικαστήριο αποφασίσει εναντίον του κατηγορούμενου μετά την εισήγηση για αναστολή της απόφασης ή αν ο κατηγορούμενος αφού ερωτηθεί όπως προβλέπεται στο άρθρο 78, δεν έχει να πει κάτι ή αφού το Δικαστήριο ακούσει οτιδήποτε αυτός έχει να πει, είναι της γνώμης ότι παρόλα αυτά πρέπει να επιβληθεί ποινή, αυτό δύναται είτε να προχωρήσει στην επιβολή σε αυτόν ποινής σύμφωνα με το νόμο ή να αναβάλει την επιβολή τέτοιας ποινής σε μελλοντικό χρόνο.

2 του 111(I) του 2011. **80Α.** (1) Το Δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής ή σε οποιοδήποτε άλλο στάδιο της ποινικής διαδικασίας δύναται, μεταξύ άλλων, να λαμβάνει υπόψη και να συνεκτιμά προηγούμενες καταδικαστικές αποφάσεις για πράξεις που συνιστούν αδίκημα σύμφωνα και με τους νόμους της Δημοκρατίας οι οποίες εκδόθηκαν κατά του κατηγορουμένου από δικαστήρια που ασκούν ποινική δικαιοδοσία σε άλλα κράτη μέλη και για τις οποίες διατίθενται επαρκείς κατά την κρίση του Δικαστηρίου πληροφορίες, κατά τον ίδιο τρόπο και στο βαθμό που θα μπορούσε να λάβει υπόψη και να συνεκτιμήσει προηγούμενες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν από Δικαστήρια στη Δημοκρατία:

Νοείται ότι ο όρος “επαρκείς πληροφορίες” περιλαμβάνει –

(α) πλήρες ονοματεπώνυμο, ημερομηνία και τόπο γέννησης του προσώπου σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί η καταδικαστική απόφαση.

(β) ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, όνομα του δικαστηρίου και ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση κατέστη αμετάκλητη.

(γ) πληροφορίες σχετικά με το αδίκημα που οδήγησε στην καταδίκη και ειδικά ημερομηνία τέλεσης της αξιόποινης πράξης, όνομα ή νομικό χαρακτηρισμό της, καθώς και μνεία των εφαρμοστέων νομικών διατάξεων. και

(δ) πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο της καταδίκης και κυρίως την ποινή, καθώς και συμπληρωματικές κυρώσεις, μέτρα ασφάλειας και επακόλουθες αποφάσεις που τροποποιούν την εκτέλεση της ποινής.

(2) Το Δικαστήριο κατά τη συνεκτίμηση των προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν από δικαστήρια άλλων κρατών μελών κατά του κατηγορουμένου εφαρμόζει τις αρχές που ισχύουν για τη συνεκτίμηση καταδικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν κατά του κατηγορουμένου από Δικαστήρια στη Δημοκρατία.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

“καταδικαστική απόφαση” σημαίνει αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου, η οποία θεμελιώνει την ενοχή προσώπου για ποινικό αδίκημα.

“κράτος μέλος” σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ποινικά αδικήματα για τα οποία δεν άρχισε ακόμα δίωξη ή δίκη. **81.**—(1) Όταν σε ποινική διαδικασία που ασκήθηκε από ή εκ, μέρους δημόσιου λειτουργού ο κατηγορούμενος βρίσκεται ένοχος ποινικού αδικήματος, το Δικαστήριο, κατά τη λήψη απόφασης και την επιβολή ποινής, δύναται, με τη συναίνεση του

κατήγορου και του κατηγορούμενου, να λάβει υπόψη οποιοδήποτε άλλο ή άλλα ποινικά αδικήματα για τα οποία δεν άρχισε ακόμη δίωξη ή δίκη τα οποία ο κατηγορούμενος ομολογεί ότι διέπραξε:

Νοείται ότι αν εκκρεμεί οποιαδήποτε ποινική διαδικασία σε σχέση με οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα ή ποινικά αδικήματα για τα οποία δεν άρχισε ακόμη δίωξη ή δίκη από ή εκ μέρους δημόσιου λειτουργού, το Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί πρώτα ότι ο κατήγορος στη διαδικασία αυτή συναινεί στην εν λόγω πορεία.

(2) Όταν παρέχεται συναίνεση όπως στο εδάφιο (1) του άρθρου αυτού και ποινικό αδίκημα για το οποίο δεν άρχισε δίωξη ή δίκη λαμβάνεται υπόψη, το Δικαστήριο καταχωρεί ή προκαλεί σχετική καταχώριση στα πρακτικά και, μετά την επιβολή ποινής, ο κατηγορούμενος δεν υπόκειται σε κατηγορία ή δίκη σχετικά με οποιοδήποτε αδίκημα που λήφθηκε υπόψη με αυτό τον τρόπο, εκτός αν η γενομένη καταδίκη ακυρωθεί.

Ασυμφωνίες. **82.** Καμιά ασυμφωνία μεταξύ των γεγονότων που έχουν αποδειχθεί στη δίκη και της διατύπωσης του αδικήματος στο κατηγορητήριο ή στο κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε κακουργιοδικείο δεν επηρεάζει την εγκυρότητα της διαδικασίας εκτός αν το Δικαστήριο κρίνει ότι ο κατηγορούμενος έχει πράγματι παραπλανηθεί και επηρεαστεί δυσμενώς στην υπεράσπισή του, οπότε το Δικαστήριο δύναται, μετά από αίτηση του κατηγορούμενου, να αναβάλει τη δίκη και να επιτρέψει την επανακλήτευση οποιοδήποτε μάρτυρα και την υποβολή σε αυτόν τέτοιων ερωτήσεων οι οποίες, λόγω της διατύπωσης του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου σε συνοπτική δίκη, δυνατό να παραλείφθηκαν.

Μεταβολή ελαττωματικού κατηγορητηρίου. **83.**—(1) Όταν, σε οποιοδήποτε στάδιο της δίκης φαίνεται στο Δικαστήριο ότι το κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο είναι ελαττωματικό, είτε ουσιαστικά είτε τυπικά, το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει τέτοιο διάταγμα για τη μεταβολή του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο είτε με τροποποίησή του ή με υποκατάστασή του ή με προσθήκη σε αυτό νέας κατηγορίας ως το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο ώστε να ανταποκρίνεται στα περιστατικά της υπόθεσης.

(2) Όταν κατηγορητήριο ή κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο μεταβάλλεται με τον τρόπο αυτό, το διάταγμα για τη μεταβολή σημειώνεται πάνω στο κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο, και αυτά χρησιμοποιούνται για το σκοπό κάθε συναφούς διαδικασίας ως εάν να είχαν καταχωριστεί με τη μορφή που έχει μεταβληθεί.

Διαδικασία κατά τη μεταβολή του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε κακουργιοδικείο. **84.**—(1) Όταν κατηγορητήριο ή κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο μεταβάλλεται όπως προβλέπεται στο άρθρο 83, το Δικαστήριο καλεί αμέσως τον κατηγορούμενο να απολογηθεί σε αυτό και να δηλώσει κατά πόσο είναι έτοιμος να δικαστεί βάσει του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο ως έχει μεταβληθεί.

(2) Αν ο κατηγορούμενος δηλώσει ότι δεν είναι έτοιμος, το Δικαστήριο εξετάζει τους προβαλλόμενους λόγους και, αν η άμεση συνέχιση της διαδικασίας δεν ενδέχεται κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου να επηρεάσει δυσμενώς τον κατηγορούμενο στην υπεράσπισή του ή τον κατήγορο στο χειρισμό της υπόθεσης από αυτόν, το Δικαστήριο δύναται να προχωρήσει τη δίκη ως εάν, το κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο που έχει μεταβληθεί, να ήταν το αρχικό.

(3) Αν το κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο κακουργιοδικείο που έχει μεταβληθεί είναι τέτοιο ώστε η άμεση συνέχιση της δίκης να ενδέχεται, κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου να επηρεάσει, δυσμενώς τον κατηγορούμενο ή τον κατήγορο, το Δικαστήριο δύναται είτε να διατάξει νέα δίκη είτε να αναβάλει τη δίκη για τέτοια χρονική περίοδο ως το Δικαστήριο ήθελε θεωρήσει αναγκαία.

(4) Όταν κατηγορητήριο ή κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο

μεταβάλλεται από το Δικαστήριο μετά την έναρξη της δίκης η μαρτυρία που έχει ήδη δοθεί κατά τη διάρκεια της δίκης, δύναται να χρησιμοποιηθεί χωρίς επανακρόαση αλλά επιτρέπεται στους διαδίκους να επανακαλέσουν ή επανακληθούν οποιοδήποτε μάρτυρα ο οποίος είναι δυνατό να εξετάστηκε και να εξετάσουν ή αντεξετάσουν αυτόν αναφορικά με την εν λόγω μεταβολή.

Απόδειξη μέρους του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο ή ποινικού αδικήματος που δεν περιλαμβάνεται σε αυτά.

85.—(1) Αν μέρος μόνο του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο αποδεικνύεται και το μέρος που αποδείχτηκε συνιστά ποινικό αδίκημα, ο κατηγορούμενος δύναται, χωρίς μεταβολή του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο, να καταδικαστεί για το ποινικό αδίκημα το οποίο αποδεικνύεται ότι διέπραξε.

(2) Αν πρόσωπο κατηγορείται για ποινικό αδίκημα, αυτό δύναται, χωρίς μεταβολή του κατηγορητηρίου ή κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο, να καταδικαστεί για απόπειρα διάπραξης του εν λόγω ποινικού αδικήματος.

(3) Αν πρόσωπο αποδεικνύεται ότι τέλεσε οποιαδήποτε πράξη με σκοπό να διαπράξει το ποινικό αδίκημα για το οποίο κατηγορείται και αν η τέλεση της πράξης με τέτοια πρόθεση συνιστά ποινικό αδίκημα, αυτός δύναται, αν ακόμη δεν του προσάφθηκε κατηγορία για το ποινικό αδίκημα που αναφέρθηκε αμέσως πιο πάνω, να καταδικαστεί για αυτό, χωρίς μεταβολή του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο.

(4) Αν στο τέλος της δίκης το Δικαστήριο είναι της γνώμης ότι έχει αποδειχτεί με μαρτυρία ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε ποινικό αδίκημα ή ποινικά αδικήματα που δεν περιλαμβάνονται στο κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο και για τα οποία δεν δύναται να καταδικαστεί χωρίς τροποποίηση του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο και για τα οποία καταδικαζόμενος δεν θα υπόκειτο σε ποινή μεγαλύτερη εκείνης στην οποία θα υπόκειτο αν καταδικαζόταν βάσει του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο και ότι ο κατηγορούμενος δεν θα επηρεαζόταν με αυτό δυσμενώς στην υπεράσπισή του, το Δικαστήριο δύναται να διατάξει την προσθήκη στο κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο κατηγορίας ή κατηγοριών εναντίον του κατηγορούμενου για τέτοιο ποινικό αδίκημα ή ποινικά αδικήματα, και το Δικαστήριο αποφασίζει για αυτά ωσάν η κατηγορία αυτή ή οι κατηγορίες αποτελούσαν μέρος του αρχικού κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο.

Ακύρωση κατηγορητηρίου ή κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο.

86. Αν κατηγορητήριο ή κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο δεν εκθέτει, και δεν δύναται με οποιαδήποτε μεταβολή που επιτρέπεται από το Νόμο αυτό να καταστεί τέτοιο ώστε να εκθέτει οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα το οποίο, κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου, βρισκόταν στην εύλογη σκέψη του κατηγορούμενου, αυτό ακυρώνεται είτε με εισήγηση που υποβάλλεται πριν από την απολογία του κατηγορούμενου ή με εισήγηση που υποβάλλεται για αναστολή της απόφασης.

Γραπτή έκθεση κάθε τέτοιας εισήγησης παραδίδεται στον Πρωτοκολλητή ή άλλο λειτουργό του Δικαστηρίου υπό ή εκ μέρους του κατηγορούμενου και καταχωρείται στα πρακτικά.

Αυτοψία. **87.**—(1) Όταν φαίνεται στο Δικαστήριο ότι ενδείκνυται προς το συμφέρον της δικαιοσύνης όπως το Δικαστήριο επιθεωρήσει οποιοδήποτε τόπο, πρόσωπο ή πράγμα τον συνδέεται με την υπόθεση, το Δικαστήριο δύναται να προχωρήσει στην επιθεώρηση του σχετικού τόπου, προσώπου ή πράγματος.

(2) Ο κατηγορούμενος πρέπει να είναι παρών κατά την επιθεώρηση, εκτός αν το Δικαστήριο διατάξει διαφορετικά και το Δικαστήριο δύναται γενικά να δώσει τέτοιες οδηγίες αναφορικά με την εν λόγω επιθεώρηση και την εκεί διαδικασία ως αυτό ήθελε θεωρήσει σκόπιμο.

Ειδικές διατάξεις σε συνοπτικές δίκες

2 του 129(I) του 2018. **88.** Τηρουμένων των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου νόμου με τις οποίες καθορίζεται Παραγραφή κατηγοριών σε συνοπτικές δίκες σε ορισμένες περιπτώσεις. μεγαλύτερο χρονικό διάστημα εντός του οποίου δύναται να προσαφθεί κατηγορία για ποινικό αδίκημα, καμιά κατηγορία δε δύναται να προσαφθεί εναντίον οποιουδήποτε προσώπου για ποινικό αδίκημα για το οποίο δύναται να επιβληθεί-

(α) Ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες ή χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τα οκτακόσια πενήντα τέσσερα ευρώ (€854) ή/και οι δύο αυτές ποινές μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από την ημέρα της διάπραξης του ποινικού αδικήματος,

(β) ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες ή χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τα χίλια επτακόσια οκτώ ευρώ (€1.708) ή/και οι δύο αυτές ποινές μετά την πάροδο δώδεκα (12) μηνών από την ημέρα της διάπραξης του ποινικού αδικήματος.

Διαδικασία στην περίπτωση που δεν εμφανίζεται κατηγορούμενος ή κατηγορούμενος ή κατηγορός. **89.**—(1) Αν σε συνοπτική δίκη κατηγορούμενος ο οποίος δεν έχει απαλλαγεί από την υποχρέωση να παραστεί αυτοπροσώπως δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 45, παραλείπει να εμφανιστεί στον ορισμένο χρόνο για εμφάνιση, κατόπι απόδειξης επίδοσης σε αυτόν κλητηρίου εντάλματος, το Δικαστήριο δύναται να προχωρήσει στην ακρόαση της υπόθεσης και να αποφασίσει στην απουσία του ή, αν θεωρεί σκόπιμο να αναβάλει την υπόθεση και να εκδώσει ένταλμα για τη σύλληψή του δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού.

(2) Αν, κατά το χρόνο που ορίζεται για την ακροαματική διαδικασία της υπόθεσης, ο κατηγορούμενος εμφανίζεται αλλά ο κατηγορός παραλείπει να εμφανιστεί, το Δικαστήριο αθώνει τον κατηγορούμενο εκτός αν για κάποιο λόγο θεωρεί ορθό να αναβάλει την ακροαματική διαδικασία για μερικές ημέρες, με τέτοιους όρους ως ήθελε θεωρήσει σκόπιμο.

Αδίκημα που αποδεικνύεται ακατάλληλο για συνοπτική διαδικασία. **90. Καταργήθηκε με το 9 του 165(I) του 2011.**

Ανάκληση κατηγορητηρίου. **91.** Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 154, αν κατηγορός σε συνοπτική δίκη, σε οποιοδήποτε χρόνο πριν από την έκδοση τελικού διατάγματος, ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υφίστανται επαρκείς λόγοι για να του επιτραπεί να αποσύρει την κατηγορία, το Δικαστήριο δύναται να επιτρέψει σε αυτόν να αποσύρει αυτήν, και για το λόγο αυτό αθώνει τον κατηγορούμενο:

Νοείται ότι, αν η κατηγορία αποσυρθεί με αυτό τον τρόπο πριν από την απολογία του κατηγορούμενου σε αυτή, ο κατηγορούμενος απαλλάσσεται αλλά αυτή η απαλλαγή δεν ισχύει ως αθώωση.

6 του 7(I) του 2012

Παραπομπή

6 του 7(I) του 2012. **92.** Όταν προσάπτεται κατηγορία εναντίον οποιουδήποτε προσώπου για ποινικό Απευθείας παραπομπή για ποινικά αδικήματα που δεν δικάζονται συνοπτικά. 2 του 160(I) του 2012. **92.** Όταν προσάπτεται κατηγορία εναντίον οποιουδήποτε προσώπου για ποινικό αδίκημα που δεν δικάζεται συνοπτικά ή για το οποίο ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας είναι της γνώμης ότι δεν είναι κατάλληλο για να δικαστεί συνοπτικά, ο Δικαστής παραπέμπει απευθείας το πρόσωπο αυτό σε δίκη από το Κακουργιοδικείο που συνεδριάζει στην επαρχία όπου καταχωρήθηκε το κατηγορητήριο και είτε απολύει αυτόν με εγγύηση ή υπό τέτοιους όρους τους οποίους θεωρεί εύλογους είτε τον φυλακίζει για ασφαλή κράτηση.

6 του 7(I) του 2012. **93.** Σε περίπτωση παραπομπής σε δίκη ενώπιον Κακουργιοδικείου, ένα κυρωμένο Διαβίβαση αντίγραφο του κατηγορητηρίου διαβιβάζεται, χωρίς καθυστέρηση, από τον κατηγορητήριο. Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου, από το οποίο έγινε η παραπομπή σε δίκη, στον Αρχιπρωτοκολλητή, προς διαβίβαση στο Κακουργιοδικείο, ενώπιον του οποίου θα διεξαχθεί η δίκη και ένα κυρωμένο αντίγραφο διαβιβάζεται στο Γενικό Εισαγγελέα της

Δημοκρατίας.

6 του 7(I) του 2012. **94. Πρόσωπο που παραπέμπεται σε δίκη ενώπιον Κακουργιοδικείου δικαιούται να**
Ο κατηγορούμενος λάβει χωρίς καθυστέρηση αντίγραφο του κατηγορητηρίου και αντίγραφα των
εφοδιάζεται με καταθέσεων που λήφθηκαν κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης αναφορικά με το αδίκημα
αντίγραφα των για το οποίο παραπέμπεται σε δίκη ενώπιον του Κακουργιοδικείου.
καταθέσεων.

10 του 165(I) του 2011. 95. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Παραπομπή
οργανισμού σε δίκη.

10 του 165(I) του 2011. 96. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Τρόπος λήψης ένορκης
κατάθεσης σε
προανάκριση.

10 του 165(I) του 2011. 97. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Λήψη της ένορκης
κατάθεσης για την
προανάκριση μάρτυρα
που ασθενεί, κλπ.

10 του 165(I) του 2011. 98. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Οι ένορκες καταθέσεις
στην προανάκριση
δύνανται να
διαβαστούν ως
μαρτυρία σε ορισμένες
περιπτώσεις.

10 του 165(I) του 2011. 99. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Δέσμευση μαρτύρων.

10 του 165(I) του 2011. 100. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Δέσμευση μαρτύρων
με όρους.

10 του 165(I) του 2011. 101. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Διαβίβαση πρακτικών
προανάκρισης.

10 του 165(I) του 2011. 102. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Ο κατηγορούμενος
εφοδιάζεται με
αντίγραφο των
ένορκων καταθέσεων
σε προανάκριση κλπ.,
έναντι πληρωμής.

10 του 165(I) του 2011. 103. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Εξουσία του Δικαστή
να δικάσει συνοπτικά
κατά τη διάρκεια της
προανάκρισης.

10 του 165(I) του 2011. 104. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Προανάκριση δύναται να συνεχιστεί από άλλο Δικαστή.

10 του 165(I) του 2011. 105. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Μεταφορά υπόθεσης όταν το ποινικό αδίκημα διαπράχτηκε εκτός της κατά τόπο δικαιοδοσίας.

10 του 165(I) του 2011. 106. 10 του 165(I) του 2011. Καταργήθηκε.

Παραπομπή σε δίκη χωρίς προανάκριση.

Ειδικές διατάξεις για δίκες βάσει κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο

Δίκη ενώπιον Κακουργιοδικείου εγείρεται βάσει κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο. 11 του 165(I) του 2011. 7 του 7(I) του 2012. **107.** Κανένας δεν δικάζεται για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα που δεν δικάζεται συνοπτικά, αν και δυνατόν να έχει παραπεμφθεί σε δίκη, εκτός βάσει κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας στο Κακουργιοδικείο ενώπιον του οποίου το πρόσωπο αυτό πρόκειται να εκδικαστεί.

8 του 7(I) του 2012. Το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο δύναται να προσάγει στον κατηγορούμενο οποιαδήποτε κατηγορία που αποκαλύπτεται από τις καταθέσεις που λήφθηκαν κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης. **108.** Σε οποιοδήποτε τέτοιο κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται να προσάγει εναντίον του κατηγορούμενου οποιαδήποτε κατηγορία, η οποία, κατά τη γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αποκαλύπτεται από τις καταθέσεις που λήφθηκαν κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης και παραδόθηκαν στον κατηγορούμενο σύμφωνα με το άρθρο 94 του παρόντος Νόμου, είτε επιπρόσθετα με το ποινικό αδίκημα, ή σε υποκατάσταση του ποινικού αδικήματος, για το οποίο ο κατηγορούμενος παραπέμφθηκε σε δίκη.

13 του 165(I) του 2011. Κλήση ή ένταλμα για εξαναγκασμό παράστασης. **108Α Καταργήθηκε με το 9 του 7(I) του 2012.**

13 του 165(I) του 2011. Τύπος και περιεχόμενο κλήσεων. **108Β. Καταργήθηκε με το 9 του 7(I) του 2012.**

13 του 165(I) του 2011. Επίδοση κλήσης. **108Γ. Καταργήθηκε με το 9 του 7(I) του 2012.**

Τύπος κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο. **109.** Κάθε κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο πρέπει να είναι κατά τον καθορισμένο τύπο και να υπογράφεται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας· αναφέρει το όνομα του Κακουργιοδικείου στο οποίο πρόκειται να καταχωριστεί και περιλαμβάνει επίσης τις ακόλουθες λεπτομέρειες:

14(α) του 165(I) του (α) το όνομα και περιγραφή του κατηγορούμενου που παραπέμφθηκε σε δίκη ενώπιον

2011. Κακουργιοδικείου ·
10(α) του 7(I) του 2012.
- 10(β) του 7(I) του 2012. (β) το όνομα του δικαστή που παρέπεμψε σε δίκη και την ημερομηνία παραπομπής·
- 14(β)(γ) του 165(I) του 2011. (γ) το ποινικό ή ποινικά αδικήματα για τα οποία ο κατηγορούμενος κατηγορείται τα οποία περιλαμβάνουν τις λεπτομέρειες που εκτίθενται στο άρθρο 39 το οποίο ισχύει με τις αναγκαίες προσαρμογές για τη διατύπωση των κατηγοριών που καταχωρίστηκαν σε Κακουργιοδικείο όπως αυτό ισχύει για τη διατύπωση κατηγορητηρίων·
- 10(γ) του 7(I) του 2012. (δ) τα ονόματα των μαρτύρων τους οποίους η κατηγορούσα αρχή προτίθεται να καλέσει που οπισθογραφούνται στην τελευταία σελίδα του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο.
- Τα άρθρα 40, 41 και 42 ισχύουν για τα κατηγορητήρια που καταχωρίστηκαν σε Κακουργιοδικείο. **110.** Τα άρθρα 40, 41 και 42 (τα οποία αναφέρονται αντιστοίχως στη συνεκδίκαση κατηγοριών, συνεκδίκαση προσώπων και τον τρόπο με τον οποίο οι συμμετάσχοντες σε αδικήματα δύνανται να κατηγορηθούν) ισχύουν με τις αναγκαίες προσαρμογές για τα κατηγορητήρια που καταχωρίστηκαν σε Κακουργιοδικείο όπως αυτά ισχύουν για τα κατηγορητήρια.
- Επιπρόσθετοι μάρτυρες. **111.** Πρόσωπο του οποίου το όνομα δεν οπισθογραφήθηκε στο κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο δεν καλείται από την κατηγορία να δώσει μαρτυρία κατά τη δίκη εκτός αν έχει δοθεί προηγουμένως στον κατηγορούμενο ή το δικηγόρο του γραπτή ειδοποίηση που περιέχει το όνομα του μάρτυρα που θα κληθεί και την ουσία της μαρτυρίας που θα δοθεί:
- 15(α) του 165(I) του 2011.
- Νοείται ότι δεν απαιτείται τέτοια ειδοποίηση αν ο μάρτυρας που θα κληθεί είναι—
- (α) συγκατηγορούμενος ο οποίος έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικαστεί·
- 15(β) του 165(I) του 2011. (β) πρόσωπο που καλείται μόνο για να αποδείξει ότι μάρτυρας του οποίου το όνομα οπισθογραφήθηκε στο κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο δεν δύναται να προσαχθεί κατά τη δίκη·
- (γ) μάρτυρας του οποίου η μαρτυρία είναι τυπικού χαρακτήρα·
- (δ) μάρτυρας, της μαρτυρίας του οποίου ο κατήγορος έλαβε γνώση την ημέρα κατά την οποία καλείται ο μάρτυρας.

Δικαστικές αποφάσεις

- Τρόπος έκδοσης απόφασης. **112.**—(1) Η απόφαση σε κάθε δίκη δυνάμει του Νόμου αυτού απαγγέλλεται ή η ουσία της εξηγείται σε δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου είτε αμέσως μετά το πέρας της δίκης είτε σε μεταγενέστερο χρόνο για τον οποίο δίδεται ειδοποίηση είτε στους διαδίκους ή τους δικηγόρους τους, αν υπάρχουν.
- (2) Ο κατηγορούμενος, αν τελεί υπό κράτηση, προσκομίζεται ενώπιον του Δικαστηρίου ή, αν δεν τελεί υπό κράτηση υποχρεώνεται από το Δικαστήριο να παραστεί προς ακρόαση της έκδοσης της απόφασης, εκτός όπου το Δικαστήριο προέβηκε στην εκδίκαση της υπόθεσης στην απουσία του κατηγορούμενου δυνάμει των άρθρων 63 ή 89 ή όπου η αυτοπρόσωπη παράστασή του ενόσω διαρκεί η δίκη δεν απαιτήθηκε και η ποινή είναι μόνο χρηματική ή αυτός αθωώνεται.
- (3) Καμιά απόφαση που εκδόθηκε από οποιοδήποτε Δικαστήριο δεν λογίζεται άκυρη λόγω μόνο της απουσίας οποιουδήποτε διαδίκου ή του δικηγόρου του κατά την ημέρα που γνωστοποιήθηκε η έκδοσή της ή λόγω οποιασδήποτε παράλειψης να παρασχεθεί στους διαδίκους ή στους δικηγόρους τους ή σε οποιοδήποτε από αυτούς, ειδοποίηση για την ημέρα αυτή ή λόγω οποιουδήποτε μειονεκτήματος στην παροχή τέτοιας ειδοποίησης.

- Περιεχόμενο απόφασης. **113.**—(1) Κάθε απόφαση καταχωρείται γραπτά και σε υποθέσεις όπου χωρεί έφεση, περιλαμβάνει το σημείο ή σημεία που θα εκδικαστούν, την απόφαση για αυτά και την αιτιολογία της, χρονολογείται και υπογράφεται από το Δικαστή ή όταν το Δικαστήριο απαρτίζεται από περισσότερους από ένα Δικαστές, από τον Πρόεδρό του ή με την εντολή του Προέδρου από οποιοδήποτε άλλο μέλος του Δικαστηρίου, κατά το χρόνο της απαγγελίας της.
- (2) Απόφαση που υπογράφηκε με τον τρόπο αυτό δεν μεταβάλλεται ή αναθεωρείται από το Δικαστή ή το Δικαστήριο που την έκδωσε εκτός για διόρθωση γραφικού λάθους.
- Έκδοση απόφασης από άλλο Δικαστή σε ορισμένες περιπτώσεις. **114.** Όταν Δικαστής, που εκδίκασε υπόθεση εμποδίζεται λόγω ασθένειας ή άλλης αναπόφευκτης αιτίας να εκδώσει την απόφασή του, η απόφαση αυτή, αν έχει καταγραφεί και υπογραφεί από το Δικαστή, δύναται να εκδοθεί και απαγγελθεί σε δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου από οποιοδήποτε άλλο Δικαστή.
- Αντίγραφο απόφασης στον κατηγορούμενο. **115.** Με αίτηση του κατηγορούμενου, δίνεται σε αυτόν χωρίς καθυστέρηση αντίγραφο της απόφασης ατελώς.
- Σημειώσεις των αποδείξεων και έκθεση αποστέλλονται σε ορισμένες περιπτώσεις στο Υπουργικό Συμβούλιο. **116.** Κάθε φορά που δίνονται οδηγίες όπως κάποιο πρόσωπο τεθεί υπό περιορισμό υπό όρους που καθορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο, ο Δικαστής ή ο Δικαστής που προεδρεύει αποστέλλει στο Υπουργικό Συμβούλιο αντίγραφο των σημειώσεων των αποδείξεων οι οποίες λήφθηκαν κατά τη δίκη με γραπτή έκθεση που περιλαμβάνει οποιοσδήποτε συστάσεις ή παρατηρήσεις για την υπόθεση ως ο Δικαστής ήθελε θεωρήσει σκόπιμο να κάμει.
- Έναρξη έκτισης ποινής φυλάκισης. 2 του 2/75. **117.**—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου αυτού η έκτιση ποινής φυλάκισης αρχίζει από την ημέρα κατά την οποία αυτή διαβάζεται, η περίοδος όμως αυτή, εκτός αν το Δικαστήριο διατάξει άλλως, μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο αυτός που καταδικάστηκε τελούσε δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού σε προφυλάκιση.
- (2) Ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε σε πρόσωπο που ήδη καταδικάστηκε σε φυλάκιση, αρχίζει να εκτίεται μετά τη λήξη της προηγούμενης ποινής, εκτός αν το Δικαστήριο διατάξει διαφορετικά.

ΜΕΡΟΣ IV

ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΗΨΗ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

- Πληρωμή Χρηματικής Ποινής. **118.**—(1) Χρηματική ποινή που διατάχθηκε να καταβληθεί δύναται να διαταχθεί να καταβληθεί αμέσως ή σε μελλοντικό χρόνο ή με δόσεις ως το Δικαστήριο που έκδωσε το διάταγμα ήθελε διατάξει.
- 2 του 185(I) του 2003. 3 του 160(I) του 2012. Νοείται ότι, αν η συνολική χρηματική ποινή που διατάχθηκε να καταβληθεί δεν υπερβαίνει τα διακόσια πενήντα ευρώ, αυτή είναι πληρωτέα αμέσως εκτός αν το Δικαστήριο αυτεπάγγελα ή ύστερα από αίτηση του προσώπου εναντίον του οποίου εκδόθηκε διάταγμα, για ειδικούς λόγους που θα αναφέρονται στο διάταγμα, διατάξει διαφορετικά.
- 2 του 96(I) του 1998. (2) Αν, κατά τη σύλληψη προσώπου, αφαιρέθηκαν από αυτό χρήματα, το Δικαστήριο δύναται, κατά την καταδίκη του, να διατάξει όπως όλα ή μέρος των χρημάτων αυτών χρησιμοποιηθεί για την πληρωμή οποιασδήποτε χρηματικής ποινής που διατάχθηκε να καταβληθεί από το εν λόγω πρόσωπο.
- Ανάκριση προσώπου σχετικά με τους πόρους του. **119.**—(1) Δικαστήριο το οποίο διατάσσει την πληρωμή χρηματικής ποινής δύναται να ανακρίνει το πρόσωπο εναντίον του οποίου εκδόθηκε το διάταγμα σχετικά με τους πόρους του και το πρόσωπο αυτό δύναται να ανακριθεί με τον τρόπο αυτό είτε κατά το χρόνο της έκδοσης του διατάγματος είτε σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρόνο πριν από την πληρωμή της χρηματικής ποινής.

(2) Για το σκοπό όπως καταστήσει δυνατή τη διεξαγωγή εξέτασης δυνάμει του παρόντος άρθρου το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει τέτοιο δικόγραφο για να εξαναγκάσει την προσέλευση του προσώπου που θα ανακριθεί το οποίο δύναται να εκδώσει για να εξαναγκάσει την παράσταση μάρτυρα:

Νοείται ότι, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε διάταξη που περιέχεται στο άρθρο 46, η επίδοση κλήσης σε πρόσωπο το οποίο απουσιάζει όταν διατάσσεται να καταβάλει χρηματική ποινή γίνεται στον καθορισμένο τύπο και δύναται να επιτευχθεί με την αποστολή της κλήσης στο εν λόγω πρόσωπο με το συνήθη ταχυδρομείο σε επιστολή που απευθύνεται σε αυτό στον τελευταίο γνωστό ή το συνήθη τόπο διαμονής του.

Ένταλμα για την είσπραξη χρηματικής ποινής. **120.**—(1) Κάθε φορά που Δικαστήριο διατάσσει την πληρωμή χρηματικής ποινής, αυτό δύναται, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 128 να ορίσει την περίοδο φυλάκισης την οποία το πρόσωπο που επηρεάζεται θα εκτίσει λόγω παράλειψης πληρωμής τη χρηματικής ποινής και η περίοδος αυτή δύναται να περιληφθεί σε οποιοδήποτε ένταλμα που εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου.

(2) Κάθε φορά που Δικαστήριο διατάσσει την πληρωμή χρηματικής ποινής από πρόσωπο, αυτή δύναται να εισπραχθεί δυνάμει εντάλματος εκτέλεσης επί της κινητής ή ακίνητης ιδιοκτησίας του προσώπου αυτού, όπως εκτίθεται στο άρθρο 121:

Νοείται ότι δεν κατάσχεται η ακίνητη περιουσία του εν λόγω προσώπου, εκτός αν φαίνεται ότι η κινητή του περιουσία δεν είναι επαρκής προς ικανοποίηση του εντάλματος.

(3) Ένταλμα δυνάμει του άρθρου αυτού εκτελείται συνήθως εντός των τοπικών ορίων της δικαιοδοσίας του Δικαστή που το εκδίδει αλλά δύναται να εκτελεστεί με πώληση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός των ορίων αυτών η οποία ανήκει στο εν λόγω πρόσωπο αν οπισθογραφείται από Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου εντός των τοπικών ορίων της δικαιοδοσίας του οποίου βρίσκεται η περιουσία αυτή.

(4) Το πρόσωπο το οποίο επηρεάζεται από οποιοδήποτε ένταλμα δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου αυτού δύναται να καταβάλει στο λειτουργό που εκτελεί το διάταγμα το ποσό που αναφέρεται σε αυτό, μαζί με το ποσό των εξόδων της εκτέλεσης μέχρι του χρόνου πληρωμής και, για το λόγο αυτό ο λειτουργός παύει την εκτέλεση.

Τρόπος εκτέλεσης εντάλματος. **121.** Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 120, οι διατάξεις που αφορούν την εκτέλεση χρεών δυνάμει αποφάσεων σε αστικές διαδικασίες δυνάμει οποιοδήποτε νόμου που ισχύει εκάστοτε, εφαρμόζονται στην εκτέλεση εντάλματος που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 120.

Αξίωση σε περιουσία που κατασχέθηκε. **122.** Κάθε πρόσωπο που αξιώνει, ότι δικαιούται, ή ότι έχει οποιοδήποτε συμφέρον, σε όλη ή μέρος περιουσίας που κατασχέθηκε προς εκτέλεση εντάλματος που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 120 δύναται, σε οποιοδήποτε χρόνο πριν από την πώληση αυτής, να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφασίσει για το δικαίωμα ή συμφέρον που έχει στην περιουσία σύμφωνα με τις διατάξεις οποιοδήποτε νομοθετήματος που ισχύει εκάστοτε.

Φυλάκιση. **123.** Αν ο λειτουργός που εκτελεί το ένταλμα πληροφορεί το Δικαστήριο ότι δεν μπόρεσε να βρεί περιουσία ή επαρκή περιουσία από την οποία να εισπράξει το ποσό που αναφέρεται στο ένταλμα και τα έξοδα εκτέλεσης, το Δικαστήριο δύναται με ένταλμα φυλάκισης να φυλακίσει το επηρεαζόμενο πρόσωπο για την περίοδο που ορίζεται στο ένταλμα εκτέλεσης και για τέτοια περαιτέρω περίοδο στην οποία το πρόσωπο δυνατό να υπόκειται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 128 σε σχέση με τα έξοδα εκτέλεσης, εκτός αν το ποσό αυτό και τα έξοδα τα οποία ορίστηκαν στο ένταλμα φυλάκισης καταβληθούν προηγουμένως.

Φυλάκιση αντί εντάλμα εκτέλεσης. **124.** Όταν φαίνεται στο Δικαστήριο ότι η κατάσχεση της περιουσίας του προσώπου που διατάχθηκε να καταβάλει χρηματική ποινή θα ήταν καταστρεπτική για αυτό ή την οικογένειά του, ή από την παραδοχή του ή άλλως ότι αυτός δεν έχει περιουσία η οποία

να δύναται να κατασχεθεί ή για οποιοδήποτε άλλο επαρκή λόγο φαίνεται στο Δικαστήριο ότι είναι προς το συμφέρον του εν λόγω προσώπου ή της οικογένειάς του να προχωρήσει με τον τρόπο αυτό, το Δικαστήριο δύναται, αντί να εκδώσει ένταλμα εκτέλεσης, να φυλακίσει το πρόσωπο αυτό για περίοδο που ορίζεται στο ένταλμα φυλάκισης αλλά πάντοτε τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 128, εκτός αν το ποσό και τα έξοδα εκτέλεσης καταβληθούν προηγουμένως.

2 του 21(I) του 2012. **124A.**(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 118 έως 124 του παρόντος Μέρους, στις περιπτώσεις που πρόσωπο παραλείπει να συμμορφωθεί με διάταγμα παραλείψεως πληρωμής διατροφής, που εκδίδεται δυνάμει του περί Ρυθμίσεως των Περιουσιακών Σχέσεων των Συζύγων Νόμου και του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου, το πρόσωπο προς όφελος του οποίου εκδόθηκε το διάταγμα δύναται να καταχωρίσει στο Δικαστήριο ένορκη δήλωση για την έκδοση εντάλματος φυλάκισης του προσώπου που παρέλειψε να συμμορφωθεί και το Δικαστήριο, αφού καλέσει το επηρεαζόμενο πρόσωπο να εμφανιστεί ενώπιόν του κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο (2), δύναται να εκδώσει ένταλμα φυλάκισης εναντίον του επηρεαζόμενου προσώπου για την περίοδο που ορίζεται στο ένταλμα και για τέτοια περαιτέρω περίοδο στην οποία το πρόσωπο δυνατό να υπόκειται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 128 σε σχέση με τα έξοδα εκτέλεσης του εντάλματος φυλάκισης.

232 του 1991
49(I) του 1995
34(I) του 1996
25(I) του 1998
58(I) του 1999
62(I) του 2006
169(I) του 2006
67(I) του 2008.
216 του 1990
60(I) του 1995
95(I) του 1995
30(I) του 1997
60(I) του 1997
21(I) του 1998
190(I) του 2002
203(I) του 2004
68(I) του 2008.

(2) Για να καταστεί δυνατή η εμφάνιση του επηρεαζόμενου προσώπου και να εκδοθεί το ένταλμα φυλάκισης δυνάμει του παρόντος άρθρου, το Δικαστήριο καλεί γραπτώς το επηρεαζόμενο πρόσωπο να εμφανιστεί ενώπιόν του κατά την καθοριζόμενη στην κλήση ημερομηνία, που ορίζεται το αργότερο εντός δεκαπέντε ημερών από την καταχώριση της ένορκης δήλωσης, για να εξηγήσει τους λόγους γιατί παρέλειψε να συμμορφωθεί με το διάταγμα διατροφής και τον πληροφορεί ότι σε περίπτωση μη εμφάνισής του το ένταλμα φυλάκισης δύναται να εκδοθεί:

Νοείται ότι η επίδοση της κλήσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο γίνεται στον καθορισμένο τύπο και δύναται να επιτευχθεί με την αποστολή της κλήσης στο επηρεαζόμενο πρόσωπο με το συνήθη ταχυδρομείο με επιστολή που απευθύνεται σε αυτό στον τελευταίο γνωστό ή το συνήθη τόπο διαμονής του:

Νοείται περαιτέρω ότι αν το επηρεαζόμενο πρόσωπο δεν εμφανιστεί στο Δικαστήριο κατά την καθορισθείσα ημερομηνία το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει το ένταλμα φυλάκισης.

Πληρωμή μετά τη φυλάκιση. **125.** Όταν πρόσωπο φυλακίστηκε δυνάμει του Μέρους αυτού, αυτό δύναται να καταβάλει ή να μεριμνήσει ώστε να καταβληθεί στον υπεύθυνο λειτουργό της φυλακής το ποσό που ορίζεται στο ένταλμα φυλάκισης, και ο λειτουργός αυτός παραλαμβάνει αυτό και για το λόγο αυτό το απολύει, εκτός αν το εν λόγω πρόσωπο τελεί υπό κράτηση για κάποιο άλλο ζήτημα.

Διάθεση ποσού που λήφθηκε δυνάμει εντάλματος. **126.** Όταν κάποιο ποσό λήφθηκε προς μερική ικανοποίηση ποσού οφειλόμενου δυνάμει εντάλματος εκτέλεσης ή εντάλματος φυλάκισης, αυτό διατίθεται προς πληρωμή των πιο κάτω κατά την ακόλουθη σειρά:

(α) των εξόδων εκτέλεσης·

(β) των δικαστικών εξόδων ως ήθελε διαταχτεί από το Δικαστήριο·

(γ) της αποζημίωσης ως ήθελε διαταχτεί από το Δικαστήριο·

(δ) της χρηματικής ποινής ή οποιοδήποτε άλλον ποσού που πρέπει να καταβληθεί στις δημόσιες προσόδους.

Μείωση περιόδου φυλάκισης με μερική πληρωμή χρηματικής ποινής. **127.**—(1) Όταν κάποιο ποσό λαμβάνεται προς μερική ικανοποίηση ποσού οφειλόμενου δυνάμει εντάλματος εκτέλεσης ή εντάλματος φυλάκισης, ακολουθείται η διαδικασία που εκτίθεται πιο κάτω στο παρόν εδάφιο:

(α) η φυλάκιση μειώνεται κατά αριθμό ημερών που έχουν κατά το δυνατό την ίδια ποσοστιαία αναλογία προς τον ολικό αριθμό ημερών, για τον οποίο το επηρεαζόμενο πρόσωπο φυλακίστηκε την οποία έχει το ποσό που καταβλήθηκε με τον τρόπο αυτό προς το ποσό της χρηματικής ποινής στην οποία υπόκειται το πρόσωπο αυτό.

(β) ο λειτουργός ο υπεύθυνος της φυλακής, όπου το πρόσωπο που επηρεάζεται από αυτή τη μερική πληρωμή τελεί υπό περιορισμό, απολύει αυτό κατά την ημέρα που φαίνεται στο λειτουργό αυτό ότι είναι η ορθή ημέρα και, για το λόγο αυτό οπισθογραφεί το ένταλμα ανάλογα και, μεταγενέστερα το συντομότερο δυνατό, πληροφορεί το Δικαστήριο για όσα έχουν ενεργηθεί, και το Δικαστήριο εκδίδει τέτοιο διάταγμα ή προβαίνει σε τέτοια καταχώριση ως ήθελε κρίνει ότι απαιτείται υπό τις περιστάσεις.

(2) Κατά τον υπολογισμό του αριθμού ημερών, κατά τον οποίο περίοδος φυλάκισης θα μειωνόταν δυνάμει του άρθρου αυτού, η πρώτη ημέρα φυλάκισης δεν υπολογίζεται και κατά τον υπολογισμό του ποσού το οποίο θα εξασφαλίσει τη μείωση περιόδου φυλάκισης, κλάσματα των πέντε μιλς παραλείπονται.

Περίοδος φυλάκισης σε περίπτωση παραπομπής σε φυλάκιση. **128.** Όταν πρόσωπο φυλακίζεται όπως προβλέπεται στο Μέρος αυτό, η περίοδος φυλάκισης σε σχέση με οποιοδήποτε ποσό που δεν υπερβαίνει αυτό που εκτίθεται στην πρώτη στήλη του πίνακα που περιλαμβάνεται στο άρθρο αυτό δεν υπερβαίνει την αντίστοιχη περίοδο που εκτίθεται στη δεύτερη στήλη.

ΠΙΝΑΚΑΣ

	Πρώτη Στήλη	Δεύτερη Στήλη
2 του 93/72.	£ 2	5ημέρες
	£ 5	10ημέρες
	£ 10	20ημέρες
	£ 15	1μήνας
	£ 50	3μήνες
	£ 100	6μήνες
	£ 300	1έτος

Κράτηση μετά το ένταλμα εκτέλεσης. **129.** Κάθε φορά που Δικαστήριο εκδίδει ένταλμα εκτέλεσης δυνάμει του Νόμου αυτού δύναται να επιτρέψει όπως το πρόσωπο εναντίον του οποίου εκδίδεται το ένταλμα παραμείνει ελεύθερο ή να διατάξει όπως αυτό τεθεί υπό κράτηση μέχρι να γνωστοποιηθεί το αποτέλεσμα της εκτέλεσης με επιστροφή του εντάλματος, εκτός αν αυτό παρέχει επαρκή εγγύηση με ανάληψη προσωπικής υποχρέωσης ή άλλως κατά τρόπο που να ικανοποιεί το Δικαστήριο ότι θα εμφανιστεί κατά οποιοδήποτε χρόνο ενώπιον του Δικαστηρίου, στο οποίο πρέπει να γνωστοποιηθεί το αποτέλεσμα της εκτέλεσης με επιστροφή του εντάλματος, όταν κληθεί να πράξει με αυτό τον τρόπο. και, αν παραλείψει να εμφανιστεί με αυτό τον τρόπο η προσωπική υποχρέωση ή άλλη εγγύηση δύναται για αυτό το λόγο να καταπέσει.

Διατάγματα από Κακουργιοδικεία. **130.** Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Νόμου αυτού ή οποιοδήποτε άλλου νομοθετήματος κάθε διάταγμα για την πληρωμή χρηματικής ποινής που εκδίδεται από Κακουργιοδικείο εκτελείται και κάθε δικόγραφο για αυτό εκδίδεται από οποιοδήποτε μέλος του Επαρχιακού Δικαστηρίου της Επαρχίας στην οποία το Κακουργιοδικείο αυτό συνεδρίασε για την εκδίκαση της υπόθεσης σε σχέση με την οποία εκδόθηκε το διάταγμα.

ΜΕΡΟΣ V

ΕΦΕΣΕΙΣ, ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΠΙΦΥΛΑΧΤΗΚΑΝ, ΚΛΠ.

Δεν χωρεί έφεση σε ποινικές υποθέσεις εκτός όπως προβλέπεται. **131.**—(1) Τηρουμένων των διατάξεων οποιαδήποτε άλλου νομοθετήματος που ισχύει εκάστοτε δεν χωρεί έφεση από απόφαση ή διάταγμα Δικαστηρίου που ασκεί ποινική διαδικασία εκτός όπως προβλέπεται από το Νόμο αυτό.

(2) Δεν χωρεί έφεση από αθωωτική απόφαση παρά μόνο με τη σύσταση ή γραπτή έγκριση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, όπως προβλέπεται στο Νόμο αυτό.

Εφέσεις από αποφάσεις Κακουργιοδικείου εναντίον της καταδίκης. **132.**—(1) Πρόσωπο που βρέθηκε ένοχο από Κακουργιοδικείο και καταδικάστηκε σε θάνατο ή σε οποιαδήποτε περίοδο φυλάκισης ή σε χρηματική ποινή που υπερβαίνει τις είκοσι λίρες δύναται, τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 135 και 136, να ασκήσει έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου —

(α) κατά της καταδίκης του ως δυνάμει δικαιώματος για οποιοδήποτε λόγο έφεσης ο οποίος συνεπάγεται νομικό ζήτημα μόνο·

(β) με την άδεια Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (ο οποίος δεν προήδρευσε κατά τη δίκη) κατά της καταδίκης του για οποιοδήποτε λόγο έφεσης ο οποίος συνεπάγεται πραγματικό ζήτημα μόνο ή ζήτημα μεικτό νομικό και πραγματικό ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο ο οποίος φαίνεται στο Δικαστή που εξετάζει την αίτηση για άδεια έφεσης ότι είναι επαρκής λόγος έφεσης·

(γ) με την άδεια Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (ο οποίος δεν προήδρευσε κατά τη δίκη) εναντίον της ποινής που του επιβλήθηκε στην καταδίκη του εκτός αν η ποινή είναι καθορισμένη από το νόμο.

(2) Όταν πρόσωπο δικαιούμενο να ασκήσει έφεση ως δυνάμει δικαιώματος επί νομικού σημείου όπως προβλέπεται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού επιθυμεί να ασκήσει έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δίνει ειδοποίηση έφεσης προκαλώντας την παράδοσή της στον Αρχιπρωτοκολλητή εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία απαγγέλθηκε η καταδίκη.

(3) Όταν πρόσωπο επιθυμεί να ασκήσει έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου όπως προβλέπεται στις παραγράφους (β) και (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού, υποβάλλει αίτηση για άδεια έφεσης προκαλώντας παράδοση της αίτησης στον Αρχιπρωτοκολλητή εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία απαγγέλθηκε η καταδίκη.

(4) Όταν ο εφεσεύοντας κρατείται σε οποιαδήποτε φυλακή ή ίδρυμα ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο τελεί υπό κράτηση, θεωρείται ότι συμμορφώνεται επαρκώς προς τις διατάξεις του εδαφίου (2) ή (3) του άρθρου αυτού, αν παραδώσει την ειδοποίηση έφεσης ή την αίτηση για άδεια έφεσης, ανάλογα με την περίπτωση, στο λειτουργό που έχει την επιτήρησή του για διαβίβαση στον Αρχιπρωτοκολλητή.

Έφεση από απόφαση Επαρχιακού Δικαστηρίου κατά της καταδίκης. **133.**—(1) Κάθε πρόσωπο που βρέθηκε ένοχο από Επαρχιακό Δικαστήριο και καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε περίοδο φυλάκισης ή σε χρηματική ποινή που υπερβαίνει τις δέκα λίρες δύναται, τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 135 και 136, να ασκήσει έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου—

(α) κατά της καταδίκης του, ως δυνάμει δικαιώματος για οποιοδήποτε λόγο ο οποίος συνεπάγεται νομικό ζήτημα μόνο·

(β) με άδεια Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου εναντίον της καταδίκης του ή της ποινής.

(2) Όταν πρόσωπο, δικαιούμενο να ασκήσει έφεση ως δυνάμει δικαιώματος όπως προβλέπεται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού, επιθυμεί να

ασκήσει έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου δίνει ειδοποίηση έφεσης προκαλώντας την παράδοσή της στον Πρωτοκολλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου που καταδίκασε τον εφεσείοντα εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία απαγγέλθηκε η ποινή.

(3) Όταν πρόσωπο επιθυμεί να ασκήσει έφεση όπως προβλέπεται στην παράγραφο (β) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, αυτό ζητά άδεια έφεσης προκαλώντας παράδοση της αίτησης στον Πρωτοκολλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου που καταδίκασε τον αιτούμενο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία απαγγέλθηκε η ποινή.

(4) Οι διατάξεις του εδαφίου (4) του άρθρου 132 εφαρμόζονται, επιφερομένων των αναγκαίων προσαρμογών, σε ειδοποιήσεις έφεσης και αιτήσεις για άδεια έφεσης δυνάμει του άρθρου αυτού.

Παράταση του χρόνου ειδοποίησης για έφεση κλπ. **134.** Εξαιρούμενης της περίπτωσης καταδίκης που συνεπάγεται τη θανατική ποινή, ο χρόνος εντός του οποίου ειδοποίηση έφεσης ή αίτηση για άδεια έφεσης δύναται να δοθεί, δύναται, κατόπι απόδειξης βάσιμου λόγου, να παραταθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο σε οποιοδήποτε χρόνο.

Έφεση μετά από μολογία ενοχής. **135.** Πρόσωπο το οποίο βρέθηκε ένοχο και καταδικάστηκε από οποιοδήποτε Δικαστήριο βάσει ομολογίας ενοχής δικαιούται μόνο να ζητήσει άδεια για άσκηση έφεσης ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου —

(α) κατά της ποινής εκτός αν η ποινή είναι καθορισμένη από το νόμο·

(β) κατά της καταδίκης για το λόγο ότι τα πραγματικά γεγονότα που εκτίθενται στο Κατηγορητήριο ή το Κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο τα οποία αυτός παραδέχτηκε δεν αποκαλύπτουν ποινικό αδίκημα.

Δεν χωρεί έφεση εναντίον φυλάκισης σε ορισμένες περιπτώσεις. **136.** Δεν χωρεί έφεση ή αίτηση για άδεια έφεσης όταν πρόσωπο καταδικάστηκε να εκτίσει ποινή φυλάκισης για παράλειψη να συμμορφωθεί σε διάταγμα για την πληρωμή οποιασδήποτε χρηματικής ποινής ή άλλου χρηματικού ποσού, την εξεύρεση εγγυητών, την ανάληψη προσωπικής υποχρέωσης ή την παροχή οποιασδήποτε εγγύησης.

Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας. **137.**—(1) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται—
4(α) του 54(I) του 1998. (α) να ασκήσει έφεση ή να εγκρίνει την άσκηση έφεσης από αθωωτική απόφαση Κακουργιοδικείου ή Επαρχιακού Δικαστηρίου για οποιοδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:

(i) ότι δεν υπήρξε απόδειξη βάσει της οποίας το Δικαστήριο μπορούσε εύλογα να διαπιστώσει πραγματικό γεγονός ή γεγονότα αναγκαία για τη θεμελίωση της απόφασης αυτής·

(ii) ότι απόδειξη έγινε πλημμελώς δεκτή ή αποκλείστηκε·

(iii) ότι ο νόμος εφαρμόστηκε πλημμελώς επί των πραγματικών γεγονότων·

(iv) ότι υπήρξε αντικανονικότητα διαδικασίας·

4(β) του 54(I) του 1998. (β) να ασκήσει έφεση ή να εγκρίνει την άσκηση έφεσης από απόφαση Κακουργιοδικείου ή Επαρχιακού Δικαστηρίου για το λόγο ότι η ποινή ήταν ανεπαρκής.

4(γ) του 54(I) του 1998. (2) Έφεση δυνάμει του άρθρου αυτού ασκείται με την πρόκληση παράδοσης ειδοποίησης έφεσης στον Πρωτοκολλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου εναντίον της απόφασης του οποίου ασκείται η έφεση ή στον Πρωτοκολλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου της επαρχίας όπου συνεδρίασε το Κακουργιοδικείο κατά της αποφάσεως του οποίου ασκείται η έφεση εντός δεκατεσσάρων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση.

- (3) Κάθε ειδοποίηση έφεσης δυνάμει του άρθρου αυτού είναι στον καθορισμένο τύπο. υπογράφεται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή από τέτοιο πρόσωπο ως αυτός ήθελε εξουσιοδοτήσει για το σκοπό αυτό και εκθέτει πλήρως τους λόγους επί τους οποίους αυτή βασίζεται.
- 4(δ) του 54(I) του 1998. (4) Σε περίπτωση άσκησης από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας έφεσης κατά απόφασης Κακουργιοδικείου, τα έξοδα του εφεσιβλήτου, όπως θα καθοριστούν από τον Αρχιπρωτοκολλητή, καταβάλλονται από τη Δημοκρατία.
- 2 του 14(I) του 2001. Έφεση από διάταγμα κράτησης. 11 του 7(I) του 2012. **137A.** Κάθε απόφαση δικαστηρίου που εκδίδεται δυνάμει των άρθρων 17, 48 ή 92 η οποία είτε διατάσσει τη φυλάκιση του κατηγορουμένου ή διατάσσει την απόλυσή του, υπόκειται σε έφεση και εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις των εδαφίων (2) και (4) του άρθρου 132 και των εδαφίων (2) και (3) του άρθρου 137, αναλόγως της περιπτώσεως.
- Τύπος ειδοποίησης και αίτηση για άδεια έφεσης. **138.** Κάθε ειδοποίηση έφεσης και κάθε αίτηση για άδεια έφεσης —
- (α) είναι στον καθορισμένο τύπο·
- (β) υπογράφεται από τον εφεσειόντα ή το δικηγόρο του·
- (γ) εκθέτει πλήρως τους λόγους επί τους οποίους αυτή βασίζεται·
- (δ) κατονομάζει κάποια διεύθυνση εντός των δημοτικών ορίων της κύριας πόλης της Επαρχίας στην οποία αυτός δικάστηκε όπου όλες οι ειδοποιήσεις, κλήσεις, διατάγματα, και άλλες γραπτές κοινοποιήσεις δύναται να αφήνονται για αυτόν, και καμιά ειδοποίηση έφεσης ή αίτησης για άδεια έφεσης είναι έγκυρη εκτός αν πληρεί τις απαιτήσεις του άρθρου αυτού.
- Διαδικασία για την παραλαβή ειδοποίησης, ή αίτησης για άδεια έφεσης. **139.**—(1) Μετά την παραλαβή ειδοποίησης έφεσης ή αίτησης για άδεια έφεσης από απόφαση Κακουργιοδικείου, ο Αρχιπρωτοκολλητής καταχωρεί αυτή και αμέσως ζητά από τον Πρόεδρο του Κακουργιοδικείου να του διαβιβάσει τα έγγραφα και τεκμήρια που καθορίζονται στο εδάφιο (3) του άρθρου αυτού.
- (2) Μετά την παραλαβή ειδοποίησης έφεσης ή αίτησης για άδεια έφεσης από απόφαση μέλους Επαρχιακού Δικαστηρίου, ο Πρωτοκολλητής του Επαρχιακού Δικαστηρίου καταχωρίζει αυτή και αμέσως, διαβιβάζει στον Αρχιπρωτοκολλητή τα έγγραφα και τεκμήρια που καθορίζονται στο εδάφιο (3) του άρθρου αυτού.
- (3) Τα έγγραφα και τεκμήρια που θα διαβιβαστούν όπως προβλέπεται στα εδάφια (1) και (2) του άρθρου αυτού είναι τα ακόλουθα:
- (α) το Κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε στο Κακουργιοδικείο ή το κατηγορητήριο ανάλογα με την περίπτωση·
- (β) οι σημειώσεις αποδείξεων·
- (γ) οποιαδήποτε κατάθεση η οποία δυνατό να δόθηκε από τον εφεσειόντα ή τον αιτούμενο ενώπιον του Δικαστηρίου·
- (δ) όλα τα έγγραφα τα οποία δυνατόν να κατατέθηκαν ως αποδεικτικά στοιχεία την φύλαξη των οποίων έχει το Δικαστήριο ή κυρωμένα αντίγραφα οποιουδήποτε από αυτά του οποίου τη φύλαξη δεν έχει το Δικαστήριο·
- (ε) τέτοια τεκμήρια, άλλα ή έγγραφα τα οποία δύνανται ευχερώς να αποσταλούν·
- (στ) όταν η έφεση είναι από απόφαση μέλους Επαρχιακού Δικαστηρίου η ειδοποίηση έφεσης ή η αίτηση για άδεια έφεσης, ανάλογα με την περίπτωση.

(4) Τα έγγραφα και τεκμήρια που καθορίζονται στο εδάφιο (3) του άρθρου αυτού μαζί με την ειδοποίηση έφεσης ή την αίτηση για άδεια έφεσης δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου αυτού απαρτίζουν τον φάκελο δικογραφίας (στο παρόν Μέρος αναφέρεται ως "ο φάκελος δικογραφίας").

Διαδικασία μετά την παραλαβή του φακέλου δικογραφίας. **140.**—(1) Στην περίπτωση αίτησης για άδεια έφεσης, ο Αρχιπρωτοκολλητής, αμέσως μόλις αυτό καταστεί ευχερές μετά την παραλαβή του φακέλου δικογραφίας, παρουσιάζει αυτόν σε δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου που συνεδριάζει όχι επί ακροατηρίου (σε περίπτωση έφεσης από απόφαση Κακουργιοδικείου, αυτός να μην είναι ο Δικαστής που προήδρευσε στη δίκη) για εξέταση της αίτησης και λήψη απόφασης επί αυτής.

14(α) του 6/53 (2) Ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αφού μελετήσει τον φάκελο δικογραφίας, δύναται —

(α) να αρνηθεί άδεια για έφεση·

(β) να ορίσει ημερομηνία για να παρουσιαστεί ενώπιόν του, ο αιτούμενος ή ο δικηγόρος του και να δείξει λόγο για τον οποίο πρέπει να χορηγηθεί άδεια έφεσης. Ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κατά την ημερομηνία που ορίστηκε, ακούει τον αιτούμενο ή το δικηγόρο του μονομερώς και είτε αρνείται ή χορηγεί την άδεια έφεσης·

(γ) να χορηγήσει άδεια έφεσης για όλους ή για οποιοδήποτε από τους λόγους που εκτίθενται στην αίτηση για άδεια έφεσης ως ήθελε οριστεί στην άδεια αυτή ή για το λόγο ότι υπήρξε ουσιωδώς πλημμελής απονομή της δικαιοσύνης, ακόμα και αν πλημμελής απονομή της δικαιοσύνης δεν εκτίθεται ως λόγος έφεσης στην αίτηση για άδεια έφεσης·

Νοείται ότι αν χορηγηθεί άδεια έφεσης για το λόγο ότι υπήρξε ουσιωδώς πλημμελής απονομή της δικαιοσύνης και τέτοιος λόγος δεν ορίζεται μεταξύ των λόγων έφεσης, ο Δικαστής που χορηγεί την άδεια ορίζει τις αιτίες επί των οποίων βασίζεται ο λόγος αυτός.

(3) Όταν, κατά τη γνώμη του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου ο οποίος αρνείται τη χορήγηση άδειας έφεσης, η αίτηση για τέτοια άδεια ήταν επιπόλαια, αυτός δύναται να διατάξει όπως η ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο που την εξέδικασε αρχίζει να εκτίεται από την ημερομηνία της άρνησης αυτής, ανεξάρτητα του ότι ο κατάδικος, εν τω μεταξύ, τελούσε σε φυλάκιση.

(4) Κάθε διάταγμα Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου για αίτηση άδειας έφεσης καταγράφεται από αυτόν στο φάκελο δικογραφίας και είναι οριστικό και αμετάκλητο και κοινοποιείται από τον Αρχιπρωτοκολλητή στον αιτούμενο ή το δικηγόρο του και, όταν δεν χορηγείται άδεια έφεσης και ο αιτούμενος τελεί σε φυλάκιση, στον υπεύθυνο λειτουργό της φυλακής με κοινοποίηση στο φυλακισμένο.

Ορισμός ημερομηνίας για ακρόαση έφεσης και η ειδοποίηση προς αυτό. **141.**—(1) Ο Αρχιπρωτοκολλητής, αμέσως όταν αυτό ήθελε είναι ευχερές μετά την παράδοση ή την παραλαβή ειδοποίησης έφεσης ή μετά τη χορήγηση άδειας έφεσης, ανάλογα με την περίπτωση —

(α) ορίζει το χρόνο ακρόασης της έφεσης·

(β) ειδοποιεί για αυτό στην περίπτωση ιδιωτικής μήνυσης το μηνυτή ή το δικηγόρο του και σε κάθε άλλη περίπτωση το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας·

(γ) διαβιβάζει στον υπεύθυνο της αστυνομίας της επαρχίας στην οποία βρίσκεται ο τόπος που κατονομάζεται από τον εφεσείοντα ως διεύθυνση επίδοσης ειδοποιήσεων, γραπτή ειδοποίηση για το χρόνο που έχει οριστεί για να επιδοθεί στον εφεσείοντα όπως προβλέπεται στο εδάφιο (2) του άρθρου αυτού.

(2) Επίδοση της ειδοποίησης όπως προβλέπεται στην παράγραφο (γ) του εδαφίου (1)

του άρθρου αυτού γίνεται από αστυνομικό ή από λειτουργό του Δικαστηρίου ή από τέτοιο άλλο πρόσωπο ως ήθελε διατάζει Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου με επίδοση της ειδοποίησης στον εφεσεύοντα ή αφήνοντας αυτή στη διεύθυνση επίδοσης του εφεσεύοντα και πιστοποιητικό της επίδοσης που φέρει την ιδιόχειρη υπογραφή του λειτουργού αυτού ή προσώπου αποτελεί απόδειξη ότι η ειδοποίηση επιδόθηκε κανονικά.

(3) Αν φαίνεται στον Αρχιπρωτοκολλητή ότι οποιαδήποτε ειδοποίηση έφεσης εναντίον καταδίκης η οποία φέρεται ότι βασίζεται σε λόγο έφεσης που επάγεται νομικό ζήτημα μόνο, δεν αποδεικνύει οποιοδήποτε ουσιώδη λόγο έφεσης, ο Αρχιπρωτοκολλητής δύναται, αντί να προχωρήσει όπως προβλέπεται στο εδάφιο (1) του άρθρου αυτού να παραπέμψει την έφεση στο Ανώτατο Δικαστήριο για συνοπτική εκδίκαση, και όταν η υπόθεση παραπέμπεται με αυτό τον τρόπο, το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται, αν θεωρεί ότι η έφεση είναι επιπόλαια ή προς παρενόχληση, και ότι δύναται να εκδικαστεί χωρίς να την αναβάλει για πλήρη ακρόαση, να απορρίψει την έφεση συνοπτικά, χωρίς να καλέσει οποιοδήποτε πρόσωπο να παραστεί κατά την ακρόαση ή να εμφανιστεί εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας σε αυτή.

Εγκατάλειψη έφεσης ή αίτησης για άδεια έφεσης. **142.** Εφεσεύοντας ή αιτούμενος δύναται να εγκαταλείψει την έφεση ή αίτησή του ειδοποιώντας για την εγκατάλειψη αυτή τον Αρχιπρωτοκολλητή και, αμέσως μετά τη λήψη της ειδοποίησης αυτής από τον Αρχιπρωτοκολλητή, η έφεση ή η αίτηση, ανάλογα με την περίπτωση, θεωρείται ότι απορρίφθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Διαδικασία κατά την ακρόαση έφεσης. **143.**—(1) Κάθε εφεσεύοντας, ανεξάρτητα του ότι τελεί υπό κράτηση δικαιούται να είναι παρών κατά την ακρόαση της έφεσης αν εξέφρασε τέτοια επιθυμία στην ειδοποίηση έφεσης, ή στην αίτηση για άδεια έφεσης.

(2) Κατά την ακρόαση της έφεσης ο εφεσεύοντας ή ο δικηγόρος του ακούεται πρώτος προς υποστήριξη της έφεσης και ύστερα ο εφεσίβλητος ή ο δικηγόρος του, αν είναι παρών, ακούεται εναντίον αυτής.

(3) Αν ο εφεσεύοντας ή ο δικηγόρος του δεν εμφανιστεί προς υποστήριξη της έφεσής του, το Δικαστήριο εξετάζει την έφεση και δύναται να εκδώσει τέτοιο διάταγμα επί αυτής ως ήθελε θεωρήσει σκόπιμο.

(4) Αν, κατά την ακρόαση έφεσης, ο εφεσίβλητος ή ο δικηγόρος του δεν είναι παρών, το Δικαστήριο δεν εκδίδει διάταγμα που να επηρεάζει αυτόν δυσμενώς, εκτός αν είναι ικανοποιημένο ότι αυτός ειδοποιήθηκε για την ημερομηνία που ορίστηκε για την ακρόαση της έφεσης.

(5) Όταν, ασκείται έφεση κατά αθωωτικής απόφασης, δύναται να εκδοθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο ένταλμα που να διατάσσει όπως ο κατηγορούμενος συλληφθεί και προσαχθεί ενώπιόν του και δύναται να φυλακίσει αυτόν εφόσον εκκρεμεί η εκδίκαση της έφεσης ή να τον απολύσει με εγγύηση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν ακούει οποιοδήποτε διάδικο εκτός επί των λόγων της έφεσης. **144.** Το Ανώτατο Δικαστήριο ακούει και κρίνει την έφεση μόνο επί των λόγων που εκτίθενται στην ειδοποίηση έφεσης ή στο διάταγμα που χορηγεί την άδεια έφεσης:

Νοείται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται όταν κατά την ακρόαση έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο είναι της γνώμης ότι υπήρξε ουσιώδης πλημμελής απονομή της δικαιοσύνης.

Εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά την εκδίκαση εφέσεων. **145.** Κατά την εκδίκαση έφεσης κατά καταδίκης, το Ανώτατο Δικαστήριο, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 153 του Νόμου αυτού, δύναται—

(α) να απορρίψει την έφεση·

(β) να επιτρέψει την έφεση και να ακυρώσει την καταδικαστική απόφαση αν θεωρεί ότι η καταδικαστική απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί για το λόγο ότι ήταν, αφού ληφθεί υπόψη η απόδειξη που προσάχθηκε, αδικαιολόγητη ή ότι η απόφαση του Δικαστηρίου

που εκδίκασε, έπρεπε να ακυρωθεί λόγω πλημμελούς απόφασης επί νομικού ζητήματος ή για το λόγο ότι υπήρξε ουσιώδης πλημμελής απονομή της δικαιοσύνης:

Νοείται ότι το Ανώτατο Δικαστήριο, ανεξάρτητα της γνώμης του ότι το ζήτημα που εγείρεται στην έφεση μπορεί να αποφασιστεί υπέρ του εφεσεύοντος, δυνατό να απορρίψει την έφεση αν κρίνει ότι δεν προέκυψε πράγματι ουσιώδης πλημμελής απονομή της δικαιοσύνης·

(γ) να ακυρώσει την καταδικαστική απόφαση και να καταδικάσει τον εφεσεύοντα για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα για το οποίο θα μπορούσε να καταδικαστεί από το Δικαστήριο που εκδίκασε βάσει της απόδειξης που προσάχθηκε και να επιβάλει σε αυτό ποινή ανάλογα·

(δ) να διατάξει νέα δίκη ενώπιον του Δικαστηρίου που επέβαλε ποινή ή ενώπιον οποιουδήποτε άλλου Δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία επί του ζητήματος·

(2) Κατά την εκδίκαση έφεσης κατά ποινής, το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να αυξήσει, μειώσει ή μετατρέψει την ποινή·

(3) Κατά την εκδίκαση έφεσης που ασκήθηκε από ή με έγκριση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας —

(α) από αθωωτική απόφαση, το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται —

(i) να ακυρώσει την απόφαση αυτή και να καταδικάσει και επιβάλει στον κατηγορούμενο ποινή για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα για το οποίο θα ηδύνατο να καταδικαστεί βάσει της απόδειξης που προσάχθηκε·

(ii) να διατάξει όπως διεξαχθεί περαιτέρω έρευνα ή όπως ο κατηγορούμενος επαναδικασθεί·

(iii) να απορρίψει την έφεση·

(β) από απόφαση για το λόγο ότι η ποινή ήταν ανεπαρκής το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται —

(i) να αυξήσει την ποινή·

(ii) να απορρίψει την έφεση·

Συμπληρωματικές 146. Κατά την ακρόαση έφεσης και σε οποιοδήποτε στάδιο αυτής πριν από την τελική εξουσίες του Ανώτατου Δικαστηρίου κατά την ακρόαση έφεσης·

απόφαση, το Ανώτατο Δικαστήριο, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 153 δύναται—

(α) να καλέσει το Δικαστήριο που εκδίκασε να παράσχει οποιοσδήποτε πληροφορίες τις οποίες το Ανώτατο Δικαστήριο θεωρεί αναγκαίες πέρα από αυτές που παρέχονται από το φάκελο δικογραφίας·

(β) να ακούσει περαιτέρω μαρτυρία και να επιφυλάξει την απόφαση μέχρις ότου ακουστεί η περαιτέρω αυτή μαρτυρία·

(γ) να δεχτεί μαρτυρία που αποκλείστηκε πλημμελώς από το Δικαστήριο που εκδίκασε, οποτεδήποτε είναι της γνώμης ότι, αν η μαρτυρία αυτή δεν είχε αποκλειστεί, αυτή θα επηρέαζε τη διαπίστωση πραγματικού γεγονότος που έγινε από το Δικαστήριο αυτό, το οποίο ήταν ουσιώδες για την υπόθεση και, κατά τη λήψη της μαρτυρίας αυτής, να προβεί σε τέτοια διαπίστωση πραγματικού γεγονότος όπως κατά τη γνώμη του έπρεπε να γινόταν από το Δικαστήριο που εκδίκασε, αν η μαρτυρία αυτή δεν είχε αποκλειστεί·

(δ) όταν είναι της γνώμης ότι μαρτυρία έγινε δεκτή λανθασμένα από το Δικαστήριο που εκδίκασε, να προβεί σε τέτοια διαπίστωση πραγματικού γεγονότος όπως κατά τη

γνώμη του έπρεπε να γινόταν από το Δικαστήριο αυτό, αν η μαρτυρία αυτή δεν γινόταν δεκτή.

16 του 165(I) του 2011. (ε) όταν η έφεση είναι απόφαση μέλους Επαρχιακού Δικαστηρίου, να διατάζει τη λήψη περαιτέρω μαρτυρίας είτε γενικά είτε επί κάποιου συγκεκριμένου σημείου ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου το οποίο επέβαλε την ποινή.

Εξουσία του Ανώτατου Δικαστηρίου σχετικά με την έναρξη ή αναστολή της ποινής κλπ. 2 του 12/75. **147.**—(1) Ο χρόνος κατά τον οποίο ο καταδικασθείς τελούσε υπό κράτηση ενώ εκκρεμούσε η εκδίκαση της έφεσης, υπολογίζεται εκτός αν το Δικαστήριο ήθελε διατάξει διαφορετικά, ως μέρος του χρόνου της ποινής στην οποία αυτός υπόκειται. (2) Αν η έφεση επιτραπεί και ακυρωθεί η καταδίκη, ο εφεσείοντας αφήνεται αμέσως ελεύθερος και οποιαδήποτε ήδη χρηματική ποινή που καταβλήθηκε επιστρέφεται.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (1) και (2) του άρθρου αυτού, το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να εκδώσει τέτοιο διάταγμα και να δώσει τέτοιες οδηγίες σε σχέση με την περαιτέρω διαδικασία και την κράτηση του εφεσείοντα ή την απόλυσή του με εγγύηση ή την αναστολή της πληρωμής οποιασδήποτε χρηματικής ποινής ως αυτό ήθελε θεωρήσει σκόπιμο.

Επιφύλαξη νομικών ζητημάτων και παραπομπή ζητήματος με υπόμνημα στο Ανώτατο Δικαστήριο

Νομικό ζήτημα που επιφυλάχτηκε για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο. **148.**—(1) Δικαστήριο το οποίο ασκεί ποινική δικαιοδοσία δύναται, και με αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας πρέπει, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, να επιφυλάξει για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο νομικό ζήτημα που εγείρεται κατά τη διάρκεια της δίκης οποιουδήποτε προσώπου.

(2) Σε κάθε τέτοια περίπτωση ο Πρόεδρος του Κακουργιοδικείου ή ο Δικαστής που εκδικάζει, ανάλογα με την περίπτωση, ετοιμάζει έκθεση του νομικού ζητήματος που επιφυλάχτηκε με τα περιστατικά υπό τα οποία αυτό εγέρθηκε και διαβιβάζει αντίγραφο αυτής στον Αρχιπρωτοκολλητή.

(3) Το Ανώτατο Δικαστήριο εξετάζει και αποφασίζει για το νομικό ζήτημα που επιφυλάχτηκε και δύναται —

(α) αν το Δικαστήριο καταδίκασε τον κατηγορούμενο —

(i) να επικυρώσει την καταδίκη·

(ii) να ακυρώσει την καταδίκη όποτε στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος αθώνεται·

(iii) να διατάζει όπως η απόφαση του Δικαστηρίου ακυρωθεί και όπως αντί αυτής, εκδοθεί απόφαση από το Δικαστήριο όπως έπρεπε να εκδιδόταν κατά τη δίκη·

(β) αν το Δικαστήριο δεν έχει εκδώσει την απόφασή του, να επαναπέμψει σε αυτό την υπόθεση μαζί με τη γνωμοδότηση του Ανώτατου Δικαστηρίου για το νομικό ζήτημα που επιφυλάχτηκε.

Παραπομπή από Δικαστή ζητήματος με υπόμνημα για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο. **149.**—(1) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας και οποιοσδήποτε διάδικος που δεν είναι ικανοποιημένος από την απόφαση Δικαστή που ασκεί συνοπτική ποινική δικαιοδοσία λόγω του ότι είναι εσφαλμένη επί νομικού σημείου ή λόγω του ότι είναι καθ' υπέρβαση της δικαιοδοσίας ή των εξουσιών του Δικαστή δύναται, εντός του χρόνου που προσδιορίζεται στο εδάφιο (7) του άρθρου αυτού, να ζητήσει γραπτώς από το Δικαστή που έκδωσε την απόφαση να παραπέμψει με υπόμνημα το ζήτημα εκθέτοντας τα γεγονότα και τους λόγους της απόφασης αυτής, για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο.

(2) Αν ο Δικαστής είναι της γνώμης ότι η αίτηση είναι επιπόλαια, αυτός δύναται να αρνηθεί να παραπέμψει το ζήτημα αλλά, σε κάθε τέτοια περίπτωση, κατόπι παράκλησης του αιτούμενου, αυτός υπογράφει και παραδίνει σε αυτόν πιστοποιητικό για την άρνηση αυτή:

Νοείται ότι ο Δικαστής πρέπει να μην αρνηθεί να παραπέμψει ζήτημα όταν η αίτηση για το σκοπό αυτό υποβάλλεται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

(3) Όταν Δικαστής αρνείται να παραπέμψει ζήτημα, είναι νόμιμο για τον αιτούμενο να ζητήσει από το Ανώτατο Δικαστήριο με ένορκη δήλωση επί των γεγονότων διάταγμα που καλεί το Δικαστή ως επίσης και τον άλλο διάδικο στη διαδικασία να δείξουν λόγο γιατί το ζήτημα δεν θα έπρεπε να παραπεμφθεί με υπόμνημα και το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να καταστήσει το διάταγμα αυτό απόλυτο ή να ακυρώσει αυτό και ο Δικαστής, αφού επιδοθεί σε αυτόν το απόλυτο αυτό διάταγμα, παραπέμπει το ζήτημα με υπόμνημα ανάλογα.

(4) Ζήτημα που παραπέμπεται με υπόμνημα πρέπει να είναι σε τέτοιο τύπο ως ήθελε καθοριστεί. υπογράφεται από το Δικαστή και αφήνεται στον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου εντός δεκατεσσάρων ημερών μετά την ημερομηνία της υποβολής της αίτησης για αυτό ή της επίδοσης απόλυτου διατάγματος όπως προβλέπεται στο εδάφιο (3) του άρθρου αυτού.

(5) Ο αιτούμενος εντός δέκα ημερών από την παρέλευση της προθεσμίας που μνημονεύεται στο εδάφιο (4) του άρθρου αυτού προσέρχεται για παραλαβή του ζητήματος που παραπέμφθηκε και το διαβιβάζει στον Αρχιπρωτοκολλητή και, εντός της ίδιας προθεσμίας ειδοποιεί για αυτό γραπτώς, υπογράφοντας ο ίδιος ή ο δικηγόρος του, τον άλλο διάδικο στη διαδικασία, μαζί με αντίγραφο της αίτησης και επίσημο αντίγραφο του ζητήματος που παρεπέμφθηκε.

(6) Το Ανώτατο Δικαστήριο εξετάζει και αποφασίζει επί του σημείου που εγείρεται στο ζήτημα που παραπέμφθηκε δυνάμει του άρθρου αυτού και δύναται—

(α) να ακυρώσει, επικυρώσει ή τροποποιήσει την απόφαση σε σχέση με την οποία το ζήτημα παραπέμφθηκε·

(β) να επαναστεύει το ζήτημα στο Δικαστή μαζί με τη γνωμοδότηση του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί αυτού·

(γ) αν το ζήτημα που παραπέμφθηκε αφορά αθωωτική απόφαση, αυτό το ίδιο να καταδικάσει και επιβάλει τέτοια ποινή όπως έπρεπε να είχε επιβληθεί κατά τη δίκη·

(δ) να προκαλέσει την επιστροφή του ζητήματος προς τροποποίηση οπότε στην περίπτωση αυτή αυτό τροποποιείται ανάλογα και εκδίδεται απόφαση μετά την τροποποίηση αυτού·

(ε) να εκδώσει τέτοιο άλλο διάταγμα όπως απαιτεί η δικαιοσύνη.

(7) Όταν η αίτηση για παραπομπή ζητήματος με υπόμνημα υποβάλλεται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αυτή πρέπει να υποβάλλεται εντός δεκατεσσάρων ημερών από την ημερομηνία της απόφασης σε σχέση με την οποία υποβάλλεται η αίτηση.

Σε κάθε άλλη περίπτωση αυτή υποβάλλεται εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της απόφασης αυτής.

(8) Κάθε καταδικασθείς από Επαρχιακό Δικαστήριο, ο οποίος ζητά από το Δικαστήριο αυτό την παραπομπή ζητήματος με υπόμνημα, θεωρείται ότι εγκατάλειψε οποιοδήποτε δικαίωμα να ζητήσει από το Ανώτατο Δικαστήριο άδεια άσκησης έφεσης.

Γενικές Διατάξεις

Ειδοποιήσεις κλπ., που αφήνονται σε κατονομαζόμενες διευθύνσεις. **150.** Αν ειδοποίηση, κλήση, διάταγμα ή άλλη γραπτή επικοινωνία που δίνεται ή εκδίδεται για οποιοδήποτε από τους σκοπούς του Μέρους αυτού, αφήνεται στη διεύθυνση που κατονομάζεται από οποιοδήποτε πρόσωπο σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους αυτού, θεωρείται ότι λήφθηκε από το πρόσωπο αυτό και ότι περιήλθε σε γνώση του.

Έξοδα έφεσης. **151.**—(1) Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει εξουσία σε κάθε διαδικασία δυνάμει του Μέρους αυτού να επιδικάζει όπως καταβληθούν από τους διαδίκους σε αυτή ή στους διαδίκους σε αυτή τέτοια έξοδα ως αυτό ήθελε θεωρήσει σκόπιμο:

Νοείται ότι δεν εκδίδεται τέτοιο διάταγμα εναντίον Νομικού Λειτουργού.

(2) Οποιαδήποτε έξοδα που επιδικάστηκαν δυνάμει του άρθρου αυτού είναι εισπρακτέα κατά τον τρόπο που προβλέπεται για την είσπραξη χρηματικών ποινών δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού.

Η δικαστική απόφαση καταχωρείται σε βιβλία κλπ. **152.** Κάθε απόφαση ή διάταγμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου που εκδίδεται δυνάμει του Μέρους αυτού συντάσσεται και καταχωρείται σε βιβλίο που τηρείται για τον εν λόγω σκοπό· υπογράφεται από έναν από τους Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου και αντίγραφο αυτή πιστοποιημένο από τον Αρχιπρωτοκολλητή ως γνήσιο συνάπτεται από αυτόν στο φάκελο της δικογραφίας.

Καμιά δικαστική απόφαση δεν ανατρέπεται κατά την έφεση λόγω παρατυπίας ή ασυμφωνίας, εκτός αν η ένσταση υποβλήθηκε κατά τη δίκη. **153.** Καμιά απόφαση, διαπίστωση γεγονότος, ποινή ή διάταγμα του Δικαστηρίου που εκδίκασε δεν ανατρέπεται ή μεταβάλλεται κατά την έφεση λόγω οποιασδήποτε ένστασης εναντίον οποιουδήποτε κατηγορητηρίου, κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο, κλήσης ή εντάλματος για οποιοδήποτε ισχυριζόμενο ουσιαστικό ή τυπικό μειονέκτημα σε αυτό εκτός αν η ένσταση αυτή εγέρθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου του οποίου η απόφαση εκκαλείται, ούτε λόγω οποιασδήποτε ασυμφωνίας μεταξύ του κατηγορητηρίου αυτού, του κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε κακούργιοδικείο, κλήσης, ή εντάλματος και της μαρτυρίας που προσάχθηκε προς υποστήριξη αυτών εκτός αν η ένσταση αυτή εγέρθηκε παρόμοια και το Δικαστήριο που εκδίκασε αρνήθηκε να αναβάλει την ακρόαση της υπόθεσης άνκαι αποδείχτηκε ότι με την ασυμφωνία αυτή ο εφεσεύοντας εξαπατήθηκε ή παραπλανήθηκε:

Νοείται ότι αν ο εφεσεύοντας δεν αντιπροσωπεύετο από δικηγόρο κατά την ακρόαση ενώπιον του εκδικάσαντος Δικαστηρίου, το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να επιτρέψει όπως εγερθεί οποιαδήποτε τέτοια ένσταση.

ΜΕΡΟΣ VI

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Γενικές εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας σε ποινικές διαδικασίες

Αναστολή δίωξης σε ποινικές υποθέσεις. **154.**—(1) Σε οποιαδήποτε ποινική διαδικασία και σε οποιοδήποτε στάδιο αυτής πριν από την απόφαση ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται να καταχωρήσει αναστολή δίωξης, είτε ανακοινώνοντας αυτό στο Δικαστήριο είτε πληροφορώντας το Δικαστήριο γραπτώς ότι η Δημοκρατία προτίθεται να διακόψει τη διαδικασία και για αυτό ο κατηγορούμενος αμέσως απαλλάσσεται ως προς το κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακούργιοδικείο για το οποίο καταχωρείται η αναστολή δίωξης.

(2) Όταν καταχωρείται αναστολή δίωξης, αν ο κατηγορούμενος φυλακίστηκε, αυτός απολύεται ή αν τελεί υπό εγγύηση το γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση ακυρώνεται, και, αν ο κατηγορούμενος δεν βρίσκεται ενώπιον του Δικαστηρίου όταν καταχωρείται η αναστολή δίωξης, ο Πρωτοκολλητής ή άλλος αρμόδιος λειτουργός του Δικαστηρίου, αν ο κατηγορούμενος τελεί υπό κράτηση, προκαλεί την επίδοση αμέσως γραπτής

ειδοποίησης σχετικά με την καταχώριση της αναστολής δίωξης στο πρόσωπο που έχει τη φύλαξη του κατηγορούμενου και η ειδοποίηση αυτή είναι επαρκής εξουσιοδότηση για να απολύσει τον κατηγορούμενο σε σχέση με το κατηγορητήριο ή το κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο για το οποίο καταχωρείται η αναστολή δίωξης, ή, αν ο κατηγορούμενος δεν τελεί υπό κράτηση, προκαλεί την επίδοση αμέσως τέτοιας γραπτής ειδοποίησης στον κατηγορούμενο και τους εγγυητές του, αν υπάρχουν, και πρέπει όπως, σε κάθε περίπτωση, να προκαλέσει επίδοση παρόμοιας ειδοποίησης σε κάθε μάρτυρα που δεσμεύτηκε να εμφανιστεί.

(3) Όταν καταχωρείται αναστολή δίωξης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, η απαλλαγή του κατηγορούμενου δεν συνιστά κώλυμα για οποιαδήποτε μεταγενέστερη διαδικασία εναντίον αυτού για το ίδιο ποινικό αδίκημα ή λόγω των ίδιων πραγματικών γεγονότων.

4 του 160(I) του 2012. **155.** Όταν πρόσωπο έχει παραπεμφθεί σε δίκη βάσει κατηγορητηρίου που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται, αν έχει τη γνώμη ότι η υπόθεση δύναται κατάλληλα να εκδικαστεί συνοπτικά δυνάμει των εξουσιών τις οποίες έχει το Δικαστήριο συνοπτικής διαδικασίας, να δώσει οδηγίες όπως η υπόθεση αυτή εκδικαστεί και αποφασιστεί από τέτοιο Δικαστήριο, ανεξάρτητα από το ότι το ποινικό αυτό αδίκημα δεν μπορούσε άλλως να είναι δικάσιμο από τέτοιο Δικαστήριο.

Μεταβίβαση εξουσιών από Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας να παραπέμψει υπόθεση σε κατώτερο Δικαστήριο. **156.** Εξαιρούμενης της εξουσίας άσκησης έφεσης από απόφαση Επαρχιακού Δικαστηρίου δύναται των διατάξεων του άρθρου 137, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται με έγγραφο που έχει την υπογραφή του η με ειδοποίηση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να μεταβιβάσει όλες ή οποιαδήποτε από τις υπόλοιπες εξουσίες που χορηγούνται σε αυτόν δυνάμει του Νόμου αυτού στο Γενικό Αντιεισαγγελέα ή σε Δικηγόρο της Δημοκρατίας, και η άσκηση οποιασδήποτε τέτοιας εξουσίας από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα ή Δικηγόρο της Δημοκρατίας ισχύει ωσάν η εξουσία αυτή να ασκήθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

Εγγύηση και προσωπική υποχρέωση

Απόλυση με εγγύηση. **157.**—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου αυτού, Δικαστήριο που ασκεί ποινική δικαιοδοσία δύναται, αν θεωρεί ότι είναι σωστό, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να απολύσει με εγγύηση οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο κατηγορήθηκε ή καταδικάστηκε για ποινικό αδίκημα, με την εκτέλεση από το πρόσωπο αυτό γραμματίου απόλυσης με εγγύηση όπως προβλέπεται στο Νόμο αυτό.

(2) Σε καμιά περίπτωση δεν απολύεται με εγγύηση πρόσωπο στο οποίο επιβλήθηκε η θανατική ποινή και κανένα πρόσωπο που κατηγορείται για ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με τη θανατική ποινή δεν απολύεται με εγγύηση, εκτός κατόπι διατάγματος Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση. **158.**—(1) Κάθε γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση πρέπει να είναι στον καθορισμένο τύπο και να περιλαμβάνει αναγνώριση εκ μέρους του προσώπου που το εκτελεί ότι αυτό οφείλει στη Δημοκρατία το χρηματικό ποσό που ορίζεται σε αυτό, υπό τον όρο ότι το γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση ακυρώνεται αν το πρόσωπο αυτό παραστεί κατά το χρόνο και τόπο που αναφέρεται στο γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση και αν συνεχίσει να παρίσταται με τον τρόπο αυτό μέχρις ότου διαταχτεί άλλως από το Δικαστήριο.

(2) Το Δικαστήριο δύναται να απαιτήσει όπως γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση εκτελεστεί με ή χωρίς εγγυητές.

(3) Όταν πρόσωπο υποχρεώνεται να εκτελέσει γραμμάτιο απόλυσης με ή χωρίς εγγυητές, δύναται να επιτραπεί σε αυτό να καταθέσει στο Γενικό Λογιστή τέτοιο χρηματικό ποσό ως ήθελε οριστεί από το Δικαστήριο αντί της εκτέλεσης γραμματίου απόλυσης με εγγύηση.

Εξουσία αύξησης εγγύησης και διαταγής επαρκών εγγυητών. **159.** Αν το Δικαστήριο το οποίο απέλυσε πρόσωπο με εγγύηση είναι ικανοποιημένο ότι για οποιοδήποτε λόγο το ποσό έπρεπε να αυξηθεί ή ότι οι εγγυητές είναι ή κατέστησαν ανεπαρκείς, αυτό δύναται να εκδώσει ένταλμα σύλληψης που να διατάσσει όπως το πρόσωπο που απολύθηκε με εγγύηση προσαχθεί ενώπιον αυτού και δύναται να το διατάξει να βρει επαρκείς εγγυητές και αν το πρόσωπο παραλείψει να ενεργήσει με τον τρόπο αυτό, δύναται να φυλακίσει αυτό.

Επικείμενη αναχώρηση από τη Δημοκρατία προσώπου που απολύθηκε με εγγύηση. 18 του 165(I) του 2011. **160.** Αν καταστεί φανερό στο Δικαστήριο με ένορκη καταγγελία ότι οποιοδήποτε πρόσωπο που απολύθηκε με εγγύηση πρόκειται να εγκαταλείψει τη Δημοκρατία, το Δικαστήριο δύναται να προκαλέσει τη σύλληψη του και να αποστείλει αυτό στη φυλακή μέχρι τη δίκη εκτός αν το Δικαστήριο θεωρήσει σκόπιμο να απολύσει πάλι αυτό με περαιτέρω εγγύηση.

Απόλυση του προσώπου που βρίσκεται υπό κράτηση και ένταλμα ελευθέρωσης. **161.** Μόλις εκτελεστεί το εγγυητικό γραμμάτιο για απόλυση το πρόσωπο που θα απολυθεί με εγγύηση απολύεται και, αν βρίσκεται στη φυλακή, το Δικαστήριο που τον απολύει με εγγύηση εκδίδει ένταλμα ελευθέρωσης που διατάσσει τον υπεύθυνο λειτουργό της φυλακής να απολύσει το πρόσωπο που θα απολυθεί με εγγύηση και ο λειτουργός αυτός μόλις λάβει το ένταλμα ελευθέρωσης απολύει αυτό αμέσως:

Νοείται ότι καμιά διάταξη του άρθρου αυτού ή του άρθρου 157 δεν λογίζεται ότι επιβάλλει την απόλυση οποιουδήποτε προσώπου που υπόκειται σε περιορισμό για ζήτημα άλλο από εκείνο σε σχέση με το οποίο εκτελέστηκε η εγγύηση.

Απαλλαγή εγγυητών. **162.**—(1) Ο εγγυητής ή οι εγγυητές σε ένα γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση δύνανται, σε οποιοδήποτε χρόνο, να ζητήσουν αστό το Δικαστήριο να ακυρώσει αυτό είτε εξ ολοκλήρου είτε κατά το μέρος που αφορά τον αιτούμενο ή αιτούμενους.

(2) Κατόπι υποβολής τέτοιας αίτησης, εκτός αν το πρόσωπο που απολύθηκε παραδίδεται νωρίτερα, το Δικαστήριο εκδίδει ένταλμα σύλληψης το οποίο διατάσσει όπως αυτό προσαχθεί ενώπιόν του.

(3) Κατόπι εμφάνισης του προσώπου αυτού με την εκούσια παράδοση του εαυτού του ή δυνάμει του εντάλματος, το Δικαστήριο διατάσσει την ακύρωση του γραμματίου απόλυσης με εγγύηση είτε εξολοκλήρου είτε κατά το μέρος που αφορά όλους τους εγγυητές ή οποιοδήποτε από αυτούς και καλεί το πρόσωπο αυτό να βρει άλλους επαρκείς εγγυητές, και αν το πρόσωπο αυτό παραλείψει να ενεργήσει με τον τρόπο αυτό, δύναται να φυλακίσει αυτό.

Θάνατος εγγυητών. **163.** Αν εγγυητής σε γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση πεθάνει πριν από την κατάπτωση της εγγύησης, η περιουσία του απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση σε σχέση με το γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση, αλλά το Δικαστήριο με διαταγή του οποίου το γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση εκτελέστηκε δύναται να ζητήσει από αυτό που απολύθηκε βάσει του τέτοιου εγγυητικού γραμματίου να βρει νέο εγγυητή ή να φυλακίσει το πρόσωπο αυτό.

Κατάπτωση γραμματίου απόλυσης με εγγύηση και η διαδικασία μετά από αυτή. **164.**—(1) Αν δεν υπάρξει συμμόρφωση σε όρο γραμματίου απόλυσης με εγγύηση το Δικαστήριο στο οποίο ή ενώπιον του οποίου ο όρος αυτός έπρεπε να εκτελείτο δύναται να οπισθογραφήσει επί αυτού πιστοποιητικό που να εκθέτει ότι ο όρος δεν εκτελέστηκε και, για αυτό, αν το ποσό του γραμματίου απόλυσης με εγγύηση δεν καταβληθεί εντός έξι ημερών μετά την επίδοση στο επηρεαζόμενο πρόσωπο διαταγής και ειδοποίησης όπως πράξει με αυτό τον τρόπο και δεν αποδεικνύεται επαρκής λόγος για την παράλειψη αυτή εντός του χρόνου που αναφέρθηκε, το ποσό της εγγύησης καθίσταται εισπρακτέο από το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που δεσμεύτηκαν με το γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση κατά τον τρόπο με τον οποίο εισπράττονται χρηματικές ποινές δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού.

(2) Το Δικαστήριο στο οποίο ή ενώπιον του οποίου ο όρος του γραμματίου απόλυσης με εγγύηση έπρεπε να εκτελείτο δύναται να μειώσει μερικώς το ποσό σε αυτό και να επιβάλει μερική μόνο πληρωμή.

Ορισμένες διατάξεις που ισχύουν για τις προσωπικές υποχρεώσεις. **165.** Οι διατάξεις των άρθρων 158 έως 164, και των δύο περιλαμβανομένων, εφαρμόζονται αφού γίνουν οι αναγκαίες προσαρμογές σε οποιαδήποτε προσωπική υποχρέωση που αναλήφθηκε από οποιοδήποτε πρόσωπο, δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού για την τήρηση της τάξης ή για την επίδειξη καλής διαγωγής ή υπό τον όρο ότι θα παρουσιαστεί και δεχτεί απόφαση σε κάποια μελλοντική συνεδρίαση τον Δικαστήριου ή όταν κληθεί για οποιοδήποτε άλλο ζήτημα δυνάμει των διατάξεων οποιουδήποτε εκάστοτε σε ισχύ νόμου:

Νοείται ότι, σε περίπτωση κατάπτωσης προσωπικής υποχρέωσης που τελεί υπό όρον όπως προβλέπεται πιο πάνω, οι διατάξεις του άρθρου 164 δεν εμποδίζουν το Δικαστήριο να επιβάλει οποιαδήποτε άλλη ποινή ως αυτό ήθελε θεωρήσει σκόπιμο προς αντιμετώπιση των περιστατικών της υπόθεσης και την οποία αυτό έχει την εξουσία να επιβάλει.

Έξοδα και απόδοση περιουσίας

Τρόπος καταβολής εξόδων. **166.**—(1) Τα έξοδα κάθε δημόσιας δίωξης, κατ' αρχή, καταβάλλονται από τις δημόσιες προσόδους.

(2) Κάθε διάταγμα για την καταβολή εξόδων καταρτίζεται από λειτουργό του Δικαστηρίου και παραδίνεται στο πρόσωπο που δικαιούται αυτά.

(3) Κάθε διάταγμα για την καταβολή εξόδων από τις δημόσιες προσόδους απευθύνεται προς το Διοικητή της Επαρχίας στην οποία διεξάγεται η δίκη και κάθε διάταγμα που απευθύνεται με αυτό τον τρόπο είναι επαρκής εξουσιοδότηση για κάθε Διοικητή και για κάθε πρόσωπο που ενεργεί υπό τις διαταγές του Διοικητή ως ταμίας για την επαρχία, ή άλλως για να πληρώσει το χρηματικό ποσό που αναφέρεται στο διάταγμα. Και κάθε Διοικητής όπως και άλλο πρόσωπο όπως έχει λεχθεί, κατά την προσαγωγή του διατάγματος, καταβάλλει τα χρηματικά ποσά που αναφέρονται σε αυτό στο πρόσωπο που κατονομάζεται στο διάταγμα ή σε οποιοδήποτε άλλο που είναι εξουσιοδοτημένος δεόντως να παραλάβει αυτά για λογαριασμό αυτού.

Έξοδα μαρτύρων υπεράσπισης. **167.** Το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκδικάζεται κατηγορητήριο που καταχωρίστηκε σε Κακουργιοδικείο δύναται να διατάξει όπως τα έξοδα μαρτύρων που κλήθηκαν για την υπεράσπιση και δεσμεύτηκαν με προσωπική υποχρέωση να δώσουν μαρτυρία για τον κατηγορούμενο καταβληθούν από τις δημόσιες προσόδους.

Καταβολή εξόδων από κατηγορού-μενο. **168.** Όταν πρόσωπο καταδικάζεται για ποινικό αδίκημα, το Δικαστήριο δύναται να διατάξει αυτό να καταβάλει τα έξοδα της κατηγορίας επιπρόσθετα με οποιαδήποτε άλλη ποινή η οποία δύναται να επιβληθεί σε αυτό και σε περίπτωση δημοσίων διώξεων τα έξοδα αυτά, όταν εισπραχθούν, καταβάλλονται στις δημόσιες προσόδους.

Επίδικση εξόδων στον κατηγο-ρούμενο. **169.** Αν σε συνοπτική δίκη ο κατηγορούμενος αθωωθεί το Δικαστήριο δύναται να διατάξει οποιοδήποτε πρόσωπο από το οποίο κατά τη γνώμη του προσάχθηκε κατηγορία ή οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο το Δικαστήριο ήθελε θεωρήσει υπεύθυνο για την πρόκληση της πρόσαψης κατηγορίας, να καταβάλει στον κατηγορούμενο τα έξοδα αυτού.

Διάθεση περιουσίας που τελεί υπό την κατοχή της αστυνομίας. **170.**—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου αυτού, όταν περιουσία περιέλθει στην κατοχή της αστυνομίας σε σχέση με οποιαδήποτε ποινική διαδικασία, το Δικαστήριο δύναται, με αίτηση είτε αστυνομικού είτε προσώπου που διεκδικεί την περιουσία, να εκδώσει διάταγμα για την παράδοση της περιουσίας στο πρόσωπο το οποίο φαίνεται στο Δικαστήριο ότι είναι ο κύριος αυτής ή, αν ο κύριος δεν δύναται να εξακριβωθεί, να εκδώσει τέτοιο διάταγμα σε σχέση με την περιουσία ως το Δικαστήριο ήθελε θεωρήσει σκόπιμο.

(2) Διάταγμα δυνάμει του άρθρου αυτού δεν επηρεάζει το δικαίωμα οποιουδήποτε προσώπου να εγείρει εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της έκδοσης του διατάγματος αγωγή για ανάκτηση της περιουσίας εναντίον οποιουδήποτε προσώπου

που κατέχει περιουσία η οποία παραδόθηκε δυνάμει του διατάγματος, αλλά μετά την παρέλευση των εν λόγω έξι μηνών το δικαίωμα αποσβέννεται.

Απόδοση περιουσίας. **171.** Όταν πρόσωπο καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα με το οποίο άλλο πρόσωπο αποστερήθηκε οποιασδήποτε περιουσίας, το Δικαστήριο δύναται να διατάξει όπως η περιουσία αυτή ή οποιοδήποτε μέρος της αποδοθεί στο πρόσωπο το οποίο φαίνεται στο Δικαστήριο ότι είναι ο κύριος αυτής, είτε χωρίς πληρωμή ή με πληρωμή από τον κύριο αυτό στο πρόσωπο στην κατοχή του οποίου βρίσκεται η περιουσία αυτή ή μέρος αυτής, οποιοδήποτε ποσού που ορίζεται στο διάταγμα:

Νοείται ότι το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται σε —

(α) αξιόγραφο το οποίο καλή τη πίστει πληρώθηκε ή ξοφλήθηκε από οποιοδήποτε πρόσωπο που υποχρεώνεται στην πληρωμή ή εξόφληση αυτού·

(β) διαπραγματεύσιμο έγγραφο το οποίο λήφθηκε καλή τη πίστει με μεταβίβαση ή παράδοση από οποιοδήποτε πρόσωπο αντί δίκαιης και αξιόλογης αντιπαροχής χωρίς γνώση ή χωρίς εύλογη αιτία για υπόνοια ότι αυτό κλάπηκε ή άλλως λήφθηκε για κακούργημα·

(γ) αγαθά ή έγγραφα τίτλου εμπιστευμένα ή υπό τον έλεγχο, με έγγραφα τίτλου ή άλλως, οποιοδήποτε επιτρόπου εμπιστευματος, τραπεζίτη, εμπόρου, πληρεξουσίου αντιπροσώπου, πράκτορα, μεσίτη ή άλλου αντιπροσώπου που καταδικάστηκε υπό την ιδιότητα αυτή για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα σε σχέση με αυτά·

(δ) κινητή περιουσία που αγοράστηκε καλή τη πίστει σε ελεύθερη αγορά από πρόσωπο που συναλλάσσεται στην αγορά αυτή με αυτό το είδος περιουσίας, ή σε οποιοδήποτε εμπορικό κατάστημα όπου πωλείται περιουσία του είδους αυτού και από πρόσωπο συνήθως υπεύθυνο αυτού.

Απόδοση κατοχής ακίνητης περιουσίας. **172.**—(1) Όταν πρόσωπο καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα που συνοδεύεται από εγκληματική βία και φαίνεται στο Δικαστήριο ότι με βία αυτή πρόσωπο αποστερήθηκε της κατοχής ακίνητης περιουσίας το Δικαστήριο δύναται, αν θεωρεί σκόπιμο, να διατάξει όπως αποδοθεί η κατοχή της στο εν λόγω πρόσωπο.

(2) Κανένα τέτοιο διάταγμα δεν βλάπτει δικαίωμα ή συμφέρον επί της ακίνητης αυτής περιουσίας ή στην ακίνητη αυτή περιουσία το οποίο δύναται οποιοδήποτε πρόσωπο συμπεριλαμβανόμενου και του καταδικασθέντος να αποδείξει σε πολιτική αγωγή.

Ποικίλες Διατάξεις

Σημειώσεις αποδείξεων. **173.**—(1) Σε ποινική διαδικασία, ο Δικαστής ή, όταν το Δικαστήριο απαρτίζεται από περισσότερους από ένα Δικαστές, ο Δικαστής που προεδρεύει ή με διαταγή αυτού οποιοσδήποτε άλλος Δικαστής από αυτούς που απαρτίζουν το Δικαστήριο αυτό, τηρεί γραπτώς τα πρακτικά της διαδικασίας και τις σημειώσεις αποδείξεων τα οποία υπογράφονται από αυτόν και φυλάγονται ως πρακτικά του Δικαστηρίου:

Νοείται ότι τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 96 και 97, αν το Δικαστήριο διατάξει με αυτό τον τρόπο, τα πρακτικά και οι σημειώσεις δύνανται να τηρούνται σε στενογραφία και η μετάφραση των στενογραφημένων σημειώσεων θεωρείται ότι αποτελεί τα πρακτικά του Δικαστηρίου.

(2) Οποιαδήποτε πρακτικά διαδικασίας ή σημειώσεις αποδείξεων που συνιστούν τα πρακτικά του Δικαστηρίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο αυτό ή αντίγραφο αυτών που φαίνεται ότι είναι υπογραμμένο και κυρωμένο ως γνήσιο αντίγραφο από τον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου είναι, χωρίς περαιτέρω απόδειξη, δεκτό ως απόδειξη της διαδικασίας αυτών και των καταθέσεων που δόθηκαν από τους μάρτυρες.

Αλλαγή του τόπου εκδίκασης. **174.**—(1) Όταν κατόπι αίτησης όπως προβλέπεται πιο κάτω καθίσταται φανερό στο Ανώτατο Δικαστήριο—

19(α) του 165(I) του 2011. (α) ότι δεν δύναται να διεξαχθεί σε οποιοδήποτε Δικαστήριο δίκαιη και αμερόληπτη δίκη·

(β) ότι ενδέχεται να εγερθεί νομικό ζήτημα ασυνήθιστης δυσκολίας·

(γ) ότι δυνατό να απαιτηθεί αυτοψία του τόπου στο οποίο ή πλησίον του οποίου διαπράχθηκε οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα για ικανοποιητική εξέταση ή εκδίκαση αυτού·

(δ) ότι διάταγμα δυνάμει του άρθρου αυτού θα τείνει προς γενική διευκόλυνση των διαδίκων ή των μαρτύρων·

(ε) ότι τέτοιο διάταγμα εξυπηρετά τους σκοπούς της δικαιοσύνης,

19(β) του 165(I) του 2011. το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να διατάξει όπως η δίκη διεξαχθεί από ή ενώπιον Δικαστηρίου άλλου από το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου, θα διεξαγόταν, ελλείψει του διατάγματος αυτού.

(2) Κάθε αίτηση για την άσκηση των εξουσιών που χορηγούνται από το άρθρο αυτό υποβάλλεται με εισήγηση η οποία, εξαιρούμενης της περίπτωσης κατά την οποία η αίτηση υποβάλλεται υπό ή εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, πρέπει να υποστηρίζεται με ένορκη δήλωση.

(3) Όταν κατηγορούμενος υποβάλλει αίτηση δυνάμει του άρθρου αυτού, το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται, αν θεωρεί αυτό σκόπιμο, να τον διατάξει να εκτελέσει γραμμάτιο απόλυσης με εγγύηση με ή χωρίς εγγυητές υπό τον όρο ότι αυτός, αν καταδικαστεί, θα καταβάλει τα έξοδα της κατηγορίας.

(4) Κάθε κατηγορούμενος που υποβάλλει οποιαδήποτε τέτοια αίτηση δίνει στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας γραπτή ειδοποίηση για την αίτηση, μαζί με αντίγραφο ένορκης δήλωσης και δεν εκδίδεται τελικό διάταγμα για την αίτηση, εκτός αν η ειδοποίηση αυτή και ένορκος δήλωση επιδοθούν τουλάχιστον εικοσιτέσσερις ώρες πριν από την ακρόαση της αίτησης.

Γενικές εξουσίες των Δικαστηρίων προς ρύθμιση διαδικασίας. 20 του 165(I) του 2011. **175.** Σε κάθε δίκη, το Δικαστήριο έχει εξουσία να ρυθμίζει κατά την ελεύθερή του κρίση την πορεία της διαδικασίας με οποιοδήποτε τρόπο ο οποίος ήθελε φανεί επιθυμητός και ο οποίος δεν είναι ασυμβίβαστος με τις διατάξεις του Νόμου αυτού.

Διαδικαστικοί κανονισμοί. **176.** Ο Κυβερνήτης, με τη συμβουλή και βοήθεια του Αρχιδικαστή, δύναται να εκδώσει Διαδικαστικούς Κανονισμούς που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας για την καλύτερη εφαρμογή του Νόμου αυτού και συγκεκριμένα και χωρίς επηρεασμό της γενικότητας των εξουσιών που χορηγούνται με τον τρόπο αυτό, οι Κανονισμοί αυτοί δύναται να εκδοθούν σε σχέση με όλα ή με οποιοδήποτε από τα ακόλουθα θέματα:

(α) όλα τα θέματα που αναφέρονται ή απαιτούνται στο Νόμο αυτό όπως καθοριστούν·

(β) τους τύπους που θα χρησιμοποιηθούν για οποιοδήποτε ζήτημα ή διαδικασία που εγέρθηκε ή ασκήθηκε δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού και τα τέλη που καταβλήθηκαν σε σχέση με οποιοδήποτε τέτοιο ζήτημα ή διαδικασία:

Νοείται ότι, μέχρις ότου εκδοθούν τέτοιοι κανονισμοί —

(α) οποιοδήποτε ζήτημα ή διαδικασία που εγέρθηκε ή ασκήθηκε δυνάμει των διατάξεων του Νόμου αυτού ρυθμίζεται από τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς που αφορούν τέτοιο ζήτημα ή διαδικασία (περιλαμβανομένων οποιωνδήποτε Κανονισμών που καθορίζουν τα τέλη σε σχέση με οποιοδήποτε τέτοιο ζήτημα ή διαδικασία) οι οποίοι εκδόθηκαν δυνάμει οποιουδήποτε νόμου που καταργείται από το Νόμο αυτό και

ο οποίος ισχύει την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Νόμου αυτού·

(β) οποιοδήποτε τύποι που εκτίθενται σε οποιοδήποτε Νόμο που καταργείται από το Νόμο αυτό θα συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται για οποιοδήποτε ζήτημα ή διαδικασία που εγέρθηκε ή ασκήθηκε δυνάμει του Νόμου αυτού,

και οι Κανονισμοί αυτοί και τύποι δύνανται να εφαρμόζονται ή να χρησιμοποιούνται με τέτοιες παρεκκλίσεις, μεταβολές ή προσαρμογές ως ήθελαν είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου αυτού.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Οι πιο κάτω παρατηρήσεις δεν αποτελούν μέρος του Νόμου.

1. Μεταφράστηκε και εκδόθηκε στην καθαρεύουσα. Βλέπε επίσης τον περί Ποινικής Δικονομίας (Προσωρινά Διατάξεις) Νόμο (42 του 1974 και 44 του 1983).
2. Αναφορικά με τις πρόνοιες για προανακρίσεις από Δικαστή που αναφέρονται στο άρθρο 92 για ποινικά αδικήματα που δεν δικάζονται συνοπτικά, βλέπε και τον περί Ποινικής Δικονομίας (Προσωρινές Διατάξεις) Νόμο Αρ. 42 του 1974 όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο Αρ. 44 του 1983.
3. Για τα νομοθετήματα που καταργούνται από το Νόμο αυτό που αναφέρονται στην επιφύλαξη (α) του άρθρου 176 (α)(β), βλέπε 1948, Τομ. Ι, σελ. 208.